

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 40

Ljubljana, ponedeljek 9. decembra 1985

Cena 140 dinarjev

Leto XLII

1635.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembi zakona o proračunu Socialistične republike Slovenije za leto 1985

Razglša se zakon o spremembi zakona o proračunu Socialistične republike Slovenije za leto 1985, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 27. novembra 1985 in na seji Zbora občin dne 27. novembra 1985.

Št. 0100-134/85

Ljubljana, dne 27. novembra 1985.

Predsednik
France Popit l. r.

ZAKON

o spremembi zakona o proračunu Socialistične republike Slovenije za leto 1985

1. člen

V zakonu o proračunu Socialistične republike Slovenije za leto 1985 (Uradni list SRS, št. 40/84 in št. 28/85) se prvi odstavek 2. člena spremeni tako, da se glasi:

»Skupni prihodki republiškega proračuna za leto 1985 v višini 71.003,413.000 din se razporedijo za:

	din
— obveznosti v SR Sloveniji	25.906,481.022
— odstopljena sredstva koristnikom izven SR Slovenije	8.149,836.979
— prispevek federacije v letu 1985	36.947,095.000

2. člen

V bilanci prihodkov in odhodkov proračuna SR Slovenije za leto 1985, ki je sestavni del zakona, se spremeni naslednje:

a) na strani prihodkov:

1. v vrsti 1 — Prihodki od davka od dohodka OZD — 710 Davek iz dohodka TOZD, se znesek »10.915,000.000« nadomesti z zneskom »13.000,000.000«;

2. v vrsti 2 — Prihodki od davkov od osebnih dohodkov

— 720 Davek iz osebnega dohodka delavcev po posebni stopnji se znesek »2.400,000.000« nadomesti z zneskom »2.850,000.000«;

3. v vrsti 3 — Prihodki od davka od prometa proizvodov in storitev

— Vrsta 3 — Prihodki od davka od prometa proizvodov in storitev se znesek »48.362,594.000« nadomesti z zneskom »54.899,413.000«;

— 730 Temeljni davek od prometa proizvodov se znesek »31.000,594.000« nadomesti z zneskom »35.000,000.000«;

— 731 Posebni republiški davek od prometa proizvodov in od plačil za storitve se znesek »17.362,000.000« nadomesti z zneskom »19.899,413.000«;

4. v vrsti 4 — Prihodki od drugih davkov

— 742 Davek od tujih oseb, se znesek »108,000.000« nadomesti z zneskom »164,000.000«;

5. v vrsti 5 — Drugi prihodki

— 778 — Drugi prihodki se znesek »70,000.000« nadomesti z zneskom »90,000.000«;

6. v Skupaj prihodki (Vrsta 1—5) se znesek »61.855,594.000« nadomesti z zneskom »71.003,413.000«;

b) na strani odhodkov:

1. pri namenu 1 — Sredstva za delo upravnih organov

— Namen 1 — Sredstva za delo upravnih organov se znesek »16.826,577.597« nadomesti z zneskom »18.367,477.597«;

— 400 Sredstva za dohodek delovne skupnosti se znesek »14.702,363.309« nadomesti z zneskom »15.943,263.309«;

— 401 Sredstva za materialne stroške se znesek »1.925,936.381« nadomesti z zneskom »2.225,936.381«;

2. pri namenu 2 — Sredstva za posebne in druge namene za delo upravnih organov

— Namen 2 — Sredstva za posebne in druge namene za delo upravnih organov se znesek »3.242,619.382« nadomesti z zneskom »3.362,619.382«;

— 410 Sredstva za osebne dohodke in druge osebne prejemke funkcionarjev in delegatov se znesek »772,477.380« nadomesti z zneskom »842,477.380«;

— 415 Sredstva za investicije v osnovna sredstva se znesek »1.050,167.750« nadomesti z zneskom »1.100,167.750«;

3. pri namenu 7 — Sredstva za druge splošne družbene potrebe

— Namen 7 — Sredstva za druge splošne družbene potrebe se znesek »4.409,795.993« nadomesti z zneskom »5.935,713.993«;

— 468 Sredstva za druge splošne in družbene potrebe se znesek »1.897,542.869« nadomesti z zneskom »3.423,460.869«;

4. pri namenu 8 — Izločanje sredstev rezerv

— 470 Izločanje v stalno proračunsko rezervo se znesek »242,400.000« nadomesti z zneskom »256,900.000«;

5. Pri namenu 10 — Sredstva, prenesena drugim DPS

— 440 Prispevek proračunu federacije za leto 1985 se znesek »31.000,594.000« nadomesti z zneskom »36.947,095.000«;

6. V skupaj odhodki (namen 1—10) se znesek »61.855,594.000« nadomesti z zneskom »71.003,413.000«.

3. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 400-72/85

Ljubljana, dne 27. novembra 1985.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Vinko Hafner l. r.

1636.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdaja Predsedstvo Socialistične republike Slovenije

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela in delovnih skupnosti

Razglša se zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o davku iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela in delovnih skupnosti, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji Zbora združenega dela dne 27. novembra 1985 in na seji Zbora občin dne 27. novembra 1985.

Št. 0100-135/85

Ljubljana, dne 27. novembra 1985.

Predsednik

France Popit l. r.

ZAKON

o spremembah in dopolnitvah zakona o davku iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela in delovnih skupnosti

1. člen

V 4. členu zakona o davku iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela in delovnih skupnosti (Uradni list SRS, št. 18-1097/80 in 23-1006/83) se četrta in peta alineja nadomestita z novima alineama, ki se glasita:

— obveznosti, določene z zakonom ali, na podlagi zakona,
— 70 % povprečnih osebnih dohodkov delavcev v SR Sloveniji v preteklem letu.

Osmi, deveti in deseti alineja se črtajo.

2. člen

Osmi alineja 8. člena se spremeni tako, da se glasi:

— v naložbe za uvajanje večizmenskega dela.

3. člen

Za 8. členom se dodajo novi 8. a, 8. b in 8. c člen, ki se glasijo:

8. a člen

Pri pogodbenih organizacijah združenega dela se davčna osnova zmanjša za odplačilo sredstev, ki jih je ustanovitelj oziroma poslovođa združil v pogodbeno organizacijo združenega dela, in za nadomestilo za gospodarjenje s tako združenimi sredstvi po drugem odstavku 35. člena obrtnega zakona (Uradni list SRS, št. 1-3/79, 6-261/83 in 37-1513/85).

8. b člen

Davčna osnova se zmanjša za znesek, ki ga je davčni zavezanec iz čistega dohodka ali iz sredstev rezerv plačal brez obveznosti vračanja za pokrivanje izgub v drugih temeljnih organizacijah združenega dela v letu, za katero se ugotavlja davčna obveznost.

8. c člen

Davčna osnova se zmanjša za znesek izplačanih dodatkov za delo v posebnih delovnih pogojih, in sicer

za nočno delo, za delo na dan tedenskega počitka in za delo ob praznikih.

4. člen

Drugi odstavek 9. člena se nadomesti s tremi novimi odstavki, ki se glasijo:

»Po prejšnjem odstavku izračunana osnova se zmanjša še za:

- 25 %, če znaša odstotni delež od 5 do 10 %,
- 50 %, če znaša odstotni delež nad 10 do 20 %,
- 75 %, če znaša odstotni delež nad 20 do 40 %,
- 100 %, če znaša odstotni delež nad 40 %.

Davčne olajšave iz prejšnjih odstavkov veljajo le za devizni priliv, dosežen v konvertibilnih devizah.

V devizni priliv iz prvega odstavka tega člena se ne všteje del prihodkov, doseženih z zastopanjem tujih firm.

5. člen

Na koncu prvega odstavka 10. člena se črta pika in doda besedilo »ter od dohodka rudnikov z jamsko eksploatacijo«.

6. člen

Za 10. členom se doda nov 10. a člen, ki se glasi:

10. a člen

Davek se ne obračunava in ne plačuje od dela dohodka davčnega zavezanca, ki je uporabljen za znanstveno-raziskovalno delo, izumiteljstvo in racionalizatorstvo ter za izobraževanje delavcev.

7. člen

V 16. členu se besedilo »52. člena zakona o ugotavljanju in razporejanju celotnega prihodka in dohodka« nadomesti z besedilom »zakona o ugotavljanju in razporejanju celotnega prihodka in dohodka ter o ugotavljanju in razporejanju prihodka«.

8. člen

Za 19. členom se dodajo novi 19. a, 19. b in 19. c členi, ki se glasijo:

19. a člen

Obveznost za obračun in plačilo davka ter obresti zastara v petih letih po preteku leta, v katerem je nastala davčna obveznost.

Pravica davčnega zavezanca do vračila plačanega davka in obresti, ki jih ni bil dolžan plačati, zastara v petih letih po preteku leta, v katerem jih je plačal.

19. b člen

Zastaranje obveznosti za obračun in plačilo davka ustavi vsako uradno dejanje pristojnega organa oziroma službe, ki mu je namen obračun in plačilo davka in je dano v vednost davčnemu zavezanec.

Zastaranje pravice do vračila nepravilno ali preveč plačanega davka in obresti ustavi vsako dejanje, ki ga davčni zavezanec stori pri pristojnem organu oziroma službi, da doseže vračilo.

Po vsaki ustavitvi zastaranja začne znova teči zastaralni rok.

Zastaranje nastopi v vsakem primeru, ko preteče deset let od dneva, ko je prvič pričelo teči.

19. c člen

Če med letom vplačane akontacije davka presežejo predvideno mesečno dinamiko vplačil iz tega vira ali če prilivi iz drugih virov republiškega pro-

računa med letom naraščajo preko predvidene dinamike, Republiški sekretariat za finance zniža višino nadaljnjih akontacij ali začasno ustavi vplačevanje nadaljnjih akontacij.

Ce se na podlagi prilivov akontacij iz prvih šest oziroma devet mesecev tekočega leta ugotovi, da se bo z vplačili davka po veljavnih davčnih stopnjah nabralo znatno več sredstev, kot je za ta vir predvideno v republiškem proračunu za tekoče leto, Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predlaga Skupščini SR Slovenije znižanje veljavnih davčnih stopenj.

Ce se z vplačili davka po obračunu za tekoče leto nabere več sredstev, kot je za ta vir predvideno v republiškem proračunu za tekoče leto, se presežena sredstva prenesejo v republiški proračun za prihodnje leto in se upoštevajo pri določitvi obveznosti za prihodnje leto.«

9. člen

V prvem odstavku 21. člena se besedilo »15.000 dinarjev« nadomesti z besedilom »50.000 dinarjev«.

V drugem odstavku se besedilo »od 3.000 do 10 000 dinarjev« nadomesti z besedilom »od 15.000 do 30 000 dinarjev«.

10. člen

V prvem odstavku 22. člena se besedilo »od 5.000 do 50.000 dinarjev« nadomesti z besedilom »od 15.000 do 150.000 dinarjev«.

V drugem odstavku se besedilo »od 1.000 do 5.000 dinarjev« nadomesti z besedilom »od 3.000 do 15.000 dinarjev«.

11. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 1986.

Št. 422-17/85

Ljubljana, dne 27. novembra 1985.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik

Vinko Hafner l. r.

1637.

Na podlagi 3. točke prvega odstavka 81. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 32/85) izdaja Izvršni svet Skupščine SR Slovenije

ODLOK

o obsegu izdatkov investicijskega vzdrževanja osnovnih sredstev, ki se štejejo za materialne stroške

1. člen

Delovnim ljudem, ki s samostojnim osebnim delom in z lastnimi delovnimi sredstvi v skladu s predpisi opravljajo obrtno ali kako drugo gospodarsko dejavnost oziroma opravljajo poklicno dejavnost in se obdavčujejo po dejanskem dohodku, se za materialne stroške, ki so nujno potrebni za ustvaritev celotnega prihodka, štejejo:

— izdatki investicijskega vzdrževanja opreme, od katere obračunavajo amortizacijo, v višini, dokazani z dokumenti;

— izdatki investicijskega vzdrževanja stavb in drugih gradbenih objektov za opravljanje gospodarskih in poklicnih dejavnosti, dokazani z dokumenti,

do višine priznane enoletne amortizacije stavb oziroma drugih gradbenih objektov.

2. člen

Izdatki investicijskega vzdrževanja osnovnih sredstev se priznajo med materialnimi stroški v odmernem letu, v katerem je bilo investicijsko vzdrževanje izvršeno, in se ne morejo prenašati v naslednje leto.

3. člen

Izdatki investicijskega vzdrževanja osnovnih sredstev se zmanjšajo za priznana povračila teh izdatkov iz naslova garancij, zavarovanja oziroma kakršnih drugih odškodninskih zahtevkov.

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se že pri odmeri davka za leto 1985.

Št. 428-03/85-1/2-4

Ljubljana, dne 28. novembra 1985.

Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije

Predsednik
Dušan Šinigoj l. r.

1638.

Na podlagi drugega odstavka 6. člena zakona o dodatnem prispevku solidarnosti v letih 1982 do 1985 (Uradni list SRS, št. 31/81) izdaja republiški sekretar za finance

ODREDBO

o vplačilni stopnji za vplačilo dodatnega prispevka solidarnosti v mesecu decembru 1985

1

Izplačevalci osebnih dohodkov in drugih dohodkov vplačajo dodatni prispevek solidarnosti po zakonu o dodatnem prispevku solidarnosti v letih 1982 do 1985 (Uradni list SRS, št. 31/81) v višini 100 odstotkov obračunane prispevka po stanju na dan 30. novembra 1985.

2

Ta odredba začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 420-18/81

Ljubljana, dne 19. novembra 1985.

Republiški sekretar
za finance
Rudi Šepič l. r.

1639.

Republiški komite za zdravstveno in socialno varstvo in Republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano sta na podlagi tretjega odstavka 9. člena zakona o varstvu prebivalstva pred nalezljivimi boleznimi (Uradni list SRS, št. 7/77) in petega odstavka 40. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali (Uradni list SRS, št. 37/85) sprejela

PROGRAM

varstva prebivalstva pred zoonozami v obdobju
1985—1990

I

S tem programom se določajo aktivnosti in ukrepi, ki jih izvajajo družbenopolitične skupnosti in njihovi organi, veterinarske, zdravstvene in druge organizacije združenega dela ter druge samoupravne organizacije in skupnosti na področju varstva prebivalstva pred zoonozami.

II

Z analizo epizootiološke in epidemiološke situacije kužnih bolezni v SR Sloveniji je ugotovljeno, da je več kot 50% bolezni pomembnih za SR Slovenijo iz skupine zoonoz — to je infekcijskih bolezni, ki se po naravni poti prenašajo med živalmi — vretenčarji in človekom. Okužene živali neposredno ogrožajo imetnike živali in tiste, ki se (profesionalno) ukvarjajo z rejo živali, posredno pa vse, ki se hranijo z živili živalskega izvora in vse, ki se ukvarjajo z obdelavo in predelavo živalskih surovin in odpadkov.

V zadnjem desetletju se na tem področju pojavljajo novi problemi. Koncentracija živali na manjšem območju zaradi večje in bolj ekonomične produkcije hrane je povezana z uporabo določenih snovi v profilaktične in terapevtske namene, pa tudi zaradi izboljšanja ekonomičnosti proizvodnje. To pa povzroča nove probleme, kot npr. obstoj določenega števila latentno inficiranih živali in tudi klicenoscev, okuženih s povzročitelji zoonoz. Tudi uvajanje nove moderne tehnologije z visoko mehaniziranimi linijami ustvarja nove higienske probleme in nove nevarnosti.

Vedno živahnejša blagovna izmenjava med SFRJ in drugimi državami, posebej še z državami, v katerih niso redke klasične zoonoze, vedno bolj razvijajoči se turizem, katerega osnovni karakteristiki sta masovnost in mobilnost, vedno večja migracija in promet ljudi (delavci v tujini, sezonski delavci ipd.), ki sta usmerjena preko naše republike, ter vedno večje število hišnih živali na urbaniziranih območjih, prinašajo nove nevarnosti in še večje možnosti prenašanja zoonoz od živali na ljudi.

Večina povzročiteljev zoonoz je lahko idealno biološko orožje v rokah eventualnega agresorja. Zato je problematika zoonoz posebnega pomena za zagotavljanje delovanja zdravstvene in veterinarske službe v vojni.

Vse navedene potencialne nevarnosti zahtevajo nove metode dela zdravstvene in veterinarske službe in še večjo budnost in organizirano preventivo.

Zato morata zdravstvena in veterinarska služba posvetiti vso pozornost vsem zoonozam, še posebej pa zoonozam, ki so določene z zakoni in zoonozam, katerih stanje je neugodno ali pa nejasno.

III

Na podlagi analize stanja posameznih zoonoz pri živalih je ugotovljena naslednja epizootiološka situacija v SR Sloveniji:

— izkoreninjene so naslednje zoonoze: smrkvost, bruceloza goved in ovac ter urbana steklina;

— zelo ugodno je stanje pri zatiranju antraksa, bruceloze drugih živali, listerioze, tuberkuloze goved in tularemije, manj ugodno pa je stanje trihineloze v SFRJ zaradi diseminiranih endemskih žarišč;

— nejasno je stanje glede dermatomikoze in psitakoze-ornitoze, ker individualni rejci živali ne prijavljajo bolezni, leptospiroze in tuberkuloze prašičev in perutnine v individualnih rejah, ker še niso oprav-

ljene sistematične preiskave, ter toksoplazmoze in mrzlice Q;

— neugodno pa je stanje glede cisticerkoze, ehinokokoze, rdečice, salmoneloze in silvatične stekline.

Epidemiološka situacija zoonoz pri ljudeh v SR Sloveniji po številu prijavljenih obolenj je bila v zadnjih desetih letih ugodna le za obolenja, ki so nastopala sporadično: antraks (4), bruceloza (8), listerioza (4), trihinelaza (13), manj ugodna pa je situacija glede obolenja za leptospirozo (219), tetanusom (174), toksoplazmozo ehinokokozo ter cisticerkozo, za katero nimamo številčno realnih podatkov, najkriticnejša pa je situacija glede obolenja za salmonelozami (12.179). Zadnje ugotovitve kažejo, da je nejasno stanje tudi glede mrzlice Q (12).

Dobro delo zdravstvene službe v sodelovanju z veterinarsko, se odraža v tem, da kljub zelo neugodni epizootiološki situaciji glede stekline ni zbolel noben človek.

IV

Pri določanju in izvajanju preventivnih ukrepov za varstvo prebivalstva pred zoonozami v obdobju 1985—1990, morajo družbenopolitične skupnosti, zdravstvene, veterinarske in druge organizacije združenega dela, druge samoupravne organizacije in skupnosti upoštevati s tem programom določene preventivne ukrepe in smernice, ki temeljijo na analizi trenutnega stanja zoonoz v SR Sloveniji, sosednih republikah in državah.

V obdobju 1985—1990 bo treba za varstvo prebivalstva pred zoonozami še posebno skrbno izvajati naslednje ukrepe:

Antraks (Anthrax)

Posamezni primeri antraksa v preteklih letih in nova primera na dosedaj neokuženem območju (Kamnik, Ljubljana Vič-Rudnik) v letu 1983 nas opozarjajo na bolj dosledno izvajanje dosedanjih in nadaljnjih ukrepov za preprečevanje in zatiranje te bolezni in sicer:

— vakcinacija vseh goved, ovc, koz in kopitarjev proti vraničnemu prisadu v soseskah, kjer je bil v zadnjih 30 letih ugotovljen vranični prisad;

— sumljive surove goveje, ovčje in kozje kože (razen telečje, jagnječje in jarčje kože) ne smejo v promet, preden ni napravljen preizkus na vranični prisad (sumljive kože: kože zaklanih živali brez veterinarsko-sanitarnega pregleda, kože poginulih živali, če ni bil ugotovljen vzrok pogina);

— posebni preventivni ukrepi pri zakolu bolnih živali in zakolu v sili, ki se izvajajo po navodilu Republiške veterinarske uprave;

— obvezna prijava pogina in ugotavljanje vzroka pogina, če je podan sum, da je žival poginila za vraničnim prisadom (prepoved obdukcije);

— obvezni veterinarsko-sanitarni pregledi v vseh primerih zakola v sili in zakola bolnih živali;

— prepoved zakopavanja živalskih trupel. Organizirana veterinarsko-higienska služba mora zagotoviti prevoz živalskih trupel do zbiralnice oziroma sečirnice in dezinfekcijo, organizirana mreža zbiralnic in služba za transport odpadkov pa odvoz kadavrov ter sterilizacijo živalskih trupel v dveh obratih za predelavo živalskih odpadkov (kafilacija);

— izvajajo se posebni predpisani ukrepi v okuženem in ogroženem območju, ki jih določa pravilnik o ukrepih za zatiranje in izkoreninjanje vraničnega prisada pri živalih (Uradni list SFRJ, št. 54-567/80);

— obvezni veterinarsko-sanitarni pregled klavnih živali;

— prepoved zakola živali, če se ugotovi, ali posumi, da je žival bolna za antrakso, prepoved prometa mesa okuženih živali in izvajanje posebnih preventivnih ukrepov v primeru, če se domneva, da se je meso lahko okužilo s povzročitelji antraksa (če je prišlo v stik z mesom bolnih živali ali z rokami delavcev oziroma orodjem, ki je bilo rabljeno pri klanju obolelih živali).

— izvajanje vseh preventivnih ukrepov pri vsaki spremembi namembnosti nekdanjih živalskih grobišč (prijava, obvezno soglasje pristojnih organov veterinarske, sanitarne inšpekcije in varstva okolja itd.);

— sanacija okuženih terenov;

— rigorozno izvajanje vseh predpisanih veterinarsko-sanitarnih ukrepov (predvsem preventiva pri klanju bolnih živali in pri zakolu v sili, pravočasna diagnostika, neškodljivo odstranjevanje živalskih trupel in drugih živalskih odpadkov s sterilizacijo materiala itd.);

— v okuženi čredi uvedba karantenskih pogojev za vse živali, in sicer po zadnjem primeru bolezni ali po vakcinaciji;

— preprečevanje »črnih zakolov« (tj. nekontrolirano klanje živali in oddaja mesa v promet brez veterinarsko-sanitarnega pregleda). Preprečiti je treba kakršnokoli uporabo mesa »črnih zakolov« za prehrano ljudi ali za prehrano živali. V tej smeri je treba tudi programirati prosvetljevanje prebivalstva;

— zagotoviti ustrezne zaloge hiperimunega serumu.

Bruceloza (Brucellosis)

Stanje v naši republiki je sicer ugodno, zaradi nejasne epizootiološke situacije v nekaterih republikah in pokrajinah pa je treba:

— nadaljevati z dosedanjim vsakoletno preiskavo vzorcev mleka krav v hlevih individualnih proizvajalcev (z mlečno prstanastim preiskusom), v primeru sumljive reakcije pa opraviti še serološko preiskavo;

— nadaljevati z dosedanjim vsakoletno kontrolo (s serološko preiskavo krvi) govejih in prašičjih čred na družbenih posestvih, v osemenjevalnih središčih plemenskih živali v osnovnih čredah na prašičerejskih družbenih obratih ter kontrolo ovc in koz na Primorskem;

— nadaljevati s pregledi vseh odstreljenih zajcev na območju Primorske in Pomurja;

— strogo nadzorovati promet ovac, koz in goved iz republik z nejasno epizootiološko situacijo;

— preprečevati uvoz goved, koz in ovac iz držav, kjer se bruceloza še pojavlja;

— izvajati stroge veterinarsko-sanitarne ukrepe ob uvozu živali in preiskati vse uvožene živali v karanteni;

— na tržnicah prepovedati prodajo mlečnih izdelkov zasebnih proizvajalcev, iz krajev z nejasno epizootiološko situacijo;

— ob ugotovitvi bolezni izvajati veterinarsko-sanitarne ukrepe, določene z zveznimi predpisi;

— izvajati zdravstveno prosvetljevanje prebivalstva.

Cisticerkoza (Cysticercosis)

Strokovne službe bodo zaradi zatiranja ikričavosti in preprečevanja okužbe človeka z ikricami izvajale naslednje ukrepe:

— nadaljevale z veterinarsko-sanitarnimi pregledi vseh goved, zaklanih za potrebe preskrbe prebivalstva z govejim mesom in za domače potrebe v lastnem gospodinjstvu rejca in pregledi vseh prašičev za potrebe preskrbe prebivalstva s svinjskim mesom;

— izvajale inšpekcijske ukrepe za preprečevanje »črnih zakolov«;

— po ugotovitvi ikričavosti in sprememb na mesu zaklane živali odredile postopek in pogoje, da se manj invadirano meso (organoleptično nespremenjeno z manj kot deset ikricami) usposobi za prehrano ljudi oziroma močnejše invadirano ali spremenjeno meso neškodljivo uniči in kontrolira izvajanje odrejenih ukrepov;

— s tečaji in predavanji izboljšale zdravstveno in rejsko kulturo živinorejcev;

— sodelovale pri določanju lokacijskih in gradbenih pogojev pri gradnji živinorejskih objektov (lokacija in število napajališč in sanitarij);

— izvajale inšpekcijske ukrepe za sanacijo stanja v primerih, ko farme in obrati za rejo živali nimajo ustreznih ali ustreznega števila sanitarij in napajališč;

— izvajale druge splošne preventivne ukrepe.

Predlog nadaljnjih ukrepov:

— veterinarska služba v klavnicah mora vso skrb posvetiti identifikaciji zaklanih invadiranih živali in povratno informirati veterinarsko in zdravstveno službo o ugotovljeni invaziji;

— zahtevati je treba, da se že pri izdaji zdravstvenih spričeval za živali iz hleva, kjer je ugotovljena ikričavost označi, da živali izvirajo iz invadiranih območij oziroma invadiranih gospodarstev;

— na farmah je treba uvesti sistematične zdravstvene preglede delavcev na traku javnost ter obvezno zdravljenje traku javnih delavcev;

— v močno invadiranih rejah je treba globoko zamrzniti meso živali (govedi in prašičev, zaklanih za potrebe preskrbe ali za uporabo v lastnem gospodinjstvu rejca), pri katerih niso bile ugotovljene ikrice.

Dermatomikoze (Dermatomycosis)

Strokovne službe bodo preprečevale širjenje bolezni na živali in človeka, s tem, da bodo:

— izboljšale medsebojno obveščanje zdravstvene in veterinarske službe o ugotovitvi bolezni;

— nadaljevale z izvajanjem dosedanjih ukrepov za zatiranje dermatofitoz, in sicer:

— z izvajanjem preventivne vakcinacije živali proti trihofitiji,

— s prosvetljevanjem rejcev o teh boleznih,

— z nadaljevanjem zdravljenja bolnih živali in ljudi;

— z izvajanjem drugih splošnih preventivnih ukrepov.

Ehinokokoza (Echinococcosis)

Boj proti širjenju mehurjavosti je treba usmeriti predvsem na veterinarsko-sanitarni pregled in neškodljivo uničevanje invadiranih organov, prosvetljevanje rejcev živali na tečajih za pridobitev osnovnega znanja o živalskih kužnih boleznih ter o njihovem prenašanju na ljudi, zmanjševanje števila polv, pobijanje potepuških psov in neškodljivo odstranjevanje pasjih trupel ter občasno dehelmintizacijo psov v severovzhodni Sloveniji.

Za učinkovito zatiranje mehurjavosti je treba izvesti naslednje profilaktične ukrepe:

— izobraževanje ljudi naj postane bistveni sestavni del programa preprečevanja in zatiranja te zoonoze in sicer v vzgojnih osnovah biološke informacije v programih osnovnega šolanja, prav tako pa tudi pri izobraževanju odraslih. V program izobraževanja je treba vključiti tudi vaške mesarje, ki koljejo prašiče za domačo porabo, saj prav ti največkrat zaradi neznanja širijo bolezen, ker hranijo pse z invadiranimi organi;

— veterinarska služba v klavnicah mora sproti informirati veterinarsko in zdravstveno službo občin, od koder izvirajo invadirane živali, in s tem omogočiti preventivne ukrepe;

— na območju severovzhodne Slovenije, kjer je menurjavost pri nas najpogostejša, je treba uvesti sistematično dehelmintizacijo vseh psov, istočasno, ko se opravi obvezno cepljenje proti steklini;

— nadaljevati je treba z zmanjševanjem števila psov, uničevanjem potepuških psov in neškodljivim odstranjevanjem pasjih trupel;

— pripraviti in začeti je treba izvajati program pregledov prašičev, zaklanih na domovih.

Leptospiroze (Leptospirosis)

Strokovne službe bodo izvajale naslednje ukrepe:

— opravile enkrat letno diagnostične preiskave plemenskih živali v osnovnih čredah na prašičerejskih in govedorejskih obratih ter plemenskih konj (v letu 1985 20 % plemenskih živali);

— izvajale stroge veterinarsko-sanitarne ukrepe ob uvozu plemenske živine;

— opravljale bakteriološke preiskave mesa in organov ob presoji uporabnosti v primeru suma na bolezen;

— izvajale dezinfekcijo, deratizacijo in dezinsekcijo v živinorejskih objektih in klavnicah;

— v primeru suma ali ugotovitve leptospiroze pri živalih izvajale veterinarsko-sanitarne ukrepe, odredjene v zveznem pravilniku o ukrepih za zatiranje in izkoreninjenje leptospiroze živali;

— nadaljevale z diagnostičnimi preiskavami plemenskih živali;

— preiskale tudi plemensko živino zasebnih proizvajalcev;

— v preiskave bodo vključile divje živali ter male glodalce (miši, podgane);

— preiskovale odpadne vode pri klavnicah;

— poostrele veterinarsko-sanitarno kontrolo v notranjem prometu, ko prihajajo živali iz krajev z nejasno epizootiološko situacijo;

— izvajale nadzor nad kopitarji, ki se vračajo s tekmovalj iz krajev z nejasno epizootiološko situacijo;

— izvajale programirano zdravstveno prosvetljevanje ljudi.

Listerioza (Listeriosis)

Strokovne službe bodo izvajale naslednje ukrepe:

— ocenile kot pogojno uporabno za prehrano ljudi meso za listeriozo bolnih živali;

— kontrolirale usposabljanje takega mesa in mleka za prehrano ljudi;

— izobraževale rejce o tej bolezni;

— izvajale splošne in posebne preventivne ukrepe.

Psitakoza-Ornitoza (Psitacosis-Ornithosis)

V tem obdobju moramo nadaljevati z dosedanjimi ukrepi, in sicer:

— z veterinarsko-sanitarnim nadzorom uvoženih ptic — karanteno;

— s kontrolo ob razstavi ptic;

— z izvajanjem ukrepov v skladu z zakonskimi predpisi v primeru ugotovitve bolezni;

— s poostrenim veterinarsko-sanitarnim nadzorom pri notranjem prometu ptic (semenarna, prodaja ptic);

— z zmanjševanjem populacije golobov po mestih;

— z zdravstvenim prosvetljevanjem ljudi.

Rdečica (Rhusiopathia suis)

Zatiranje rdečice se bo izvajalo z zaščitnim cepljenjem kot poglavitnim profilaktičnim ukrepom, ki je v kmečkih rejah še vedno ena najboljšejših planiranih preventivnih akcij, čeprav vakcinacija ni obvezna po zakonu.

Izvajali se bodo tudi drugi veterinarsko-sanitarni in higienski preventivni ukrepi:

— ločitev bolnih živali od zdravih;

— zdravljenje obolelih živali;

— neškodljivo odstranjevanje trupel poginulih živali;

— dezinfekcija hlevov;

— izboljšanje zoohigienjskih razmer;

— prepoved zakola pri septikemijski obliki rdečice;

— higiena klanja;

— kuhanje ali sterilizacija mesa obolelih prašičev pred uporabo za prehrano ljudi.

Razen navedenih ukrepov, ki so stalni sestavni del borbe proti rdečici, s katerimi je treba nadaljevati, bo potrebno posvetiti vso pozornost ukrepom pri klanju bolnih živali na domu posestnikov živali in preprečiti poskuse distribucije okuženega mesa za javno porabo (gostinski obrati, obrati kmečkega turizma itd.).

Proučiti je treba možnost obvezne vakcinacije vseh prašičev na območju SR Slovenije in sicer na stroške posestnikov živali.

V raziskovalnih nalogah je treba posvetiti več pozornosti uvajanju sodobnih mikrobioloških diagnostičnih metod, proučevanju prevalence posameznih serotipov in ugotavljanju imunološke odzivnosti prašičev na nove vaccine.

Salmoneloza (Salmonellosis)

Nadaljevati je treba z izvajanjem naslednjih ukrepov:

— sistematične diagnostične preiskave na salmoneloze (preiskave surovin za pripravo krme, naprav in prostorov za inkubiranje, neizvaljenih jajc, enodnevnih piščancev, ki poginejo med prevozom in takoj po prevozu, poginjenih in zahranjenih piščancev, trupel poginjenih perutnine iz matičnih farm in farm nesnic, po potrebi tudi diagnostično-serološke preiskave perutnine);

— veterinarsko-sanitarni pregled perutnine za zakol mora biti dopolnjen s tem, da:

— se opravi tudi ante mortem pregled že na perutninskem obratu in sicer 5 dni pred zakolom. Zakol se prepove v primeru, če se ugotovi, da perutnina boleha, ali se sumi, da boleha za salmonelozo,

— se vsak delovni dan odvzame v perutninski klavnici skupni vzorec mesa in drobovine (10 brojlerjev) in se ga pregleda na vsebnost salmonel;

— veterinarsko-sanitarni pregled prašičev za zakol mora biti dopolnjen s tem, da se vsak delovni dan opravi bakteriološka preiskava na salmonela vzorec mesa in drobovine, zahrananih prašičev iz industrijske proizvodnje;

— obvezna je bakteriološka preiskava mesa in organov zaklanih živali (parkljarjev in kopitarjev), če se pri pregledu post mortem ugotovi, da je žival bolehal za salmonelo, ali pa, če se ugotovi, da je žival izločala salmonela, ni pa kazala znakov bolezni. V primeru, če se ugotovi ali posumi, da je žival bolehal za akutno salmonelo, se zakola sploh ne dovoli;

— v primeru, če je iz mesa izolirana salmonela, se le-to oceni kot neuporabno za prehrano ljudi.

Program nadaljnjih ukrepov:

— izdelati je treba programe in navodila za ukrepanje pri izbruhih salmoneloze pri perutnini, prašičih in teletih ter za odkrivanje in izločanje klicenosecev;

— izdelati je treba programe deratizacije in dezinfekcije vseh obratov, ki izdelujejo ali predelujejo živila in krmila (hleve, klavnice, mešalnice krmil, skladišča, kafilerije idr.) in programe zmanjševanja števila drugih živali, ki so lahko prenašalci salmonel (golobi);

— poostriži je treba veterinarsko in interno kontrolo pri proizvodnji krmil in pri uvozu krmnih sestavin;

— urediti je treba ustrezen dekontaminacijski obrat za dekontaminacijo okuženih krmil;

— zagotoviti je treba ustrezno tretiranje surovin za pripravo krmnih mešanic;

— preveriti pa je treba in izbrati takšen postopek termične ali druge obdelave (peletiranje ipd.), ki bo ustrezal tako glede redukcije salmonel, kakor tudi glede vpliva na razvoj živali in njih proizvodnost;

— rigorozno je treba nadzorovati obratne valilnice;

— nadaljevanje zatiranja in izkoreninjanja košljega tifusa po navodilu republiške veterinarske uprave;

— izboljšati je treba tehnološke postopke pri klanju perutnine s tem, da se prouči možnost parjenja perutnine v visečem položaju ali pa uvede t.i. parna komora. Iz naših obratov za klanje perutnine je treba izločiti t.i. spinchillerji ter uvesti druge metode hlajenja, ki izključujejo nevarnost kontaminacije s salmonelami;

— prašiči, ki se garajo, se ne smejo garati z odrezano glavo v zatilnem sklepu, temveč celi, vodo za garanje pa je treba večkrat menjati;

— pri samem postopku zakola je treba še intenzivneje izvajati čiščenje in steriliziranje mesarskega pribora. Pri preprečevanju oziroma znižanju stopnje kontaminacije mesa s salmonelami je pomembno hlajenje mesa (tako po zakolu in ves čas v prometu mora biti ohlajeno na temperaturo med 0° in $+4^{\circ}$ C). Meso perutnine, ki je odmrznjeno, se mora takoj uporabiti. Temperature termične obdelave mesa — zlasti perutninskega — morajo biti take, da dosežejo v notranjosti ob kosti najmanj $+75^{\circ}$ C;

— v obratih družbene prehrane je treba zagotoviti takšen postopek s kritičnimi surovinami da bo pri pripravi, shranjevanju, transportu in razdeljevanju gotovih jedil onemogočeno vsako križanje čistih in

nečistih poti in zagotovljen ustrezen sanitarni nadzor nad temi obrati;

— v proizvodnji jajčnega melanza je potrebno obvezno uvesti postopek pasterizacije;

— sicer pa se mora nadaljevati z vsemi dosedanjimi ukrepi, posebno pozornost pa je treba posvetiti;

— nadzoru nad zaposlenimi vsakih 6 mesecev,

— organizaciji tečajev iz higienskega minimuma in zdravstvenem prosvetljevanju ter

— odstranitvi klicenosecev z delovnega mesa.

Smrkavost (Malleus)

Ne glede na to, da je bolezen pri nas eliminirana, se bodo izvajali stalni preventivni ukrepi, saj je treba še vedno računati z možnostjo pojava bolezni. Ti ukrepi bodo predvsem naslednji:

— obvezna je karantena za vse uvožene kopitarje, med karanteno pa morajo biti preiskani na smrkavost; na smrkavost se pregledajo vsi kopitarji, ki gredo v izvoz, občasno pa se kontrolira tudi živali, ki se transportirajo v notranjem prometu;

— živali, ki prihajajo na tekmovanja in razstave, morajo imeti obvezni certifikat o neokuženosti območja, od koder prihajajo;

— obvezen je pregled vseh kopitarjev pred zakolom na smrkavost s pregledom sluznic nosnega pretina in nosnih votlin, razen če gre za zakol v sili.

Steklina (Lyssa)

Zaradi preprečevanja prenosa bolezni v naselja in živinorejske obrate, je treba nadaljevati z izvajanjem naslednjih ukrepov:

— z vsakoletno vakcinacijo proti steklini vseh registriranih psov in vseh pašnih domačih živali, ki se pasejo brez nadzorstva;

— v virološkem laboratoriju VTOZD za veterinarstvo naj se pregleda material vseh sumljivih živali ter s tem omogoči pravočasno informiranje zdravstvene in veterinarske službe o stanju bolezni;

— veterinarsko higienska služba bo v sodelovanju z lovskimi organizacijami in organi milice stalno zmanjševala število nevakciniranih in potepuških psov in mačk;

— pooblaščen pregledniki divjačine bodo zagotavljali, da se v zbiralnici divjačine odpremlja le ustreljena divjad, ki ni kazala nobenih znakov bolezni;

— z diagnostičnimi preiskavami na steklino uplenjenih lisic in postavitvijo objektov za izkoževanje;

— v posebej opremljenih oddelkih veterinarskih zavodov bodo opazovane vse živali, ki so z ugrizom ali praskom poškodovale človeka;

— z organizirano veterinarsko higiensko službo bo zagotovljeno zbiranje in neškodljivo odstranjevanje trupel poginulih bolnih in sumljivih živali;

— mleko in meso za steklino sumljivih ali bolnih živali bo neškodljivo odstranjeno;

— z izobraževanjem vseh rejcev živali o ukrepih za zatiranje in preprečevanje te bolezni in z zdravstveno vzgojo prebivalstva.

Razširjenost stekline v Sloveniji zahteva tudi naslednje ukrepe:

— nadaljevanje izvajanja dosedanjih ukrepov za zatiranje stekline v predpisanem obsegu;

— proučitev možnosti financiranja veterinarsko-sanitarnih pregledov živali, ki so poškodovale človeka;

— farmacevtska industrija naj začne s proizvodnjo domače vakcine proti steklini za zaščito kopitarjev in parkljarjev;

— virološki laboratorij VTOZD za veterinarstvo naj se materialno, kadrovske in prostorsko okrepi in razširi;

— veterinarska znanstvena institucija naj se usposobi za rutinsko diagnostiko ugotavljanja stopnje imunosti živali po zaščitnem cepljenju proti steklini;

— zagotovi naj se pravočasno cepljenje oseb, ki so pri svojem delu izpostavljeni možnosti okužbe z virusom stekline;

— izboljša naj se medsebojno informiranje zdravstvene in veterinarske službe in zagotovi pravočasno cepljenje oseb, ki so jih poškodovale stekle oziroma na steklino sumljive živali.

Tetanus

Nadaljevati je treba z dosedanjimi ukrepi pri ljudeh, in sicer:

— obvezno cepljenje otrok od tretjega meseca dalje in revakcinacija po imunizacijskem programu;

— obvezno cepljenje odrasle populacije;

— cepljenje poškodovancev glede na imunski status;

— aplikacija hipermunih antitetaničnih imunoglobulinov;

— zdravstvena vzgoja.

Toksoplazmoza (Toxoplasmosis)

Na področju preprečevanja prenosa bolezni na človeka bodo pristojne strokovne službe:

— ocenjevale kot pogojno uporabno za prehrano ljudi meso in organe živali, bolnih za toksoplazmozo;

— kontrolirale izpolnjevanje pogojev za usposobitev takega mesa za prehrano ljudi;

— izobrazevale živinorejce o bolezni in ukrepih za njeno preprečevanje;

— izvajale ukrepe na področju splošne preentive;

— izboljšale prijavljanje te bolezni pri ljudeh;

— uvedle obvezni dvakratni pregled nosečnic na toksoplazmozo na ogroženih območjih.

Trihineloz (Trichinelosis)

Število pozitivnih ugotovitev v mesu je sicer v primerjavi z drugimi državami še vedno zelo nizko, zadnje ugotovitve pa kažejo, da se trihineloz pri ljudeh in živalih širi, to pa narekuje ustrezne preventivne ukrepe tudi v naši republiki, in sicer:

— obvezen trihinoskopski pregled mesa zaklanih prašičev v primeru, če je meso namenjeno za javno potrošnjo;

— obvezen trihinoskopski pregled mesa divjih prašičev in medvedov, ne glede na to ali je njihovo meso namenjeno za javno potrošnjo, za porabo v lovski organizaciji, za lastno domačo porabo ali za krmljenje živali;

— meso in organi zaklanih prašičev se ne sme uporabljati za prehrano ljudi v primeru, če vsebuje mišično tkivo trihinele. Veterinarska služba bo tri-

hinelozno meso uničila in sicer s kuhanjem ali sterilizacijo in preprečila zakopavanje trihineloznega mesa;

— obvezni trihinoskopski pregled oziroma druge preiskave tudi pri domačih zakolih prašičev v primerih, če je žival iz krajev z nejasno ali slabo epizootiološko situacijo;

— prepoved uporabe nekuhanih kuhinjskih in drugih odpadkov živalskega izvora za krmljenje prašičev;

— neškodljivo odstranjevanje (v kafileriji ali sežiganje ipd.) trupel poginjenih glodalcev, zveri in divjih živali, pri katerih se bolezen pojavlja (prašič, pes, mačka, podgana, dihur, lisica, kuna, jazbec, divja mačka, divji prašič, medved itd.);

— reja prašičev mora biti dosledno ločena od živali v gozdnem okolju;

— sistematično uničevanje podgan in miši v prašičerejskih obratih;

— izboljšati je treba diagnostične postopke za odkrivanje trihineloze;

— z zdravstvenim prosvetljevanjem rejcev zagotoviti sodelovanje pri zatiranju te bolezni;

— osnovno znanje o tej bolezni in o nevarnosti pri konzumiranju surovega ali slabo termično obdelanega mesa prašičev mora postati sestavni program obveznega šolanja.

Tuberkuloza (Tuberculosis)

Dosedanji ukrepi za zatiranje in izkoreninjanje tuberkuloze v SR Sloveniji se bodo nadaljevali, in sicer:

— obvezna tuberkulinizacija vseh goved, ki so že stara tri mesece (v družbeni lastnini — aglomeracijah enkrat na leto, pri ostalih posestnikih enkrat na tri leta);

— izločitev in zakol obolelih goved v 30 dneh po ugotovitvi tuberkuloze goved;

— izolacija okuženega dvorišča in omejitev prometa živali, živalskih surovin in proizvodov, dokler pri dveh zaporednih tuberkulinizacijah ni ugotovljena negativna reakcija;

— posestnik živali lahko oddaja mleko in mlečne izdelke v promet samo, če ima dovoljenje za promet z mlekom in mlečnimi izdelki za javno potrošnjo, to dovoljenje pa se izda le na podlagi ugotovitve pristojnega organa veterinarske inšpekcije, da v hlevu ni ugotovljena tuberkuloza;

— mleko od zdravih molznic iz hleva, v katerem je bila ugotovljena okužba ali se sumi, da so v njem molznice zbolele za tuberkulozo, ali so sumljivo reagirale na tuberkulinski preizkus, je treba pasterizirati, sterilizirati ali prekuhati, v mlekarno pa se lahko prevaža le ločeno od mleka, ki je zdravstveno neoporečno;

— meso in organi zaklanih živali se pri ugotovljenih tuberkuloznih spremembah ocenijo v skladu z določbami pravilnika o načinu opravljanja stalnega veterinarsko-sanitarnega pregleda živali za zakol in izdelkov živalskega izvora (Uradni list SFRJ, št. 47-736/78 in 12-113/81 ter 17-149/84).

Nadaljnji ukrepi za eradikacijo tuberkuloze pri živalih:

1) Zaradi obstoječih žarišč (po VI. splošni tuberkulinizaciji) goveje tuberkuloze je potrebna nadaljnja kontrola govejih čred v SR Sloveniji. Predlagani mo-

notest bi povečal možnosti podrobnega preučevanja tuberkulinskih reakcij (tudi nespecifičnih) pri govedih, ob obveznih ponovnih tuberkulinizacijah pa tudi pri drugih živalih v okuženih in sumljivih gospodarstvih (prašiči, kokoši).

2) Zagotoviti je treba večjo kontrolo pri veterinarsko-sanitarnih pregledih zaklanih prašičev. V klavnicah mora biti pregled usmerjen na bezgavke glave in celotnega digestivnega trakta.

3) Z vsakoletnimi odredbami Republiškega komiteja za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je treba zagotoviti preiskave perutnine na tuberkulozo na ogroženih območjih. Preučiti pa je treba možnosti razširitve preiskav (hitra aglutinacija 'sveže krvi') na kokoško tuberkulozo pri zasebnikih.

4) Kokoške jate, z več kot 3 odstotki tuberkuloznih kokoši, je treba v celoti izločiti.

5) V kontrolne preiskave je treba vključiti fazanerije.

6) Popoljšati je treba izvedbo sanacije okuženih in sumljivih gospodarstev. Razkuževanje naj bi opravljale, za to delo usposobljene ekipe.

7) Organe, ki so sumljivi na tuberkulozo, je treba pošiljati na bakteriološko preiskavo (laboratoriji za diagnostiko in determinacijo sevov). Vsak izoliran sev naj bi bil v bodoče determiniran, zaradi ugotavljanja virov kužnine.

8) Prepovedati rejo perutnine v hlevih za goveda in prašiče.

Tularemija (Tularemia)

Tularemija je bolezen predvsem divjih zajcev, zato bo preventiva usmerjena predvsem na:

— diagnosticiranje te bolezni ob odstrelu divjih zajcev;

— pri sumu na to bolezen se bodo izvajali veterinarsko-sanitarni ukrepi po zakonu o varstvu živali pred kužnimi boleznimi, ki ogrožajo vso državo;

— uničevanje divjih glodalcev;

— prosvetljanje ljudi (predvsem lovcev).

Q-mrzlica (Q-febris)

Ugotovitev te zoonoze pri ljudeh in živalih v letu 1985 narekuje ustrezne ukrepe zaradi preprečevanja prenosa bolezni na človeka, in sicer:

— v ogroženih območjih je treba vso pozornost posvetiti diagnostiki te bolezni pri ljudeh in živalih;

— inficirane črede je treba izolirati;

— na okuženih pašnikih je treba uničevati klope;

— v okuženih gospodarstvih je treba z veterinarsko-sanitarnimi ukrepi preprečiti prenašanje te bolezni s proizvodi, surovinami in odpadki živalskega izvora,

— posebne preventivne ukrepe je treba izvajati pri klanju okuženih živali,

— organizirati je treba izobraževanje živinorejcev in prebivalstva o bolezni in o ukrepih za njeno preprečevanje,

— izvajati je treba druge splošne in posebne preventivne ukrepe.

V

Komisije za zoonoze pri občinskih in republiških upravnih organih za zdravstveno varstvo naj koordinirajo celotno akcijo preprečevanja in zatiranja

zoonoz, spremljajo izvajanje tega programa in poročajo o tem enkrat letno izvršnemu svetu občinske skupščine in republiškim upravnim organom, pristojnim za zdravstvo in za kmetijstvo.

Komisije za zoonoze sestavljajo zdravstveni in veterinarski strokovnjaki, delavci pristojnega upravnega organa za zdravstvo in veterinarstvo in pristojnih inšpekcijskih organov ter delegati pristojne zdravstvene skupnosti in veterinarske organizacije.

Komisija za zoonoze pri Republiškem komiteju za zdravstvo in socialno varstvo spremlja stanje zoonoz v republiki in predlaga ukrepe za preprečevanje in zatiranje zoonoz v republiki.

VI

Pri izvajanju tega programa zaradi zaščite zdravlja prebivalstva in preprečitve širjenja zoonoz ter odpravo navedenih nevarnosti morajo veterinarske in zdravstvene organizacije združenega dela izvajati naslednje ukrepe:

— zagotoviti sodelovanje zdravstvene in veterinarske službe pri sprejemanju in izvajanju načrtov za uresničitev tega programa;

— dosledno izvajati predpisano prijavljanje in medsebojno obveščanje o pojavu zoonoz in izboljšati obstoječi informacijski sistem;

— posvetiti je treba večjo pozornost raziskovalnemu delu in uvajanju novih diagnostičnih metod in drugih laboratorijskih metod, ki naj zagotovijo pravočasno odkrivanje zoonoz in učinkovito kontrolo ter programiranje sistematičnega zatiranja zoonoz.

Na tem področju morata obe službi pripraviti skupne usmerjene raziskovalne programe in programe za sistematično preverjanje in zatiranje posameznih zoonoz.

VII

Za zaščito zdravlja potrošnikov in preprečitve širjenja zoonoz iz živinorejskih in živilskih obratov je, ob novih nevarnostih, potrebno:

— organizirati sistematično nadzorstvo zdravstvenega stanja živali pred zakolom na farmi oziroma pri živinorejcu in to zlasti tam, kjer so velike aglomeracije klavnih živali. Poseben poudarek mora biti na epizootološkem poizvedovanju;

— nadaljevati z uvajanjem striktna higijene pri samem zakolu živali, da se prepreči kontaminacija mesa in organov zaklane živali;

— med obdelavo in predelavo zagotoviti, da bo meso izpostavljeno tako imenovani »hladni verigi«;

— zagotoviti dobro sanitacijo prostorov, pribora in opreme ter s tem preprečiti širjenje mikrobne kontaminacije iz drugih virov;

— zagotoviti pretok informacij veterinarske službe, ki dela v neposredni proizvodnji do veterinarske službe v klavnici in obratno;

— uvesti hitre, občutljive in zanesljive bakteriološke, serološke, patohistološke in druge metode za dokazovanje posameznih zoonoz. Uporaba novih občutljivejših metod bo odkrila večje število sicer zdravih nosilcev patogenih mikroorganizmov.

VIII

Isrni sveti občinskih skupščin odredijo ustrezne ukrepe, določijo izvajalce, roke ter programe posebnih ukrepov za izvedbo tega programa.

IX

Izvajanje tega programa nadzirajo občinski upravni organi, pristojni za veterinarsko in sanitarno inšpekcijo.

Republiški komite
za zdravstvo in socialno varstvo

Predsednik
Borut Miklavčič l. r.

Republiški komite
za kmetijstvo, gozdarstvo
in prehrano

Predsednik
Milan Knežević l. r.

1640.

Na podlagi četrtega odstavka 31. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali (Uradni list SRS, št. 37/85) izdaja republiški sekretar za finance v soglasju z Republiškim komitejem za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

NAVODILO

o plačevanju pristojbin za zdravstveno varstvo živali in o ravnanju s sredstvi na posebnih računih za zdravstveno varstvo živali

1. člen

Pristojbino za zdravstveno spričevalo ter pristojbino za potrdilo o prijavi in registraciji psa in o opravljenem cepljenju proti steklini (prvi odstavek 29. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali — Uradni list SRS, št. 37/85) plača imetnik živali pristojnemu občinskemu upravnemu organu ali veterinarski organizaciji združenega dela ob izdaji zdravstvenega spričevala oziroma predpisane znamkice.

Pristojbino za opravljeni veterinarsko-sanitarni pregled pošiljke živali, proizvodov, surovin in odpadkov živalskega izvora ob nakladanju, prekladanju in razkladanju, pristojbino za veterinarsko-sanitarni pregled živali, surovin in proizvodov živalskega izvora in za laboratorijske preiskave v zvezi s temi pregledi, pristojbino za veterinarsko-sanitarne preiskave, ki se opravijo vsako leto v zvezi z dovoljenjem za promet z mlekom in mlečnimi izdelki, pristojbino za izvajanje dejavnosti neškodljivega odstranjevanja živalskih trupel ter nepretrgane veterinarske dejavnosti (drugi odstavek 29. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali) plača imetnik živali, organizacija združenega dela ali občan takoj po opravljenem pregledu oziroma ob izdaji dovoljenja, ali mesečno.

2. člen

Pristojbine iz prvega odstavka prejšnjega člena odvaja pristojni občinski upravni organ ali veterinarska organizacija združenega dela na račun 840-31871 — »Republiške pristojbine za zdravstveno varstvo živali«, in sicer enkrat mesečno, takoj pa, če bi pobrana sredstva presešla blagajniški maksimum.

Pristojbine iz drugega odstavka 1. člena tega navodila nakazuje imetnik živali, organizacija združenega dela ali občan na račun 840-31892 — »Občinske pristojbine za zdravstveno varstvo živali«.

3. člen

Služba družbenega knjigovodstva prazni računa iz prejšnjega člena tega navodila enkrat mesečno do dvajsetega v mesecu, in sicer tako:

— da odvede osemdeset odstotkov zbranih pristojbin iz prvega odstavka 1. člena tega navodila (račun 840-31871) na posebno podpartijo za zdravstveno varstvo živali žiro računa proračuna občine, na katere območju je bilo izdano zdravstveno spričevalo ali znamkica, dvajset odstotkov zbranih pristojbin pa na posebno podpartijo za zdravstveno varstvo živali žiro računa proračuna republike,

— da odvede zbrane pristojbine iz drugega odstavka 1. člena tega navodila (račun 840-31892) na posebno podpartijo za zdravstveno varstvo živali žiro računa proračuna občine, na katere območju je bil opravljen veterinarsko-sanitarni pregled ali laboratorijska preiskava, izdano dovoljenje ali izvajana dejavnost.

4. člen

Zaključni račun o stanju in uporabi sredstev posebnih podpartij za zdravstveno varstvo živali žiro računa proračuna družbenopolitične skupnosti je kot posebna priloga sestavni del zaključnega računa družbenopolitične skupnosti in mora vsebovati obračun uporabe sredstev za zagotovitev predpisane najmanjšega obsega zdravstvenega varstva živali za vsako točko prvega odstavka in za drugi odstavek 24. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali.

Občinski upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo, pošlje do 28. februarja vsakega leta zaključni račun o stanju in uporabi sredstev posebne podpartije za zdravstveno varstvo živali žiro računa proračuna občine Republiškemu komiteju za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

5. člen

Pristojni občinski upravni organ ali veterinarska organizacija združenega dela, ki izdaja zdravstvena spričevala, potrdila o prijavi in registraciji psov ter o opravljenem cepljenju proti steklini, dovoljenja za promet z mlekom in mlečnimi izdelki za javno potrošnjo ter občinski upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo, ali pooblaščen veterinarska organizacija združenega dela, ki opravlja veterinarsko-sanitarne preglede ter preiskave in izvaja dejavnost neškodljivega odstranjevanja živalskih trupel ter nepretrgano veterinarsko dejavnost, morajo voditi evidenco o vplačanih pristojbinah za zdravstvena spričevala, potrdila in dovoljenja ter evidenco o pregledih in opravljeni dejavnosti.

6. člen

Z dnem, ko začne veljati to navodilo, preneha veljati navodilo o plačevanju pristojbin za zdravstveno varstvo živali in o ravnanju s sredstvi iz teh pristojbin na posebnih računih (Uradni list SRS, št. 2/78).

7. člen

To navodilo začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 322-03-85-72

Ljubljana, dne 23. oktobra 1985.

Republiški sekretar
za finance

Soglašajo: Rudi Šepić l. r.

Republiški komite za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano

Predsednik

Milan Knežević l. r.

1641.

Na podlagi drugega odstavka 90. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali (Uradni list SRS, št. 37/85) izdaja Republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK

o strokovnih, organizacijskih, kadrovskih in higiensko-tehničnih pogojih za delo veterinarskih organizacij

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se določajo strokovni in higiensko-tehnični pogoji glede prostorov in opreme, ki jih morajo izpolnjevati veterinarske organizacije; pogoji glede kadrov in njihove kvalifikacije; organizacijska in strokovno-tehnična vprašanja, ki se nanašajo na delo veterinarskih organizacij; način in postopek ter roki za verifikacijo veterinarskih organizacij, in sicer za:

- veterinarsko obratno ambulanto v velikem živinorejskem obratu (govodorejskem, prašičerejskem, perutninarskem ali drugem živinorejskem obratu),
- veterinarsko obratno ambulanto v osemenjevalnem središču,
- veterinarsko postajo,
- veterinarski zavod,
- specialistično veterinarsko kliniko,
- specialistični veterinarski inštitut,
- veterinarske organizacije na področju preskrbe z zdravili in sanitetnim materialom.

II. STROKOVNA HIGIENSKO-TEHNIČNA
UREDITEV VETERINARSKIH ORGANIZACIJ

2. člen

Prostori veterinarskih organizacij in prejšnjega člena morajo biti urejeni tako, da se lahko vzdržujejo v higienskem stanju in razkužujejo.

Dvorišče in ceste okoli veterinarske organizacije morajo biti tlakovane ali asfaltirane, druge površine po morajo biti pokrite s travno rušo.

V bližini vseh delovnih mest, razen v pisarnah, mora biti umivalnik s priključki za hladno in toplo vodo, ter s priborom za umivanje (posodice za razkužila, posodice za tekoče mlo, papirnate brisače, posoda za odpadni papir).

Prostori morajo biti glede na vsebino in obseg dela primerno veliki, svetli, zračni in suhi ter — razen prostora za skladiščenje zdravil — primerno temperirani.

Tla in stene vseh delovnih in pomožnih prostorov, razen pisarn, morajo biti iz materiala, ki se lahko čisti in razkužuje.

Vsi delovni prostori morajo biti osvetljeni z dnevnim in umetno svetlobo (na mestu pregleda živali, materiala ipd. 550 luxov, v ostalih delovnih prostorih 300 luxov, v pomožnih prostorih pa 110 luxov).

Oprema v vseh prostorih mora biti funkcionalna za uspešno in neoporečno strokovno delo, iz materiala, ki se lahko čisti in razkužuje.

Na delovnih mestih za delo s kemikalijami morajo biti delovne površine iz materiala, ki je odporen proti kemikalijam.

Prostori in druge površine, iz katerih se lahko raznašajo povzročitelji kužnih bolezni in druge snovi, ki lahko ogrožajo okolje, morajo imeti kanalizacijo speljano v greznico za zbiranje in dekontaminacijo takih odplak.

Vsi delovni prostori, v katerih imajo delavci opravka s kužnim materialom, morajo biti opremljeni tako, da je v njih omogočeno delo brez nevarnosti za zdravje in življenje delavca in da je onemogočeno raznašanje povzročiteljev kužnih bolezni in zdravju škodljivih snovi.

Organizacije, ki morajo obratovati neprekinjeno v rednih in izrednih razmerah, morajo imeti poleg zanesljivega priključka na javno električno omrežje tudi lasten vir električne energije. Le-ta mora biti urejen tako, da ga je v izrednih razmerah mogoče premestiti. V veterinarskih organizacijah morajo biti na ustreznih mestih nameščene omarice za prvo pomoč in oprema za osebno zaščito.

A. Veterinarska obratna ambulanta v velikem živinorejskem obratu (govodorejskem, prašičerejskem, perutninarskem ali drugem živinorejskem obratu)

3. člen

Veterinarska obratna ambulanta v velikem živinorejskem obratu mora imeti za opravljanje veterinarskih storitev osnovne veterinarske dejavnosti za posamezne vrste živali:

- prostor za veterinarske delavce (za vodenje veterinarske dokumentacije in njeno arhiviranje, študij ipd.),
- prostor za pakiranje in odpremo odvzetega materiala,
- izolator za okužene živali in živali, ki so sumljive, da so okužene (lociran pri ambulanti, živinorejskem obratu ali diagnostični organizaciji),
- pomivalnico s sterilizacijo,
- prostor za shranjevanje zdravil,
- sanitarne prostore (umivalnico in prho, garderobni prostor z omaricami za dnevno in delovno obleko in stranišče), urejene na način, ki preprečuje vnos in prenos kužne bolezni.

4. člen

Prostor za veterinarske delavce mora biti opremljen glede na število zaposlenih veterinarskih delavcev s potrebno opremo za vodenje veterinarske dokumentacije in njeno arhiviranje (pisalna miza, stol, omara) in opremo za pripravo in študij veterinarskih delavcev.

5. člen

V prostoru za pakiranje in odpremo odvzetega materiala mora biti steklena omara za spravljjanje in-

strumentarija, omara za steklovino in ostali pribor, delovna miza za pripravo materiala in za druga opravila pri pregledu in odvzemu, pakiranju in odpremi materiala, ter hladilnik.

6. člen

V pomivalnici mora biti dvojno pomivalno korito s tekočo hladno in toplo vodo, naprava za odcejanje in sušenje posode in pribora, omara za shranjevanje čistilnih sredstev in pribora za čiščenje, ločena posoda za odlaganje nečiste posode in pribora ter ustrezna oprema za sterilizacijo instrumentov in pribora.

7. člen

Prostor za shranjevanje zdravil mora ustrezati po gojem iz 55. člena tega pravilnika.

Oprema mora omogočiti smotno, strokovno in pregledno razporeditev materiala.

8. člen

Veterinarska obratna ambulanta v velikem živinorejskem obratu mora imeti naslednjo opremo in sredstva za delo, upošteva pri tem vrsto in kategorijo živali, pri katerih opravlja osnovno veterinarsko dejavnost:

- opremo za diagnostiko v skladu s predpisanim obsegom dela, potrebne biološke in druge preparate, kemikalije, instrumente, steklovino in drugo opremo,

- glede na obseg dela potrebno minimalno število kompletov za pošiljanje materiala v diagnostične zavode (plastične vrečke, plastične in steklene stekleničke različnih velikosti, petrijevke, epruvete, sterilne epruvete, termovke, hladilne torbe) in hladilnik za shranjevanje kužnega materiala,

- potrebne instrumente za delo in drugo opremo za jemanje vzorcev krvi, mleka in patoloških sekretov in ekskretov, kože in drugega materiala,

- instrumentarij za ginekološke preglede in zdravljenje plodnostnih motenj plemenic in plemenjakov,

- instrumentarij za pomoč pri porodu,

- opremo za skladiščenje, transport in aplikacijo živalskega semena;

- opremo za potrebno število osemenjevalcev (torbo ali posodo, ki se lahko čisti in razkužuje, opremo za interni transport semena, instrumentarij za aplikacijo semena, plastične rokavice, razkužila, delovno obleko in obutev),

- opremo za čiščenje in razkuževanje instrumentarija in opreme ter ustrezna potrebna sredstva za razkuževanje,

- instrumentarij za nujne in rutinske kirurške posege.

9. člen

Veterinarska obratna ambulanta v velikem živinorejskem obratu mora imeti, glede na velikost farme in obseg dela, ustrezno opremo in sredstva za delo iz prejšnjega člena, ki so potrebna za preventivo, diagnostiko in ostala opravila.

B. Veterinarska obratna ambulanta v osemenjevalnem središču

10. člen

Veterinarska obratna ambulanta v osemenjevalnem središču mora za opravljanje veterinarskih storitev osnovne veterinarske dejavnosti izpolnjevati pogoje iz 3. do 9. člena tega pravilnika. Objekti za rejo

plemenjakov morajo biti urejeni tako, da se prepreči vnašanje in raznašanje bolezni in zato morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- objekti, ki so potrebni za rejo plemenjakov, morajo ustrezati vrsti živali in morajo biti urejeni po tehnoloških načelih, ki veljajo za reje te vrste živali,

- hlev mora biti lociran tako, da nezaposlenim ni mogoče priti v stik s plemenjaki in pripravljen tako, da ga je mogoče očistiti in razkužiti,

- če je s tehnologijo reje predvideno gnojišče, mora biti ustrezno veliko glede na število plemenjakov in pripravljeno tako, da je mogoče gnoj pakirati, gnojišče pa čistiti in razkuževati,

- če je v objektu sprehajališče za plemenjake, mora biti takšno, da ga je mogoče čistiti,

- gnojnica iz hleva, gnojišča, sprehajališča ter prostor za odvzem semena mora odtekati v pokrito gnojnično jamo oziroma na način, s katerim se preprečuje vnašanje in raznašanje kužnih bolezni,

- prehod iz nečistega dela (hlev, sprehajališče) v čisti del objekta (laboratorij) in obratno mora biti skozi garderobo in umivalnico, ali na način, ki preprečuje vnašanje in raznašanje kužne bolezni,

- v garderobi morajo biti ločene omare za dnevno in delovno obleko in obutev, v umivalnici morajo biti na voljo topla in hladna voda ter pribor za umivanje,

- za razkuževanje teh objektov mora biti v organizaciji na voljo visokotlačna vodna črpalka s pritiskom vsaj 30 atmosfer,

- objekti morajo biti v ograjenem prostoru, vhod mora biti urejen tako, da je lahko pripraviti razkuževalno preprogo. Vstop nezaposlenim je dovoljen samo pod posebnimi pogoji (preoblačenje, preobuvanje in dezinfekcija).

Rampa za razkladanje in nakladanje plemenjakov mora biti urejena tako, da se lahko vzdržuje v higienem stanju in razkužuje.

11. člen

Veterinarska obratna ambulanta v osemenjevalnem središču mora imeti glede na obseg dela za opravljanje veterinarskih storitev zdravstvenega varstva živali v osemenjevalnem središču pogoje za pridobivanje semena, za ugotavljanje zdravstvenih in bioloških vrednosti semena ter za razredčevanje, skladiščenje in pošiljanje semena naslednje delovne in pomožne prostore:

- prostor za čiščenje, pripravljane ter hranjenje pribora za odvzem semena,

- prostor za odvzem semena oziroma poseben boks v hlevu,

- prostor za ugotavljanje zdravstvenih in bioloških vrednosti ter za razredčevanje in embalaranje semena,

- prostor za skladiščenje, pošiljanje in oddajo semena (če se pošilja seme izven obrata),

- sanitarne prostore (umivalnico in prho, garderobni prostor z omaričami za dnevno in delovno obleko in stranišče),

- pisarno za evidenco,

- prostor za rezerve tekočega dušika, v primeru, da se z njim konzervira seme.

Obratna veterinarska ambulanta v velikem živinorejskem obratu, ki opravlja tudi zdravstveno varstvo živali v osemenjevalnem središču, ima lahko skupne delovne in pomožne prostore iz prve, pete in šeste alineje prejšnjega odstavka.

12. člen

Prostor za čiščenje, pripravljanje ter hranjenje pribora iz 1. alinee pršnjega člena mora biti svetel in temperiran. Tla in stene do višine 1,60 m morajo biti iz materiala, ki se lahko čisti in razkužuje.

V prostoru mora biti dvojno korito s toplo in hladno vodo ter vlažni in suhi sterilizator za sterilizacijo pribora za odvzem semena.

Za vsakega plemenjaka mora biti posebej pripravljen pribor za odvzem semena.

Pribor za odvzem semena se hrani v posebni omari.

13. člen

Prostor za odvzem semena iz 2. alinee 11. člena tega pravilnika mora biti velik vsaj 40 m² za odvzem bikovega semena in vsaj 10 m² za odvzem merjaščevega semena, svetel in ustrezno ogrevan. V prostoru mora biti strojnica oziroma fantom za odvzem semena ter ograje za zaščito ljudi, izdelane tako, da ne predstavljajo nevarnosti za poškodbe ljudi in živali.

Tla stojnice morajo biti iz grobega asfalta ali gume. Druga tla in stene do višine 1,60 m pa morajo biti iz materiala, ki se lahko čisti in razkužuje.

14. člen

Prostor za ugotavljanje zdravstvene in biološke vrednosti ter za razredčevanje in embaliranje semena iz 3. alinee 11. člena tega pravilnika mora biti svetel in mora imeti klimatsko napravo, ki zagotavlja temperaturo prostora med 15° in 22° C.

Imeti mora naslednjo opremo in sredstva za delo:

- delovno mizo,
- mikroskopsko mizo s faznokontrastnim mikroskopom s 400-kratno povečavo, ki je opremljen z grelno mizico,
- opremo za določanje gostote ejakulatov,
- pH meter,
- hladilne celice (hladilnik, hladilni pult z ustrezno temperaturo glede na vrsto živalskega semena kontejner s tekočim dušikom v primeru, da se z njim konzervira seme),
- vodno kopel,
- umivalnik s toplo in hladno vodo,
- omaro za steklovino in kemikalije,
- stojala za epruvete, grelec za segrevanje steklovine,
- laboratorijsko tehniko,
- sušilnik za steklovino,
- UV luč (v primeru, če sterilizacija prostora ni drugače urejena).

C. Veterinarska postaja

15. člen

Veterinarska postaja mora imeti za opravljanje veterinarskih storitev osnovne veterinarske dejavnosti prostore in opremo iz 3. do 9. člena tega pravilnika, razen izolatorja za bolne živali. Poleg tega mora imeti še naslednja prostora:

- prostor za pregled in zdravljenje živali (ambulanta),
- prostor za sprejemanje strank.

Č. Veterinarski zavod

16. člen

Veterinarski zavod mora imeti za opravljanje veterinarskih storitev najmanj naslednje oddelke:

- oddelek za epizootologijo in zdravstveno varstvo živali,
- oddelek za higieno živil,
- oddelek za reprodukcijo,
- oddelek za osnovno diagnostiko živalskih kužnih in parazitarnih bolezni.

17. člen

Veterinarski zavod mora imeti naslednje delovne prostore:

1. prostor za sprejem strank,
2. prostor za pregled živali (ambulanta),
3. prostore za shranjevanje zdravil in prostore za shranjevanje sredstev za dekontaminacijo,
4. sanitarne prostore (umivalnico in prho, garderobo z omarami za dnevno in delovno obleko in stranišče),
5. pomivalnico s sterilizacijo instrumentov,
6. obsegu dela ustrezne prostore za strokovne delavce, za vodenje evidence, strokovno knjižico, prostore za administracijo in za oddih,
7. prostor za shranjevanje opreme za skladiščenje, transport in aplikacijo semena za umetno osemenjevanje,
8. laboratorije, ki morajo imeti naslednje prostore:
 - prostor za sprejem materiala,
 - laboratorij za bakteriološke in serološke preiskave,
 - laboratorij za parazitološke preiskave,
 - pomivalnico in prostor za sterilizacijo,
 - prostor za skladiščenje kemikalij, gojišč in barvil,
 - prostor in ustrezne posode za spravljanje kužnega materiala ali peč za sežiganje,
9. za ugotavljanje vzroka pogina mora imeti zavod naslednje prostore:
 - secirnico in prostor za sprejem kadavrov, ki mora biti hlajen,
 - prostor za dezinfekcijo in sterilizacijo opreme in pribora,
 - garderobo za dnevno obleko, umivalnico, stranišče in garderobo za delovno obleko,
 - prostor za shranjevanje živalskih odpadkov,
 - shrambo za dezinfekcijsko opremo,
 - ploščad za dezinfekcijo vozil,
 - opremo za veterinarsko higiensko službo.
10. izolator za živali, za katere se sumi, da so okužene,

11. če ima veterinarski zavod bolnico, mora imeti še naslednje prostore:

- hlev za velike in male živali,
- skladišče krme,
- gnojišče ali kontejner za gnoj,
- 12. prostor za dežurno službo.

Če opravlja zavod tudi veterinarsko-sanitarno zaščito (DDD), mora imeti še naslednje prostore:

- za shranjevanje strupov iz skupine I, ki delujejo v obliki plina (fumiganti), če jih organizacija pri svojem delu uporablja,
- za shranjevanje drugih strupov, vab in ostalega materiala,
- za pripravljanje raztopin, vab in opravljanje ostalih priprav v zvezi z ukrepi veterinarsko-sanitarne zaščite,

— za shranjevanje opreme in pribora za veterinarsko-sanitarno zaščito,
— kopalnico z možnostjo za osebno dekontaminacijo.

Prostori, oprema, pribor, steklovina in kemikalije so lahko skupne za več oddelkov, če to ni v nasprotju s strokovnimi načeli.

18. člen

Na zgradbi, v kateri je veterinarska organizacija združenega dela ali njena strokovna enota, mora biti viden napis z imenom veterinarske organizacije. Na vhodnih vratih mora biti zvonec in obvestilo o delovnem času.

Na odcepni cesti do veterinarske organizacije združenega dela morajo biti ustrezni znaki z napisi.

19. člen

Posamezni oddelki veterinarskega zavoda morajo imeti naslednjo strokovno opremo:

1. Oddelek za epizootologijo in zdravstveno varstvo živali:

— za terensko diagnostiko tuberkuloze, smrkavosti, kokošjega tifa, bruceloze, trihomonijaze, garij, govejega lišaja, mastitisa pri kravah, metljivosti, potrebne biološke preparate, kemikalije, instrumente, steklovino in drugo opremo,

— komplet za pošiljanje materiala v diagnostične zavode: 100 plastičnih vrečk, napravo za varjenje vrečk, 50 plastičnih in 30 steklenih stekleničk različne velikosti, 10 Erlenmayerjevih steklenic, 20 petrijevk za organe, dele organov, ribe in čebele (za patološke, bakteriološke, virološke in parazitološke ter za blato za parazitološke preiskave), 200 epruvet za kri (za serološke preiskave na brucelozo, leptospirozo), 500 sterilnih epruvet za kri, mleko, blato in druge telesne tekočine (za serološke preiskave na viroze, bakteriološke in virološke preiskave), dve večji termovki in dve hladilni torbi, laboratorijsko omaro za steklovino, hladilnik in zamrzovalnik za spravljjanje kužnega materiala,

— instrumente in drugo opremo, potrebno za jemanje vzorcev krvi, mleka in patoloških sekretov in ekskretov, kože in drugega materiala,

— 6 kletk za živali, za katere se sumi, da so okužene s steklino ali za opazovanje drugih živali in pribor za pripravo hrane za take živali.

Za izvajanje veterinarsko-sanitarne zaščite mora imeti naslednjo opremo:

— osebna zaščitna sredstva za izvajanje dezinfekcijskih, deratizacijskih in dezinsekcijjskih opravil — zaščitno obleko, zaščitno masko, zaščitno obutev, rokavice,

— sredstva za osebno dekontaminacijo in nudenje specifične prve pomoči s področja DDD — škropilnice, brizge, specifična zdravila,

— za izvajanje deratizacijskih opravil — torbe in posode za prenašanje deratizacijskega materiala,

— za izvajanje dezinfekcijskih opravil ročne tlačne škropilnice, razprševalce, razprševalce za toplo razprševanje, aparat za pranje površin pod pritiskom, aparat za pranje in razkuževanje s segretim ali vročimi razkuževalnimi sredstvi.

— posebno vozilo za prevoz kemijskih sredstev, ki mora biti označeno po predpisih.

2. oddelek za higieno živil:

— pribor za klinični pregled živali in za maleinizacijo kopitarjev,

— pribor za veterinarsko-sanitarni pregled mesa (komplet nožev, delovno mizo, zaprto posodo za konfiskate, umivalnik s sterilizatorjem in priborom za umivanje, delovno obleko in obutev, pribor za preizkus mesa s kuhanjem in pečenjem),

— pribor za trihinoskopski pregled,

— komplet žigov za označevanje mesa,

— termometre za kontrolo temperature mesa, drugih živil in tekočin,

— pH méter,

— hladilnik za hranjenje vzorcev surovin in živil, ki se odpremljajo v laboratorij,

— opremo in pribor za jemanje brisov in izpirkov za kontrolo higienskega stanja delovnih površin strojev in rok.

— opremo in pribor za kontrolo higiene pridobivanja mleka,

— pribor za ugotavljanje kislinske stopnje in specifične teže mleka,

— mikroskop, kemikalije in pribor za barvanje preparatov,

— detektor za kontrolo radiološke kontaminiranosti,

— ovoskop,

— termometer in vlagomer za opravljanje pregledov skladišč in vozil,

— opremo za sterilizacijo pribora (avtoklav) in suhi sterilizator,

— sredstva za denaturiranje oporečnih surovin,

— pribor za odvzem in pošiljanje vzorcev surovin in živil,

— sonde različnih velikosti za odvzem vzorcev različnih živil,

— natega za odvzem tekočin,

— kuhinjski nož, škarje ravne in ukrivljene, kirurške skalpele, kovinske lopatice, kovinske žlice,

— steklenice, bele, medicinske s plutovinastim zamaškom ali zamaškom na navoj po 100, 200 in 500 ml, bele prahovke s plutovinastim zamaškom ali zamaškom na navoj po 100, 200 in 500 ml, kovinske posode po 100, 200 in 500 ml, ki se dajo hermetično zapreti,

— pipete po 1, 10 in 20 ml, epruvete po 20 ml, petrijevke premera 9—12 cm, kovinske futrole za pipete, epruvete in petrijevke.

— živosrebrni termometer s skalo od -17°C do $+104^{\circ}\text{C}$, s kovinskim zaščitnim plaščem,

— povoščen pergamentni papir v polah, debelejši zavojni papir v polah, vrečke iz navadnega in pergamentnega papirja, iz celofana ali sintetskih folij, platnene vrečke (po 0,5 l in 2 kg),

— plutovinaste zamaške raznih velikosti, vrvice tanjšo in debelejšo, pečatni vosek, svečo, hidrofilno gazo, papirnat lepilni trak, etikete raznih velikosti, formularje zapisnika o odvzemu vzorca,

— pribor za pošiljanje materiala v diagnostične zavode, zabojčke za pošiljanje vzorcev — lesene ali kartonske, termos steklenice ali termos posode z ledom, kartonske škatle raznih velikosti, platnene vreče, hladilno torbo.

3. Oddelek za reprodukcijo:

— stoinico za pregled plemenic in plemenjakov,

— instrumentarij za ginekološke preglede in zdravljenje plodnostnih motenj plemenic in plemenjakov (spekulum — cevasti 3 vrste, maternične katetre ali seminate, Albrechtsenove cervikalne klešče, mikroskop, blotom, Jannetovo brizgalko 250 ccm, različne brizgalko, različne kanile, nosno zadrgo,

- instrumentarij za pomoč pri porodu ali abortusu ter za kastracijo,
- komplet za pošiljanje materiala v laboratorij,
- opremo za čiščenje in razkuževanje instrumentarija in opreme,
- zdravila za preventivo in zdravljenje plodnostnih motenj ter sredstva za razkuževanje,
- komplete za jemanje brisov rodil,
- opremo za skladiščenje, transport ter aplikacijo semena (hladilnik ali kontejner z dušikom, pribor za različne načine osemenjevanja, mikroskop z ogrevalno mizico),
- opremo za osemenjevalca (torbo, ki se lahko čisti in razkužuje, opremo za transport semena, instrumentarij za aplikacijo semena, plastične rokavice, razkužila, delovno obleko in obutev).

Posode s tekočim dušikom se ne sme voziti v kabini, ampak v ločenem zaprtem delu vozila. Biti mora ustrezno pritrjena in zavarovana, da se ne prevrne.

4. Oddelek za osnovno diagnostiko živalskih kužnih in parazitarnih bolezni:

A. Bakteriološki in parazitološki laboratorij:

- dva termosata,
- mikroskop z imerzijo
- mikroskop za parazitološke preiskave,
- dve vodni kopeli,
- dva hladilnika s prostornino vsaj po 150 l, od katerih mora eden imeti zamrzovalnik, v katerem je mogoče doseči temperaturo -20°C ali zamrzovalno skrinjo, v kateri je mogoče doseči temperaturo -20°C ,
- en hladilnik za gojišča s prostornino vsaj 200 l,
- nosilec membranskih filtrov in membranske filtre s premerom po 0,22 um in 0,45 um,
- napravo za ustvarjanje vakuma ali pritiska oziroma pritiska in vakuuma, ki ustvari vsaj eno atmosfero diferencialnega pritiska,
- vsaj tri posode za anaerobno kultivacijo mikrobov,
- električno centrifugo,
- avtoklav,
- Kochov lonec.

B. Za ugotavljanje vzroka pogina:

- a) za delo v secirnici:
 - mizo za sekcijo malih živali,
 - komplet instrumentov za raztelesbo živali,
 - hladilnik za hranjenje pataloškega in drugega materiala, namenjenega za preiskavo v diagnostičnem zavodu,
 - dva kompleta rokavic, predpasnikov in škornjev, 4 delovne obleke samo za delo v secirnici,
 - opremo za sterilizacijo obleke, obutve, instrumentov in rokavic,
 - laboratorijsko omarico za sekcijski pribor in steklovino,
 - garderobni omari za dnevno in delovno obleko,
 - posodo z razkužilom na nožni pritisk,
 - kovinsko mizo za odlaganje vzorcev;
- b) za razkuževanje vozil, hlevov in drugih prostorov:
 - visokotlačno vodno črpalko s pritiskom vsaj 30 atmosfer (za čiščenje in razkuževanje),
 - dve plinski maski s filtri,
 - razkužila (natrijev lug, formalin, klorove preparate, cetaylon),

- plastične posode ter dozator za pripravo ustreznih raztopin razkužil.

20. člen

Veterinarski zavod, ki opravlja preizkušanje (analizo) živalskih proizvodov in živalskih surovin, zaradi ugotovitve njihove zdravstvene neoporečnosti, mora imeti urejen laboratorij za analize živil. Laboratorij za preiskavo živil mora biti urejen v skladu s predpisi o zdravstvenem nadzorstvu nad živilom.

D. Specialistična veterinarska klinika

21. člen

Specialistična veterinarska klinika mora imeti naslednje prostore:

- sprejemni prostor za stranke in živali,
- ambulantni prostor za pregled živali,
- ambulantni prostor za pregled živali, za katere se sumi, da so okužene,
- operacijsko dvorano za male živali,
- operacijsko dvorano za velike živali,
- prostor za pregled oči,
- prostor za rentgeniziranje živali,
- prostor za fizikalno terapijo,
- temnico za razvijanje filmov,
- klinični laboratorij,
- prostor za shranjevanje zdravil,
- prostor za shranjevanje instrumentov in aparatur,
- prostor za shranjevanje kemikalij, steklovine, embalaže in drugega pribora,
- prostor za sterilizacijo pribora in instrumentov,
- pomivalnico,
- podkovsko delavnico s podkovališčem,
- izolator,
- prostor za delo v popoldanskem času in za nočno dežurstvo,
- stacionar za velike živali,
- stacionar za male živali,
- prostor za arhivski material,
- prostor za administrativno osebje,
- prostor za pomožno in tehnično osebje,
- prostor za strokovne delavce,
- knjižnico,
- prostor za oddih,
- garderobo in sanitarije.

22. člen

Specialistična veterinarska klinika mora imeti naslednji instrumentarij, opremo in aparature:

- instrumentarij za diagnostiko in terapijo na področju veterinarske kirurgije,
- instrumentarij za diagnostiko in terapijo na področju veterinarske ginekologije in porodništva,
- instrumentarij za diagnostiko in terapijo internih bolezni na področju veterinarstva,
- instrumentarij za diagnostiko in terapijo kužnih bolezni na področju veterinarstva,
- opremo za izdelavo vseh vrst normalnih in ortopedskih podkev in pripomočkov,
- opremo za delo kliničnega laboratorija — fotometer, tehtnico in centrifugo, mikroskop, destilator za vodo, hladilnik, hladilni pult, zamrzovalnik, zamrzovalnik za celične kulture, mikromanipulator, termostat, sušilno omaro, vakuumsko črpalko, stresalnik, vodno

kopel, električni ejakulator, osmometer, pH meter, coulter — counter,

— opremo za delo v ambulantni in v operacijski dvorani — stojnica, operacijska miza, operacijska svetilka, premična mizica za instrumentarij, omara za instrumentarij,

— opremo v prostorih za shranjevanje — police, omare, regali, vitrine,

— opremo v prostorih za stranke in živali — stoli, mizice, klopi, privezi,

— opremo v pomivalnici — korito, odcejalnik, boiler,

— opremo v prostoru za rentgeniziranje in fizikalno terapijo — mizico, korito, infra rdečo in ultra violetno luč,

— opremo v izolatorju — boksi, klečke,

— opremo v prostoru za sterilizacijo — Kochov lonec, vlažni sterilizator, sušilnik, pomivalno korito, omarice za instrumentarij,

— opremo v garderobah in sanitarijah — garderobne omarice,

— aparat za narkozo,

— avtoklav,

— mokri sterilizator,

— suhi sterilizator,

— aspirator,

— respirator,

— operacijski mikroskop,

— električni termokavter,

— veliki rentgenski aparat (200 kv, 150 mA),

— manjši rentgenski aparat (80 kv, 100 mA),

— rentgenski aparat z elektronskim ojačevalcem in ekranom,

— aparat za mikrovalovno terapijo,

— aparat za elektro stimulacijo,

— aparat za ultrazvok.

E. Specialistični veterinarski inštitut

23. člen

Veterinarska organizacija, ki izvaja specialistično veterinarsko dejavnost, mora imeti naslednje inštitute:

1. Specialistični veterinarski inštitut za diagnostiko kužnih, parazitarnih in drugih bolezni, z:

— oddelkom za patoanatomske in patohistološke preiskave,

— bakteriološkim laboratorijem,

— virološkim laboratorijem,

— parazitološkim laboratorijem,

— serološkim laboratorijem,

— kemijskim (toksikološkim) laboratorijem.

2. Specialistični veterinarski inštitut za higieno živil, z:

— živilsko-bakteriološkim laboratorijem,

— živilsko-kemijskim laboratorijem.

3. Specialistični veterinarski inštitut za higieno in patologijo prehrane živali, z:

— bakteriološkim laboratorijem,

— kemijskim laboratorijem.

24. člen

Specialistični veterinarski inštitut mora imeti naslednje prostore:

— prostor za sprejem strank,

— prostor za sprejem materiala,

— prostor za administracijo,

— prostor za pripravo gojišč,

— prostor za skladiščenje kemikalij, barvil, go-

— prostor za pomivanje, sterilizacijo in dezinfekcijo opreme in pribora,

— prostor z ustreznimi posodami za spravljane kužnega materiala in peč (krematorij), za sežiganje kužnega materiala in kadavrov,

— prostor z laboratorijskimi živalmi,

— shrambo za razkužila in dezinfekcijsko opremo,

— garderobo z omarico za dnevno obleko, umivalnice, prhe, stranišča in garderobo za delovno obleko in obutev,

— prostor za prehrano in počitek med delom,

— kabinete za strokovne delavce,

— knjižnico.

25. člen

Oddelek za patoanatomske in patohistološke preiskave mora imeti poleg prostorov iz 10. točke 17. člena tega pravilnika še:

— prostor za pripravo materiala za histološke preiskave,

— patohistološki laboratorij.

26. člen

Oddelek za patoanatomske in patohistološke preiskave mora imeti poleg opreme iz 4. točke pod B 19. člena tega pravilnika še mikrotom za zamrznjene preparate, mikrotom za parafinske rezine in elektronski mikroskop.

27. člen

Bakteriološki laboratorij mora imeti naslednje prostore:

— laboratorije za bakteriološke preiskave (splošni, mikološki, enterobakteriološki, za mastitis, za tuberkulozo in po potrebi tudi druge, glede na obseg in organizacijo dela),

— prostor za pripravljane vakcin,

— laboratorij za pripravo gojišč,

— prostor za kartoteko za evidenco tuberkuloze.

28. člen

Bakteriološki laboratorij mora imeti poleg opreme iz 4. točke pod A 19. člena tega pravilnika, še naslednjo osnovno opremo:

— več termostatov za gojenje aerobnih, anaerobnih in mikroaerofilnih bakterij,

— več mikrobioloških filtrov,

— sušilnik,

— suhi sterilizator,

— več raznovrstnih mikroskopov z možnostjo fotografiranja.

29. člen

Bakteriološki laboratorij za diagnostiko kužnih bolezni mora imeti poleg opreme iz prejšnjega člena še:

— omarico z instrumentarijem za diagnostiko kužnih bolezni,

— elektronski aparat za štetje vnetnih celic v mleku,

— komoro za delo v sterilnih razmerah z navadno in baktericidno svetilko.

Bakteriološki laboratorij za diagnostiko kužnih bolezni mora imeti zbirko mednarodno priznanih refe-

renčnih sevov bakterij in gliv ter diagnostičnih serumskih reagentov.

30. člen

Zivilsko-bakteriološki laboratorij mora imeti poleg opreme iz 28. člena tega pravilnika, še:

— aparat za homogenizacijo živil in tehniko z natančnostjo 0,10 gr.

31. člen

Bakteriološki laboratorij za ugotavljanje zdravstvene neoporečnosti krme in aditivov mora imeti opremo iz 28. člena tega pravilnika.

32. člen

Virološki laboratorij mora biti ločen od drugih laboratorijev in mora imeti naslednje prostore:

- prostor za sprejem materiala
- garderobo z umivalnico in sanitarijami,
- izolator za delo s povzročitelji posebno nevarnih kužnih bolezni,
- prostor za mikroskopiranje s temnico,
- laboratorij za steklino,
- laboratorij za gojitev virusov na tkivnih kulturah in inkubiranih kokošjih jajcih,
- serološki laboratorij,
- prostor za pomivanje steklovine in sterilizacijo.

33. člen

Virološki laboratorij mora imeti naslednjo opremo:

- več komur za delo v sterilnih okoliščinah z navadnimi in baktericidnimi svetilkami,
- več raznovrstnih mikroskopov z možnostjo fotografitiranja,
- elektronski mikroskop,
- nosilec membranskih filtrov z določeno količino filtrov,
- magnetni mešalec,
- magnetni mešalec ultraturax,
- centrifugo s hlajenjem z vsaj 15.000 obrati v minuti,
- več termostатов,
- mikrotom s CO₂,
- več suhih sterilizatorjev,
- aparat za destilacijo in deionizacijo vode,
- več setov za imunoenimske teste,
- spektrofotometer s printerjem,
- več hladilnikov in zamrzovalnih skrinj za globoko zamrzovanje ter več posod s tekočim dušikom.

34. člen

Virološki laboratorij mora imeti referenčne virusne seve ali lastne determinirane izolate, hiperimunske serume proti različnim virusom in markirane gama-globuline za direktno in indirektno imunofluorescenso.

Posebno dovoljenje republiškega upravnega organa, pristojnega za veterinarsko inšpekcijo je potrebno za hranjenje živih povzročiteljev eksotičnih bolezni, virusov slinavke in parkljevke ter klasične in afriške prašičje kuge.

35. člen

Parazitološki laboratorij mora imeti laboratorij za koprološke preiskave.

36. člen

Parazitološki laboratorij mora imeti naslednjo opremo:

- več mikroskopov,

- centrifugo,
- priročnike za determinacijo parazitov in
- več hladilnikov.

37. člen

Serološki laboratorij mora imeti prostor za pripravo antigenov, laboratorij za krvne skupine živali in več prostorov za serološke preiskave.

38. člen

Serološki laboratorij mora imeti naslednjo opremo:

- več raznovrstnih mikroskopov,
- več termostатов,
- vsaj dve vodni kopeli,
- več namiznih centrifug in dve večji centrifugi (eno s hlajenjem na 4° C),
- več plastičnih plošč za hemolitični test in epruvete za Coombsov test,
- več hladilnikov in zamrzovalnih skrinj.

39. člen

Serološki laboratorij mora imeti reagente za pripravo testov v serologiji, jugoslovanske standardizirane seve in tipizirane serume za diagnostične metode, mednarodno preverjene serumske reagente za določanje krvnih skupin govedi in prašičev, komplement in anti-timni serum ter krvne antigenske formule za vse tipizirane živali.

40. člen

Toksikološki laboratorij mora imeti delovne prostore iz 41. člena tega pravilnika in opremo iz 42. člena tega pravilnika.

41. člen

Kemijski laboratorij mora imeti naslednje delovne prostore:

- prostor za opravljanje kemijskih analiz,
- laboratorij za delo z organskimi topili,
- laboratorij za aparature,
- tehtalni prostor.

Zivilsko-kemijski laboratorij mora imeti še laboratorij za biološka residua.

42. člen

Kemijski laboratorij mora imeti naslednjo osnovno opremo:

- vodne kopeli,
- laboratorijski mlin,
- sežigne peči,
- sušilnik,
- hladilnike in zamrzovalne skrinje,
- polarimeter,
- tehnice in precizne analitske tehnice,
- aparature za tenkoslojno kromatografijo,
- pH meter,
- spektralni fotometer,
- atomski absorpcijski spektrofotometer,
- digestorij,
- napravo za destilacijo in deionizacijo vode.

43. člen

Zivilsko-kemični laboratorij mora imeti poleg opreme iz prejšnjega člena še naslednjo dodatno opremo:

- centrifuge,
- vakumsko črpalko,
- UV svetilko,
- Abbejev refraktometer,

- vakuumski sušilnik,
- Mohr-Westphalovo tehtnico,
- viskozimeter,
- aparat po Soxhletu,
- rotavaporije,
- aparaturu za razklop,
- plinski kromatograf,
- tekočinski kromatograf.

44. člen

Kemijski laboratorij za ugotavljanje snovi, sestavin in biološke vrednosti krme mora imeti poleg opreme iz 42. člena tega pravilnika še naslednjo dodatno opremo:

- egalizator vzorcev,
- stresalnik,
- plinski kromatograf.

45. člen

Specialistični veterinarski inštitut mora imeti za svoje delo steklovino, kemikalije, droben laboratorijski inventar in biološke preparate, ki zagotavljajo sodobno in hitro identifikacijo povzročiteljev kužnih, parazitarnih in drugih bolezni ter sodoben in strokoven veterinarsko sanitarni pregled živalskih proizvodov, surovin in krme za živali.

46. člen

Prostori, oprema, pribor, steklovina, kemikalije in druga oprema so lahko skupni za več inštitutov, če to ni v nasprotju s strokovnimi načeli.

F. Veterinarske organizacije na področju preskrbe z zdravili in sanitetnim materialom

47. člen

Za zdravila, ki se uporabljajo v veterinarski medicini, se štejejo proizvodi iz 2. člena zakona o dajanju zdravil v promet (Uradni list SFRJ, št. 9/81), katerih preskrbo zagotavlja organizacije pod pogoji, ki jih določa ta pravilnik.

48. člen

Lekarne, lekarniške postaje, galenski laboratoriji in laboratoriji za izdelavo parenteralnih raztopin, morajo izpolnjevati minimalne strokovne in tehnične pogoje, glede prostorov, opreme in kadrov, ki jih določata zakon o dajanju zdravil v promet in pravilnik o strokovnih in tehničnih pogojih glede prostorov, opreme in kadrov v zdravstvenih organizacijah na področju preskrbe z zdravili (Uradni list SRS, št. 7/83).

49. člen

Veterinarske organizacije na področju osnovne in specialistične dejavnosti ter zdravstvenega varstva živali v osemenjevalnih središčih, ki opravljajo neposredno preskrbo z zdravili in sanitetnim materialom, imajo enoto za zdravila za:

- dajanje zdravil za parenteralno uporabo,
- dajanje diagnostičnih sredstev za neposredno ugotavljanje diagnoz,
- dajanje sanitetnega materiala,
- dajanje zdravilnih pripravkov,
- dajanje gotovih zdravil.

Enota za zdravila nabavlja in izdaja veterinarskim delavcem gotova ali pakirana zdravila in zdravilne pripravke ter vodi predpisano evidenco.

50. člen

Lekarniške postaje, enote za zdravila ter veterinarski delavci morajo braniti zdravila v skladu z

navodili proizvajalca zdravil, v skladu z določili tega pravilnika in v skladu z določili Farmakopeje SFRJ (Ph. Jug.).

Veterinarske in zdravstvene organizacije na področju preskrbe z zdravili morajo zdravila, ki jim je potekel rok uporabnosti, sprosti izločiti in odpisovati.

51. člen

Lekarniška postaja veterinarske organizacije združenega dela mora imeti naslednje prostore:

- prostor za izdajo zdravil (oficino),
- prostor za shranjevanje zdravil (materialko),
- prostor za sortiranje, pregledovanje in sprejem zdravil,
- sanitarije z umivalnico s tekočo toplo in hladno vodo,
- garderobo za delavce.

52. člen

Prostor za izdajo zdravil (oficina) mora biti primerno velik, vendar ne manjši od 20 m², zračen, svetel in s pultom razdeljen na del za delavce lekarniške postaje in na del za uporabnike. Če je vhod v officino iz ulice, mora biti preko vetrolova.

Pod v oficini mora biti iz materiala, ki se enostavno čisti in ne povzroča prahu.

Če je v oficini hladen pod (kamen, ploščice) mora biti del poda, namenjen za delavce, pokrit z materialom, ki je slab prevodnik toplote.

V oficini morajo biti na vidnih mestih napisi in znaki o prepovedi kajenja.

53. člen

Prostor za shranjevanje zdravil (materialka) mora biti potreban primerno velik, suh, zračen in temen, urejen primerno za hrambo različnih oblik zdravil in farmacevtskih substanc.

Snovi, iz katerih so posode, pokrovi in zamaški, ne smejo škodljivo vplivati na zdravila, ki se v njih shranjujejo, analizirajo in izdajajo.

Prostor, oprema in posode morajo zagotoviti take pogoje, da so:

- zdravila zelo močnega učinka (++, Remedia claudenda, Venena, strupi) shranjena zaklenjena in ločena od drugih zdravil,
- zdravila močnega učinka (+, Remedia separanda) shranjena ločeno od drugih zdravil,
- koncentrirane anorganske in tekoče organske kisline, koncentrirane raztopine alkoholnih hidrokislov, vnetljivi, eksplozivni in hlapni preparati (tablica Ph. Jug. 14-050) v večjih količinah, shranjeni ločeno in pazljivo na posebnem, zaščitnem mestu, in da so majhne količine koncentriranih anorganskih kislin, tekočih organskih kislin in lahko hlapljivih preparatov shranjene v steklenicah z obrušenim zamaškom, prekritim s steklenim poveznikom,
- kisline, shranjene v steklenicah, zaprtih z obrušenim steklenim zamaškom, alkalije pa v steklenicah z gumijastim zamaškom.

V prostorih za shranjevanje zdravil, oziroma v hladilnikih mora biti glede na vrste shranjevanih zdravil zagotovljena naslednja temperatura zraka:

- temperatura 10–25° C za zdravila, ki se hranijo pri sobni temperaturi,
- temperatura 5–15° C za zdravila, ki se hranijo na hladnem mestu,
- temperatura 2–5° C za zdravila, ki se hranijo na zelo hladnem mestu,

— temperatura -20°C za zdravila, ki se hranijo globoko zamrznjena.

Gotova zdravila, ki jih ni treba hraniti v posebnih okoliščinah, se razvrščajo na odprte ali zaprte police po oblikah in abecednem redu.

Zdravila močnega duha se morajo hraniti ločeno od drugih zdravil.

54. člen

Prostor za sortiranje, pregledovanje in sprejem zdravil mora biti svetel, zračen in suh. V tem prostoru ali ob njem mora biti primeren prostor za odpadno embalažo.

55. člen

Lekarniške postaje morajo imeti glede na število delavcev ustrezne sanitarne prostore in umivalnico s tekočo hladno in toplo vodo.

V sanitarnem prostoru mora biti posebna omara za hranjenje čistil in čistilnih sredstev za grobo čiščenje lekarniških prostorov.

56. člen

Lekarniške postaje morajo imeti številu zaposlenih v eni izmeni primerno velik garderobni prostor in številu delavcev ustrezajoče število dvoprekatnih garderobnih omarič.

Enota za zdravila veterinarskih zavodov in specialističnih veterinarskih klinik mora imeti naslednje prostore:

- prostor za shranjevanje zdravil (materialko);
- prostor za sprejem, pregledovanje in sortiranje zdravil.

Veterinarska obratna ambulanta in veterinarska postaja morata imeti prostor za shranjevanje zdravil (materialko).

57. člen

Zdravila morajo biti v terenskem vozilu veterinarskega delavca spravljena v posebnih kasetah (plastičnih ali metalnih) ali usnjenih torbah, ki se lahko čistijo, razvrščena pregledno in ločeno po skupinah.

Zdravila zelo močnega učinka je treba v terenskem vozilu hraniti v posebnem, zaklenjenem predalu kasete, katerega ključ ima le diplomirani veterinar, ki ta zdravila uporablja.

V terenskem vozilu morajo biti zagotovljeni ustrezni temperaturni in drugi pogoji za spravljane zdravil, ki jih je določil proizvajalec zdravila. Zdravila, za katera je predpisan poseben temperaturni režim hrambe, morajo biti hranjena v hladilnih torbah ali kontejnerjih pri ustrezni temperaturi.

III. STROKOVNI DELAVCI VETERINARSKIH ORGANIZACIJ

58. člen

1. Obratna veterinarska ambulanta v velikem prašičerejskem obratu, ki opravlja tudi zdravstveno varstvo v osemenjevalnem središču v sestavi istega obrata, ki ni selekcijski obrat, mora imeti najmanj:

- 1 vodjo, diplomiranega veterinarja z najmanj 3-letno strokovno prakso s področja zdravstvenega varstva in reprodukcije prašičev,
- 1 diplomiranega veterinarja,
- 1 veterinarskega tehnika ali živinorejsko-veterinarskega tehnika.

2. Obratna veterinarska ambulanta v velikem govedorejskem obratu ali v velikem perutninarskem obratu, ali v velikem obratu za rejo drugih živali ali v osemenjevalnem središču, mora imeti najmanj:

- 1 vodjo, diplomiranega veterinarja, specialista ali magistra s področja zdravstvenega varstva živali in reprodukcije,

- 1 diplomiranega veterinarja,
- 1 veterinarskega tehnika ali živinorejsko-veterinarskega tehnika.

3. Obratna veterinarska ambulanta, ki opravlja zdravstveno varstvo živali v selekcijskem prašičerejskem obratu in v osemenjevalnem središču v sestavi istega obrata, mora imeti najmanj:

- 1 vodjo, diplomiranega veterinarja, specialista ali magistra s področja zdravstvenega varstva živali in reprodukcije,

- 2 diplomirana veterinarja,
- 2 veterinarskega tehnika ali živinorejsko-veterinarskega tehnika.

4. Veterinarska postaja mora imeti najmanj:

- 1 vodjo, diplomiranega veterinarja z najmanj 5-letno strokovno prakso,

- 2 diplomirana veterinarja,
- 1 veterinarskega tehnika ali živinorejsko-veterinarskega tehnika.

5. Veterinarski zavod mora imeti najmanj:

- a) Oddelek za epizootologijo in zdravstveno varstvo živali:

- 1 vodjo oddelka, diplomiranega veterinarja, specialista ali magistra s področja epizootologije ali zdravstvenega varstva živali,

- 2 diplomirana veterinarja,
- 1 veterinarskega tehnika ali živinorejsko-veterinarskega tehnika.

Če opravlja zavod tudi veterinarsko-sanitarno zaščito (DDD), mora imeti še naslednje kadre:

- 1 veterinarja, specialista s področja epizootologije, zoohigijene ali sanitacije,

- 2 veterinarskega tehnika ali tehnika druge ustrezne usmeritve,

- pomožno osebje,
- zunanjega sodelavca (toksikolog ali kemik).

b) Oddelek za higieno živil:

- 1 vodjo oddelka, diplomiranega veterinarja, specialista ali magistra s področja higijene živil,

- 2 diplomirana veterinarja,
- 1 veterinarskega tehnika ali tehnika druge ustrezne usmeritve.

Če je na območju zavoda izvozni živilski obrat ali večji živilski obrat, določi potrebno število delavcev v oddelku republiški upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo.

c) Oddelek za reprodukcijo:

- 1 vodjo, diplomiranega veterinarja, specialista ali magistra s področja reprodukcije,

- 1 diplomiranega veterinarja,
- 1 veterinarskega tehnika ali živinorejsko-veterinarskega tehnika.

č) Oddelek za osnovno diagnostiko živalskih kužnih in parazitarnih bolezni:

- 1 vodjo oddelka, diplomiranega veterinarja, specialista ali magistra s področja mikrobiologije in patologije,

- 1 diplomiranega veterinarja z najmanj 3-letno strokovno prakso iz patologije in mikrobiologije,

- 2 veterinarskega tehnika ali tehnika druge ustrezne usmeritve,
- 1 laboranta.

6. Specialistična veterinarska klinika mora imeti najmanj:

— 1 vodjo, diplomiranega veterinarja, doktorja znanosti s področja zdravstvenega varstva,

— 1 diplomiranega veterinarja, doktorja znanosti ali magistra s področja zdravstvenega varstva prežvekovalcev,

— 1 diplomiranega veterinarja, doktorja znanosti ali magistra s področja zdravstvenega varstva kopitarjev,

— 1 diplomiranega veterinarja, doktorja znanosti ali magistra s področja zdravstvenega varstva prašičev,

— 1 diplomiranega veterinarja, doktorja znanosti ali magistra s področja zdravstvenega varstva mesojedov in malih živali,

— 1 diplomiranega veterinarja, doktorja znanosti ali magistra s področja zdravstvenega varstva perutnine in kuncev,

— 1 diplomiranega veterinarja, doktorja znanosti ali magistra s področja zdravstvenega varstva čebel in rib,

— 1 diplomiranega veterinarja, doktorja znanosti ali magistra s področja zdravstvenega varstva divjadi in zveri,

— 1 diplomiranega veterinarja, doktorja znanosti ali magistra s področja reprodukcije,

— 1 diplomiranega veterinarja, doktorja znanosti ali magistra s področja kirurgije,

— 1 diplomiranega veterinarja, doktorja znanosti, magistra ali specialista s področja rentgenologije,

— 10 diplomiranih veterinarjev,

— 10 veterinarskih tehnikov ali živinorejsko-veterinarskih tehnikov,

— pomožno osebje.

7. Specialistični veterinarski inštitut mora imeti najmanj:

— 1 vodjo, diplomiranega veterinarja, doktorja znanosti s področja dela, ki ga opravlja inštitut.

a) Oddelek za patološke in patohistološke preiskave:

— vodjo oddelka, diplomiranega veterinarja, doktorja znanosti ali magistra s področja dela, ki ga opravlja oddelek,

— 1 diplomiranega veterinarja, specialista ali magistra s področja dela, ki ga opravlja oddelek,

— 2 veterinarska tehnika ali živinorejsko-veterinarska tehnika in pomožno osebje.

b) Bakteriološki laboratorij:

— 1 vodjo laboratorija, diplomiranega veterinarja, doktorja znanosti ali magistra s področja dela, ki ga opravlja laboratorij,

— 1 diplomiranega veterinarja, specialista ali magistra s področja dela, ki ga opravlja laboratorij,

— 2 veterinarska tehnika ali tehnika druge ustrezne usmeritve,

— pomožno osebje.

c) Virološki laboratorij:

— 1 vodjo laboratorija, diplomiranega veterinarja, doktorja znanosti ali magistra s področja dela, ki ga opravlja laboratorij,

— 1 diplomiranega veterinarja, specialista ali magistra s področja dela, ki ga opravlja laboratorij,

— 2 veterinarska tehnika ali živinorejsko-veterinarska tehnika,

— pomožno osebje.

č) Parazitološki laboratorij:

— 1 vodjo laboratorija, diplomiranega veterinarja, doktorja znanosti ali magistra s področja dela, ki ga opravlja laboratorij,

— 1 diplomiranega veterinarja, specialista ali magistra s področja dela, ki ga opravlja laboratorij,

— 1 veterinarskega tehnika ali živinorejsko-veterinarskega tehnika,

— pomožno osebje.

d) Serološki laboratorij:

— 1 vodjo laboratorija, diplomiranega veterinarja, doktorja znanosti ali magistra s področja dela, ki ga opravlja laboratorij,

— 1 diplomiranega veterinarja, specialista ali magistra s področja dela, ki ga opravlja laboratorij,

— 2 veterinarska tehnika ali živinorejsko-veterinarska tehnika ali tehnika druge ustrezne usmeritve,

— pomožno osebje.

e) Kemijski laboratorij:

— 1 vodjo laboratorija, diplomiranega inženirja kemije ali diplomiranega inženirja farmacije, specialista ali magistra s področja dela, ki ga opravlja laboratorij,

— 1 diplomiranega inženirja farmacije ali kemije,

— 2 kemijska tehnika,

— pomožno osebje.

8. Veterinarske organizacije na področju preskrbe z zdravili in sanitetnim materialom:

a) Lekarniške postaje veterinarske organizacije združenega dela morajo imeti za vsako delovno izmeno vsaj enega strokovnega delavca, in to najmanj diplomiranega veterinarja ali inženirja farmacije z opravljenim strokovnim izpitom.

b) Veterinarska organizacija, ki ima enoto za zdravlila, mora imeti delavca, ki je odgovoren za ravnanje z zalogo zdravil v organizaciji in mora imeti najmanj VI. stopnjo zahtevnosti usmerjenega izobraževanja veterinarske, farmacevtske ali medicinske smeri z opravljenim strokovnim izpitom.

59. člen

Samostojno strokovno delo v veterinarskih organizacijah lahko opravljajo samo diplomirani veterinarji, ki so opravili strokovni izpit.

Trihinoskopski pregled lahko opravljajo veterinarski tehniki, pomožna dela trihinoskopskega pregleda pa tudi veterinarski laboranti, ki so opravili izpit iz trihinoskopije.

Rutinske parazitološke preiskave lahko opravlja veterinarski tehnik, živinorejsko-veterinarski tehnik ali medicinski laborant, ki je opravil šestmesečno izpopolnjevanje iz parazitologije.

60. člen

Za veterinarsko-tehnična dela po prvem odstavku 94. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali se štejejo:

— zaščitno cepljenje živali po navodilu veterinarja,

— zaščitno cepljenje prašičev proti rdečici in perutnine proti kužnim boleznim perutnine, če pristojni inšpektor meni, da to epizootična situacija dopušča,

— aplikacija zdravil živalim po navodilu veterinarja,

— odvzem krvi za serološke preiskave, mleka za bakteriološke preiskave in iztrebkov za koprološke preiskave, opravljanje tehničnih del preiskave na kožni tif,

— opravljanje veterinarsko-higienske službe,

— odvzem vzorcev in opravljanje trihinoskopije, pomoč pri tehničnih opravilih veterinarsko-sanitarnega pregleda mesa,

— osemenjevanje živali in vodenje evidence osemenjevanja,

- opravljanje pregledov na brejost pri osemenjevanju,
- razporejanje zdravil, bioloških preparatov in razkužil v shrambi zdravil, po navodilu veterinarja,
- pripravljane razkužil in insekticidov in opravljanje dezinfekcije, dezinfekcije in deratizacije po navodilu veterinarja,
- odzemanje semenja pod nadzorstvom veterinarja,
- opravljanje preprostih veterinarskih storitev (kastracija pujskov, žaganje rogov, korekcija parkljev),
- opravljanje rutinskih laboratorijskih preiskav in storitev pod nadzorstvom veterinarja,
- opravljanje drugih veterinarsko-tehničnih opravil pod nadzorstvom veterinarja,
- vodenje evidence in dokumentacije po navodilu veterinarja.

Pri opravih, ki jih je odredil veterinar, mora biti v evidenci vpisano ime in priimek veterinarja, ki je opravilo odredil in veterinarskega tehnika, ki je delo opravil.

81. člen

Za veterinarska pomožna dela po prvem odstavku 94. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali se štejejo:

- aplikacija zdravil v prisotnosti veterinarja,
- odvzem krvi za serološke preiskave, mleka za bakteriološke preiskave in iztrebkov za koprološke preiskave po navodilu veterinarja,
- pomoč pri raztelesi živali,
- razkuževanje prostorov, pribora, orodja, in vozil,
- osemenjevanje svinj.

62. člen

Za dela veterinarskega higienika po prvem odstavku 94. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali se štejejo:

- sprejemanje prijav pogina živali,
- prevoz živalskih trupel in drugih odpadkov živalskega izvora,
- razkuževanje prostora, to je mesta, kjer je truplo ležalo,
- pomoč pri obdukciji poginjenih živali in odiraanje živalskih trupel,
- neškodljivo odstranjevanje živalskih trupel in odpadkov ter dezinfekcija in odprema kož,
- higiensko vzdrževanje zbiralnice, secirnice in vozila za prevoz živalskih trupel in odpadkov,
- pomoč pri vzdrževanju veterinarsko-sanitarnega reda v prostorih zbiralnice, secirnice in kafilerije ter okolice teh objektov,
- pranje in dezinfekcija vozil in opreme za odpadke in dezinfekcija delovnih oblek in obutve,
- pomoč pri odvzemu in odpremi vzorcev za preiskavo,
- vsa pomožna dela v prostoru za sumljive živali in pri izvajanju postopka z neregistriranimi in necepljenimi psi ter pri vakcinaciji psov,
- pomoč pri izvajanju dezinfekcije, dezinfekcije in deratizacije.

63. člen

Izobrazbo in delovne izkušnje drugih delavcev veterinarske organizacije predpiše organizacija združenega dela z ustreznim splošnim aktom.

IV. UGOTAVLJANJE STROKOVNIH, ORGANIZACIJSKIH IN KADROVSKIH TER HIGIENSKO-TEHNIČNIH POGOJEV ZA VERIFIKACIJO VETERINARSKIH ORGANIZACIJ

64. člen

Z verifikacijo organizacij iz tega pravilnika in njihovih strokovnih enot se ugotovi, ali le-te izpolnjujejo s tem pravilnikom predpisane strokovne, organizacijske, kadrovske in higiensko-tehnične pogoje za delo.

65. člen

Veterinarske organizacije morajo v predpisanem roku vložiti zahtevek za verifikacijo veterinarske organizacije z ustrežno dokumentacijo, ki jo določi republiški upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo.

66. člen

Izpolnitev pogojev za verifikacijo ugotavlja komisija, ki jo imenuje funkcionar, ki vodi upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo. O kraju in času dela komisije mora biti obveščen tudi ustanovitelj veterinarske organizacije, ki lahko sodeluje po svojem zastopniku pri delu komisije.

O delu komisije se vodi zapisnik. Prepis zapisnika se dostavi republiškemu upravnemu organu, pristojnemu za veterinarsko inšpekcijo, veterinarski organizaciji in ustanovitelju veterinarske organizacije.

Komisija lahko povabi k delu še druge strokovnjake, če gre za težja strokovna ali tehnična vprašanja.

67. člen

Republiški upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo, izda na podlagi predloga komisije ter pripomb ustanovitelja odločbo o verifikaciji.

Če se v postopku verifikacije ugotovi, da organizacija izpolnjuje strokovne, organizacijske in kadrovske pogoje, da pa ne izpolnjuje vseh higiensko-tehničnih pogojev glede prostorov in opreme, se lahko pogojno verificira, če komisija ugotovi, da je zagotovljeno strokovno izvajanje zdravstvenega varstva živali.

Komisija določi rok, v katerem mora organizacija odpraviti organizacijske pomanjkljivosti. Če organizacija v predpisanem roku pomanjkljivosti ne odpravi, se ji prepove nadaljnje delo.

Organizacija lahko ponovno zaprosi za verifikacijo, ko izpolni predpisane pogoje.

Če se ugotovi, da veterinarska organizacija, ki opravlja osnovno diagnostično in specialistično veterinarsko dejavnost, ne izpolnjuje vseh pogojev za opravljanje posameznih veterinarskih storitev (npr. za diagnostiko posameznih kužnih bolezni, za ugotavljanje posameznih bioloških residuov, za posamezne serološke in toksikološke preiskave ipd.), in da je racionalnejše zagotavljanje teh storitev v drugi organizaciji združenega dela, komisija verificira tako veterinarsko organizacijo združenega dela, obenem pa predlaga drugo organizacijo združenega dela, ki naj zagotovi izvajanje takih veterinarskih storitev.

68. člen

Če se ugotovi, da verificirana veterinarska organizacija ne zagotavlja strokovno izvajanje zdravstvenega varstva živali ali če se ugotovi, da veterinarska organizacija ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, lahko republiški upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo, na lastno pobudo ali na predlog

občinskega upravnega organa, pristojnega za veterinarsko inšpekcijo, uvede ponovni postopek.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

69. člen

Umetno osemenjevanje živali lahko opravlja tudi oseba, ki je na dan uveljavitve tega pravilnika opravljala to delo več kot 15 let in je opravila izpit za osemenjevalce po doslej veljavnem predpisu.

70. člen

Vozila za prevoz posod s tekočim dušikom je treba urediti v skladu z določbo drugega odstavka 3. točke 19. člena tega pravilnika v 10 letih po uveljavitvi tega pravilnika.

V prehodnem obdobju se smejo posode z do 15 litrov tekočega dušika voziti v vozilu, ki nima ločenega zaprtega dela. Posoda mora biti ustrezno pritrjena in zavarovana pred prevrnitvijo, pokrov posode pa pritrjen tako, da ne izpade pri prevrnitvi vozila.

71. člen

Z dnem, ko začne veljati ta pravilnik, preneha veljati pravilnik o minimalnih pogojih za delo veterinarskih organizacij, ki ugotavljajo kužne bolezni in vzroke poginov, organizacij, ki opravljajo veterinarsko-sanitarne preglede, diagnostične in druge preiskave ter organizacij, ki proizvajajo in skladiščijo seme za umetno osemenjevanje (Uradni list SRS, št. 3/78).

72. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 322-04/85-30

Ljubljana, dne 23. oktobra 1985.

Republiški komite
za kmetijstvo, gozdarstvo
in prehrano
Predsednik
Milan Knežević l. r.

1642.

Na podlagi sedmega odstavka 66. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali (Uradni list SRS, št. 37/85) izdaja Republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

NAVODILO

o bolezenskih znamenjih, po katerih je mogoče soditi, da se je pojavila živalska kužna bolezen, ter o načinu in postopku obveščanja o tem

I. BOLEZENSKA ZNAMENJA

1. člen

Bolezenska znamenja, na podlagi katerih je mogoče sumiti, da se je pojavila kužna ali zajedavska bolezen in na osnovi katerih je imetnik živali dolžan naznaniti pojav ali sum bolezni, so pri posameznih boleznih naslednja:

1. Črevesna kampilobakterioza (*Campylobacteriosis intestinalis*)

Jalovost pri ovcah in govedu v posameznih primerih se pojavlja zvrgavanje, sluzasto blato, včasih s sledovi krvi pri teletih, prebavne motnje pri psih.

2. Enterotoksemija ovac (*Enterotoxaemia ovium*)

Jagnjeta do 3 tednov: pojavi se tekoča driska, rjave barve s primesjo krvi, živali kažejo na bolečine v trebuhu in so potrte. Jagnjeta poginejo v 24 urah. Jagnjeta v starosti 2 do 3 tedne lahko preživijo nekaj dni. Jagnjeta s hitro obliko bolezni in odrasle ovce lahko poginejo brez poprejšnjih znamenj. Včasih se pri odraslih ovcah pojavijo bolečine v trebuhu in krči.

3. Epidemični tremor (*Encephalomyelitis avium*)

Mišični drget, nezanesljiva hoja, posedanje na golenicah in poganje ter delna in končno popolna ohromelost nog; najbolj pogosto obolevajo piščanci v starosti do 10 dni, lahko pa zbolijo tudi starejše živali.

4. Garje pri kopitarjih in prežvekovalcih (*Scabies: Sarcoptiasis equorum, bovis et rupicaprarum, Chorioptiasis ovium, Psoroptiasis*)

a) Konj in govedo: prizadeta koža je večji del brez dlake in pokrita z luskami. Spremembe so predvsem na glavi, vratu in plečih. Očitno je hudo srbenje. Pozneje koža zadebeli in se guba.

b) Gamsi: Znamenja so podobna kakor pri govedu in konjih. Garjavi gamsi močno shušajo in oslabijo. Bolne živali so najprej vznemirjene, pogosto se stresajo, pozneje postanejo manj živahne, se nerade premikajo in se odmaknejo od tropa.

c) Ovce: bolezenska znamenja so omejena predvsem na tista mesta, kjer je volna najbolj gosta. Pojavi se hudo srbenje, pri obsežnih spremembah na koži pa pride tudi do slabokrvnosti in izčrpanosti.

5. Goveji lišaj (*Trichophytia bovis*)

Ostro omejena, okrogla brezdrlaka mesta na koži, pokrita s sivo, azbestu podobno krasto, predvsem okoli oči in uhljev, na vratu in plečih. Večkrat se okužijo tudi ljudje.

6. Hlamidijsko zvrgavanje ovac (*Hlamydiosis ovis*)

Izcedek iz nožnice in zvrgavanje.

7. Infekcijski bovine rinotraheitis in infekcijski pustularni vulvovaginitis — IBR-IPV (*Rhinotracheitis infectiosa et vulvovaginitis pustulosa infectiosa bovis*)

Bolezen se pojavlja največkrat v dveh kliničnih oblikah: kot okužba dihal in kot okužba spolovil. Virus povzroča tudi vnetje očesnih veznic in roženice ter vnetje možgan in možganskih ovojnic.

Okužba dihal: povišana telesna temperatura, neješčnost, iz nosa se cedi v začetku bister, kasneje gnojen izcedek, živali močno kašljajo in težko dihaajo. Breje krave, ki se okužijo preko dihal, lahko zvržejo.

Okužba spolovil: sluznica sramnice in nožnice je zažarjena, posuta z majhnimi vozlički in mehurčki. Podobne spremembe najdemo na žili pri biku. Breje krave, ki se okužijo z mehurčastim izpuščajem, ne zvrjavajo.

Vnetje možgan in možganskih ovojnic: zbolijo le 2—4-mesečna teleta. Živali so močno prizadete, škrtajo z zobmi, so nemirne in se penijo okoli ust. Kasneje nastopijo krči, pred smrtjo pa teleta ležijo in veslajo z nogami.

8. Infekcijski bronhitis pri perutnini (*Bronchitis infectiosa avium*)

Večinoma zbolijo povsem mladi piščanci: kašelj, hropenje, piskanje, oteženo dihanje, otožnost in neješčnost. Pri kokoših se naglo zmanjša nesnost za 20 do 50 %, jajčna lupina je nagubana in tanka. Kokoši radi posedajo v gnezdih.

9. Infekciозni keratokonjunktivitis prežvekovalcev (Keratokonjunktivitis infectiosa ruminantium)

Običajno se pojavi na enem očesu, redko sta prizadeti obe. Nastopi solzenje, sluzasto-gnojen očesni izcedek, oteklina očesnih vek, zažarjenje očesnih veznic, in živali se izogibajo svetlobe. Kasneje nastopi kalna roženica in včasih tudi slepota. Občutljivejše so mlade živali.

10. Infekciозni laringotraheitis pri perutnini (Laryngotracheitis infectiosa avium)

Pojavi se težko dihanje, zaradi zaprti nosnice se žival solzi, pogosto s stresanjem glave izloča krvav izcedek, zmanjša se apetit živali, nesnost pade tudi za 60 %.

11. Infekciозni metritis kopitarjev (Metritis contagiosa equorum)

Sluzavo-gnojen izcedek iz nožnice in zmanjšana sposobnost obrejitve.

12. Jersinioza (Yersiniosis)

Bolezen poteka pri živalih največkrat v prikriti obliki tako, da živali ne kažejo znakov bolezni. Bolezen se včasih kaže pri zajcih, kuncih, psih, mačkah, prašičih in prežvekovalcih v obliki driske.

13. Perutninska kolera (Pasteurellosis avium)

Žival naglo preneha jesti, obstane, se zruši na tla in pogosto v zelo kratkem času pogine.

14. Mehurčasti izpuščaj pri konjih (Exantema coitalis equorum)

Na spolnih organih se pojavi oteklina in drobni mehurčki. Ko mehurčki počijo, se pojavijo ranice in kasneje krastice in srbenje.

15. Metljavost (Fasciolosis)

a) govedo: zmanjšana mlečnost, hujšanje, slabokrvnost, včasih tudi driska;

b) ovce: znamenja so podobna kakor pri govedu, vendar hujša; v medčeljustju je hladna, neboleča oteklina.

16. Mikrosporija (Microsporiosis, Microsporum canis)

Pri mesojedih živalih se predvsem na koži glave pojavijo okrogle ali ovalne brezdačne zaplate, ki so večinoma nesrbeče in se širijo krožno. Zaradi krožnega širjenja in ozdravljenja kože v središču so zaplate podobne prstanu.

17. Nalezljiva šepavost ovac (Dermatitis interdigitalis ovium)

Poškodbe med parklji, podminiranje roževine, lupljenje trdih od mehkih delov parklja, značilen vonj spremenjenih delov parklja.

18. Paratuberkuloza (Paratuberculosis)

Trdovratna driska, žeja, hujšanje in upadanje mlečnosti; pri docela izčrpanih živalih nastajajo v medčeljustju in na grlini hladne, neboleče otekline.

19. Pulmonalna adenomatoza ovac (Adenomatosis pulmonum epizootica ovium)

Pojavi se kašelj, plitko dihanje, kasneje pa onemoglost, solzenje in sluzav izcedek iz nosu. Slišijo se vlažni hropci. Živali običajno poginejo po 6 tednih do 4 mesecev.

20. Rotavirusne driske (Enterocolitis rotaviralis)

Vodenasta driska bele do rumene barve, izsušitev organizma.

21. Šumeči prisad (Gangraena emphysematosa)

Govedo in ovce: oteklina, ki pod pritiskom šušti, so v začetku majhne, boleče in tople, pozneje pa hladne in neobčutljive. Živali so hudo prizadete: tresejo se, nekatere pa tudi šepajo; poginejo v 12 do

48 urah po pojavu prvih bolezenskih znamenj.

22. Toksokarioza (Toxocariasis)

Psi in mačke: zastoj v rasti, bledilo sluznic, driske, krči in bljuvanje.

23. Trihomonijaza goved (Trichomoniasis bovum)

Jalovost, dolgotrajni in neenaki presledki med pojatvami, zgodnje zvrzavanje in kopičenje redke, svetlo rumene tekočine v maternici.

24. Virusna diareja goved — mukozna bolezen (Bovine virus diarrhoea — mucosal disease, BVD-MD)

Povišana temperatura, ustna sluznica pordeči, nosni izcedek, ki postane kasneje sluzast in gnojen, solzenje in kašelj, smrček pokrije debela plast sluzi, ki se posuši v kraste. V ustni votlini ostro omejene razjede, pogosta je šepavost. Bolezen spremlja smrdeča driska z obilico plinskih mehurčkov. Dovzetne so predvsem mlade živali.

25. Virusno zvrzavanje kobil (Rhinopneumonitis equorum)

Dihala: temperatura povišana do 40,5 °C, vodenast izcedek, ki lahko preide v sluzasto-gnojno vnetje nosne sluznice, vnetje žrela, kašljanje.

Rodila: kobila 3 tedne do 3 mesece po okužbi zvrže brez predhodnih znamenj, je na videz zdrava, včasih pa po zvrzavanju šepa in opleta. Kobile, okužene v kasni brejosti, ožrebijo živo žrebe, ki je slabotno in navadno pogine v 4 dneh.

26. Vnetje vimena pri kravah, ovcah in kozah (Mastitis bovum, ovium et caprarum)

Pri hitro potekajočem vnetju vimena so posamezne četrti ali vse vime oteklo in boleče, mleko pa močno spremenjeno. Za počasni potekajoče vnetje vimena so značilne zatrdine v vimenu, suhe četrti in spremenjeno mleko.

II. OBVEŠČANJE O POJAVU IN PRENEHANJU ŽIVALSKIH KUŽNIH BOLEZNI

2. člen

Če se pojavi kužna bolezen ali se pojavijo znamenja, po katerih se da sumiti, da je žival zbolela ali poginila za kužno boleznijo, mora imetnik živali v smislu določb 64. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali to takoj naznaniti veterinarski organizaciji, ki je pooblaščen za ugotavljanje kužne bolezni in vzroka pogina ali občinskemu upravnemu organu, pristojnemu za veterinarsko inšpekcijo. Obveščena organizacija mora o tem takoj obvestiti občinski upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo. Pooblaščen organizacije morajo bolezen naznaniti tudi takrat, ko z laboratorijskimi preiskavami ugotovijo pri bolnih, poginulih ali na videz zdravih živalih (klicenosci, prebolevniki), da so okužene s povzročitelji bolezni, naštetih v tem navodilu.

Šteje se, da gre za sum kužne bolezni, če se med živalmi, ki so v istem dvorišču ali čredi, pojavi več primerov obolenja z istimi ali podobnimi znamenji, zvrzavanje živali ali povečano število pregonitev, kot tudi kadar nenadoma iz neznanih vzrokov pogine žival ali nadpovprečno število malih živali v večjih rejah ali pa, kadar pogine več živali z istimi ali podobnimi znaki. Te določbe se smiselno uporabljajo tudi pri čebeljih družinah, ribah in divjadi.

3. člen

O tem, da se je pojavila kužna bolezen, ali da so se pojavila znamenja, po katerih se sumi, da so živali zbolele ali poginule za kužno boleznijo ter o storjenih

ukrepah, mora občinski upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo, v petnajst dnevnem poročilu obvestiti republiški upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo.

4. člen

O tem, da se je pojavila bolezen iz 34. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali, mora občinski upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo obvestiti tudi vse delovne organizacije v občini, ki se ukvarjajo z rejo ali pitanjem živali ali s prometom živali, živalskih proizvodov, odpadkov in surovin, kakor tudi upravne organe, pristojne za veterinarsko inšpekcijo vseh sosednjih občin.

Če je odredjena prepoved prometa z živalmi ali z živalskimi proizvodi, odpadki in surovinami, mora občinski upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo o tem obvestiti pristojne organe, ki izdajajo zdravstvena spričevala in delovne organizacije v občini, ki se ukvarjajo s prevozom živali, živalskih proizvodov, odpadkov in surovin v železniškem, cestnem, morskem, rečnem in zračnem prometu.

5. člen

O tem, da se je pojavila živalska kužna bolezen ali da so se pojavila znamenja, po katerih se da sumiti, da so živali zbolele ali poginule za kužno boleznijo, ki je nalezljiva tudi za ljudi, mora občinski upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo, obvestiti tudi občinski organ, pristojen za sanitarno inšpekcijo ali zdravstveno organizacijo v občini.

Obvestilo iz 4. člena in prvega odstavka tega člena mora vsebovati podatke iz petnajst dnevnega poročila.

6. člen

O prenehanju živalske kužne bolezni in odpravi odrejenih ukrepov mora občinski upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo, obvestiti vse upravne organe, delovne organizacije in organe JLA, ki jih je obvestil o kužni bolezni in o odrejenih ukrepah.

III. KONČNI DOLOČBI

7. člen

Z dnem, ko začne veljati to navodilo, preneha veljati navodilo o bolezenskih znamenjih, po katerih je mogoče šteti, da se je pojavila živalska kužna bolezen, ter o načinu in postopku obveščanja o tem (Uradni list SRS, št. 3/78).

8. člen

To navodilo začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 322-03/85-73

Ljubljana, dne 23. oktobra 1985.

Republiški komite
za kmetijstvo, gozdarstvo
in prehrano
Predsednik
Milan Knežević l. r.

1643.

Na podlagi tretjega odstavka 69. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali (Uradni list SRS, št. 37/85) izdaja Republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK

o ukrepih za preprečevanje in zatiranje živalskih kužnih bolezni

1. člen

Ta pravilnik določa ukrepe za preprečevanje in zatiranje kužnih bolezni iz 34. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali.

2. člen

Pri sumu, da gre za katero od bolezni iz 34. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali, je treba opraviti diagnostične preiskave, da se ugotovi povzročitelj bolezni.

3. člen

Ko se ugotovi bolezen iz prejšnjega člena in dokler traja nevarnost zanjo, se odredijo na okuženem in ogroženem območju glede na naravo in nevarnost bolezni ustrezni ukrepi iz 67. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali.

4. člen

Čreda, jata, trop ali reja je po tem pravilniku skupina živali iste vrste ali različnih vrst, ki pa se lahko okužijo z določenim povzročiteljem kužne bolezni, in sestavljajo zaključeno epizootično celoto; tako celoto sestavljajo tudi čebelje družine v istem čebelnjaku.

Zakol pod posebnimi pogoji po tem pravilniku pomeni:

— da mora bolne živali in živali, za katere se sumi, da so zbolele, pred odpravo v klavnico pregledati diplomirani veterinar pooblaščen veterinarske organizacije združenega dela;

— da je treba za bolne in sumljive živali, ki se odpravljajo v klavnico, izdati veterinarsko napotnico,

— da je treba bolne in sumljive živali zaklati na koncu klanja v določenem dnevu, po klanju pa opraviti rigorozno dezinfekcijo klavnice in opreme.

Zapora zbolele živali in živali, za katero se sumi, da je zbolela, pomeni po tem pravilniku preprečevanje stika takih živali z zdravimi, dovzetnimi živalmi in drugimi prenašalci bolezni. Možna je tudi zapora hleva, dvorišča, skupnega pašnika, napajališča, za čebelje družine pa zapora območja s polmerom treh kilometrov od okužene čebelje družine ali čebelje družine, za katero se sumi, da je okužena.

Prepoved ali omejitev prestavljanja (gibanja) živali pomeni po tem pravilniku, da živali ni dovoljeno odtujiti in ne prestaviti v neokuženo dovzetno čredo ali jato istega lastnika; čebeljih družin ni dovoljeno prestaviti iz območja pod zaporo.

5. člen

Kadar se v perutninski jati ugotovi črevesna kam-pilobakterioza, je treba:

— preprečiti dostop ptičev, glodalcev in drugih živali v obrate za rejo perutnine,

— poostriiti higieno pri klanju in obdelavi zaklanih brojlerjev (preprečiti kontaminacijo s fekalijami),

— prepovedati klanje perutnine za javno uporabo izven javnih klavnic,

— preiskovati perutninsko meso po klanju na kontaminacijo s *Campylobacter fetus* ss. jejuni/coli.

6. člen

V čredah, kjer se ugotovi klostridijska enterotoksemija ovac, je treba:

— izolirati bolne živali,

— dodajati antibiotike v krmo,

— serumizirati neposredno ogrožene živali,

- odstraniti dispoziijske dejavnike, predvsem prehranske,
- razkuževati hleve,
- prepovedati gibanje živali mesec dni po prenehanju bolezni, razen če se žival odda za zakol,
- vakcinirati ogrožene črede vsako leto.

7. člen

V perutninski jati, kjer se ugotovi epidemični tremor, je treba:

- prepovedati gibanje perutnine,
 - prepovedati izdajanje zdravstvenih spričeval,
 - opraviti dezinfekcijo hlevov ter vozil in predmetov, ki so bili ali so v stiku z okuženimi živalmi.
- Osebe, ki imajo stik z bolnimi živalmi, morajo nositi posebno delovno obleko in obutev in si redno razkuževati roke in obutev ob vходу v hleve.

Vse živali iz matičnih jat morajo biti zaščitno cepljene po imunoprofilaktičnem programu.

8. člen

Kadar se ugotovijo garje pri kopitarjih ali prežvekovalcih, so vse živali iste vrste v hlevu ali čredi sumljive na garjavost. Zato je treba:

- pri kopitarjih in parkljarjih:
 - zapreti živali,
 - zdraviti bolne živali,
 - prepovedati gibanje bolnih živali, razen, če se živali oddajo v zakol,
 - prepovedati izdajanje zdravstvenih spričeval,
 - opraviti parazitološko dezinfekcijo z akaricidnimi pripravki, in pri tem zajeti hlev, hlev za ovce, opremo, vozila in predmete, ki so bili v stiku z okuženimi živalmi.

Z ukrepi se preneha potem, ko so bile prebolele živali trikrat preiskane z negativnim izvidom. Preiskave se opravijo v presledkih enega meseca;

- pri gamsih je treba:
 - določiti okuženo in neposredno ogroženo območje,
 - določiti znižanje populacije (reduktivni odstrel) in odstrel vidno garjavih in vidno bolnih živali (selektivni odstrel),
 - odrediti obvezno pošiljanje vzorcev kož odstreljanih gamsov iz okuženih območij v parazitološke preiskave. Vzorec predstavljajo 10 × 20 cm veliki kosi kože prsnega predela oziroma spremenjenega dela kože.

Z ukrepi se preneha, ko so preiskave tri leta zapored negativne.

9. člen

V čredah, kjer se ugotovi goveji lišaj, je treba:

- zapreti in zdraviti bolne živali,
- ločiti zdrave živali od bolnih,
- prepovedati gibanje bolnih živali, razen če se živali oddajo v zakol,
- prepovedati izdajanje zdravstvenih spričeval,
- opraviti dezinfekcijo živali, hlevov in staj,
- cepiti živali,
- priporočiti sprotno dezinfekcijo oseb, ki so v stiku z bolnimi živalmi.

Z ukrepi se preneha en mesec po zadnji ugotovitvi bolezni in po končni dezinfekciji živali in hlevov.

10. člen

V čredah, kjer se pojavi hlamidijsko zvriganje ovac, je treba:

- izolirati okuženo čredo,
- ovce, ki so abortirale, ločiti od zdravih,

— neškodljivo odstranjevati abortirane plodove, sekundine in nastilj,

— dvakrat razkužiti hleve in hlevski pribor v presledku 14 dni,

— prepovedati gibanje živali, razen če se živali oddajo v zakol,

— cepiti gravidne ovce dvakrat v presledku 14 dni, negravidne pa enkrat pred gonjenjem v jeseni,

— vse živali v ogroženih čredah cepiti pred jesenskimi parjenjem,

— karantenirati novo nabavljene živali in jih serološko preiskati,

Ogrožene črede je treba preventivno terapijati z antibiotiki po programu.

11. člen

Za okuženo z virusom IBR/IPV (mehurčasti izpuščaj) se šteje reja goved:

— pri katerih so bile ugotovljene klinične spremembe, značilne za to bolezen,

— pri katerih so bila s serološkimi preiskavami ugotovljena protitelesa proti virusu IBR/IPV ali pa je bil ta virus laboratorijsko dokazan.

V rejah goved, kjer se ugotovi IBR/IPV, je treba:

- popisati vse živali v reji,
- zdraviti klinično bolne živali,
- prepovedati uporabo okuženega plemenjaka za naravni pripust,

— organizirati umetno osemenjevanje na območju, na katerem je plemenil okuženi plemenjak, ali izločiti okuženega plemenjaka in ga zamenjati z zdravim, cepljenim z mrtvo vakcino proti IBR/IPV,

— iz serološko pozitivnih čred formirati serološko negativne črede po sanacijskem programu, ki ga določi republiški upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo.

V zrejalističih bikov in v osemenjevalnih središčih je treba:

— prepovedati nabavo bikov za zrejalističa, če niso iz rej, ki so serološko negativne in če ni bilo vsaj 10 dni pred premestitvijo ugotovljeno, da sta mati in bicek brez protiteles proti virusu IBR/IPV,

— dovoliti nabavo bicev za zrejalističe iz okuženih rej le potem, ko je bil rigorozno izveden sanacijski program.

V pitališču goved, kjer se ugotovi IBR/IPV, je treba:

- zdraviti klinično bolne živali,
- cepiti vse pitance z mrtvo vakcino proti IBR/IPV,
- dezinficirati hleve, vozila in predmete, ki so bili v stiku z okuženimi živalmi.

12. člen

V perutninskih jatah, kjer se ugotovi infekcijski bronhitis, je treba:

- prepovedati gibanje perutnine,
- prepovedati izdajanje zdravstvenih spričeval v času bolezni in še 14 dni po prenehanju bolezni,
- osebe, ki imajo stik z živalmi, morajo nositi posebno delovno obleko in obutev, ter si redno razkuževati roke in obutev ob vходу v hleve,
- odrediti dezinfekcijo oseb, ki so bile ali so v stiku z bolno perutnino,

— priporočiti sprotno dezinfekcijo oseb, ki so bile ali so v stiku z bolno perutnino ali so v stiku z okuženimi živalmi,

— vse živali iz matičnih jat zaščitno cepiti, ogrožene piščance pa cepiti že v valilnici po spray metodi aplikacije vakcine.

13. člen

V rejah prežvekovalcev, oziroma v tropih, kjer se ugotovi infektivni keratokonjunktivitis, je treba:

- izolirati obolelo čredo,
- zdraviti bolne živali,
- prepovedati gibanje živali, razen če se živali oddajo v zakol,
- prepovedati izdajanje zdravstvenih spričeval,
- opraviti dezinfekcijo in dezinsekcijo hlevov, staj, hlevske opreme ter vozil in predmetov, ki so bili ali so v stiku z okuženimi živalmi.

Z ukrepi se preneha mesec dni po zadnji ugotovitvi bolezni in končni dezinfekciji hlevov.

Pri gamsih je treba:

- določiti okuženo območje,
- poostrižiti kontrolno, to je opazovalno službo v lovišču,
- izvajati ukrepe za zniževanje populacije (reduktivni odstrel) in odstrel vidno bolnih živali (selektivni odstrel).

14. člen

Ob prvi ugotovitvi infektivnega laringotraheitisa pri perutnini je treba opraviti naslednje:

- takoj odrediti zaporo hleva in farne,
- prepovedati izdajanje zdravstvenih spričeval,
- vse živali iz prve okužene jate na območju Slovenije je treba takoj pokončiti (stamping out),
- hleve, opremo in okolico je treba temeljito očistiti in razkužiti,
- vso preostalo krmo je treba termično obdelati in jo potem uporabiti za druge vrste živali.

V primeru ugotovitve razširjenosti okužbe v Jugoslaviji, je treba vse matične jate vakcinirati s priznanimi vakcinami, ki so sedaj na svetovnem trgu.

15. člen

V plemenilnem krogu, kjer se je pojavil infektivni metritis kopitarjev, je treba:

- prepovedati pripuščanje,
- pregledati in zdraviti žrebca in vse pripuščene kobile.

Po zdravljenju se preneha z ukrepi po trikratnem negativnem izvidu preiskav. Preiskave se opravijo v predelih po en teden.

Pri sumu, da se je bolezen pojavila (gnojni izcedek iz vagine nekaj dni po pripustu, večje število pregovov), je treba:

- prepovedati pripuščanje,
- pregledati pripuščene živali.

Vse uvožene kobile in žrebce je treba v karanteni bakteriološko preiskati na infektivni metritis kopitarjev, razen žrebcev do dveh let in pol starosti, ki prihajajo iz žrebetišč. Pri žrebcih je treba opraviti to preiskavo trikrat v predelih po en teden.

16. člen

Ob ugotovitvi jersinioze pri perutnini, prašičih, govedu in kuncih je treba:

- poostrižiti higieno pri obdelavi perutnine, prašičev, kuncev in govedi ter svežega mleka,
- termično obdelati (vsaj s temperaturo in časom pasterizacije) surovine v vseh obratih družbene prehrane,
- občasno ugotavljati kontaminacijo surovin z *Jer-sinio enterocolitico*.

17. člen

Ob ugotovitvi peritonske kolere (razen kronične kolere — bolezni podbradkov, ki se ugotavlja kot samostojna bolezen), je treba opraviti naslednje:

- odrediti zaporo hleva, farne ali dvorišča,
- prepovedati izdajanje zdravstvenih spričeval,
- urediti ustrezne dezinfekcijske bariere pri vходу na farmo, v hleve in na dvorišče,
- vsi delavci si morajo pri vходу v hleve razkužiti tudi roke,
- zagotoviti vsem delavcem, ki delajo z živalmi, posebno obleko, pokrivala in obutev,
- zdraviti bolne živali, pri katerih je dokazana okužba s pasterelami, z antibiotiki ali kemoterapevtiki po antibiogramu. Uspeh zdravljenja je treba preverjati klinično in bakteriološko. Živali iz ogroženih matičnih jat je treba preventivno cepiti z bakterinom (toksoidom),
- v primeru neuspeha terapije je treba okužene jate pokončiti v celoti, hleve, opremo in okolje pa ustrezno razkužiti.

18. člen

V rejah, kjer se ugotovi mehurčasti izpuščaj pri konjih, je treba:

- prepovedati pripust,
- pregledati žrebca in vse kobile, pripuščene v zadnjih sedmih dneh,
- zdraviti obbolele živali.

Z ukrepi se preneha 30 dni po prenehanju bolezni in po končani dezinfekciji okuženih hlevov.

19. člen

Na rejskih območjih, kjer je kronična metjavost, je treba:

- vsako leto preiskati iztrebke vseh dovzetnih živali,
- invadirane živali zdraviti,
- predlagati sistematično zatiranje vmesnega gostitelja,
- predlagati druge ukrepe (npr. siliranje trave, odsvetovati gnojenje z gnojevko na površinah, kjer so biotopi malega blatnega polža).

20. člen

Pri mesojedih živalih (psih, mačkah), kjer se pojavi mikrosporija (*M. canis*), je treba:

- povečati pozornost pri ugotavljanju prvih znakov bolezni pri psih in mačkah v okuženem območju,
- onemogočiti stik bolnih živali z zdravimi,
- zdraviti bolne živali,
- prepovedati gibanje in prodajo živali iz okuženega legla,
- prepovedati izdajanje zdravstvenih spričeval,
- organizirati zdravstveno vzgojo imetnikov živali,
- obvestiti zdravstveno službo.

21. člen

V čredah, kjer se ugotovi nalezljiva šepavost ovac, je treba:

- izolirati okuženo čredo,
- ločiti in zdraviti bolne živali,
- prepovedati gibanje živali in izdajanje zdravstvenih spričeval, razen če se živali oddajo v zakol,
- redno pregledovati parklje,
- preventivno razkuževati parklje vsem še klinično zdravim živalim v tropu (5% formalin),
- najmanj 30 dni karantenerirati novonabavljene živali.

Živali ne smejo na okuženi pašnik in okuženo območje vsaj 15 dni po zadnjem primeru bolezni.

Ukrepi se odpravijo mesec dni po prenehanju bolezni in končni dezinfekciji.

22. člen

V rejah govedi, ovac in koz, kjer se odkrije paratuberkuloza ali sum nanjo, je treba:

- ločiti zdrave živali od bolnih in tistih, za katere se sumi, da so zbolele,
- zapreti bolne živali in živali, za katere se sumi, da so zbolele,
- prepovedati dogone, trge, sejme, razstave, skupno pašo, to je pašo na skupnih pašnikih ali drugo zbiranje živali iz okuženih rej,
- prepovedati gibanje živali, razen če se živali oddajo v zakol,
- prepovedati izdajanje zdravstvenih spričeval,
- popisati in označiti prežvekovalce v okuženi reji,
- prepovedati pripuščanje in osemenjevanje bolnih krav in telic ter živali, za katere se sumi, da so zbolele,

- dezinficirati staje, hleve, vozila in predmete, ki so prišli v stik z bolnimi živalmi,
- priporočiti dezinfekcijo oseb, ki so bile v neposrednem ali posrednem stiku s povzročitelji okužbe.

Po ugotovitvi paratuberkuloze v reji je treba vsake 3 mesece preiskati vsa goveda z alergijskim preizkusom in z laboratorijskimi preiskavami glede na M. paratuberculosis.

Ce sta dve zaporedni preiskavi negativni, je treba preiskati vsa goveda še dvakrat v presledku po 6 mesecev. Če sta tudi ti dve zaporedni preiskavi negativni, občinski upravni organ, pristojen za veterinarsko inspekcijo odpravi ukrepe iz prvega odstavka tega člena.

23. člen

V rejah, kjer se pojavi pulmonalna adenomatoza ovac, je treba:

- izolirati obolelo čredo,
- potrditi diagnozo z laboratorijskimi preiskavami,
- neškodljivo odstraniti klinično bolne živali, druge živali iz reje pa zaklati pod posebnimi pogoji,
- dezinficirati hleve,
- na novo nabavljati živali samo iz dokazano zdravih rej.

24. člen

V rejah, kjer se posumi na rotavirusne driske, je treba:

- ločiti bolne živali od zdravih,
- potrditi diagnozo z ustreznimi laboratorijskimi preiskavami,
- zdraviti bolne živali,
- večkrat temeljito razkužiti hleve, posode za napajanje in druge predmete, ki so bili v stiku z bolnimi živalmi,
- cepiti gravidne krave z vakcino, ki vsebuje rotavirus in E. coli,
- napajati teleta imunih mater vsaj 10 dni po rojstvu z materinim mlekom,
- dosledno upoštevati strokovna navodila in veterinarsko-sanitarne ukrepe pri napajanju novorojenih telet.

25. člen

V čredah govedi in ovac, kjer se pojavi šumeči prisad, je treba:

- zapreti bolne živali in jih zdraviti,
- določiti obseg okrožja (distrikta šumečega prisada),
- ločiti zdrave živali od bolnih,
- cepiti ogrožene živali (pasivna in aktivna zaščita),

- prepovedati promet z mlekom bolnih in na šumeči prisad sumljivih živali,
- prepovedati gibanje živali,
- prepovedati izdajanje zdravstvenih spričeval,
- prepovedati odiranje živali, ki so poginile za šumečim prisadom, ali za katere se sumi, da so poginile za to boleznijo,
- neškodljivo odstraniti vse za šumečim prisadom poginule živali,
- dezinficirati hleve, vozila in predmete, ki so prišli v stik z bolnimi živalmi,
- priporočiti dezinfekcijo oseb, ki so bile ali so v stiku z bolnimi živalmi.

26. člen

Kjer se pojavi toksokarioza pri psih, je treba:

- preiskovati na jajčeca zajedavcev pse, ki so starejši od enega meseca,
- zdraviti vse invadirane mlade pse v gnezdu,
- zdraviti breje psice v poznem obdobju brejosti,
- pet dni po zdravljenju zbirati in uničevati iztrebke zdravljenih živali in morebitne zajedavce.

27. člen

V čredah, kjer se pojavi trihomonijska govedi, je treba:

- popisati vsa goveda,
- preiskati vse plemenice in plemenjake na trihomonijsko,
- zdraviti okužene živali,
- prepovedati naravni pripust,
- prepovedati gibanje goved, razen če se žival odda v zakol pod posebnimi pogoji,
- prepovedati izdajanje zdravstvenih spričeval,
- uvesti umetno osemenjevanje.

28. člen

V rejah, kjer se pojavi virusna diareja goved, je treba:

- izolirati obolelo čredo,
- potrditi diagnozo z laboratorijskimi preiskavami,
- zdraviti bolne živali,
- prepovedati gibanje živali,
- cepiti mlade živali (6 do 10 mesecev) z ustrezno vakcino,
- dezinficirati hleve,
- karantimirati novo nabavljene živali.

Z ukrepi se preneha 6 tednov po zadnjem primeru bolezni.

29. člen

V rejah, kjer se ugotovi virusno zvriganje kobil, je treba:

- izolirati obolelo čredo,
- preveriti diagnozo z laboratorijskimi preiskavami,
- zdraviti obolele živali,
- ločiti nad 6 mesecev breje kobile od ostale črede,
- takoj odstraniti in neškodljivo uničiti abortirane fetuse, plodne ovojnice in nastilj,
- razkužiti hlev,
- priporočiti zaščitno cepljenje konj z ustreznim cepivom.

Z ukrepi se preneha 2 meseca po zadnjem primeru bolezni in po končni dezinfekciji hleva.

30. člen

Z dnem, ko začne veljati ta pravilnik, preneha veljati pravilnik o ukrepih za zatiranje živalskih kužnih bolezni (Uradni list SRS, št. 3/78).

31. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 322-03/85-75

Ljubljana, dne 23. oktobra 1985.

Republiški komite za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
Predsednik

Milan Knežević l. r.

1644.

Na podlagi 58. člena in tretjega odstavka 69. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali (Uradni list SRS, št. 37/85) izdaja Republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK

o ukrepih za preprečevanje, ugotavljanje in zatiranje mastitisa pri kravah ter o zdravstvenem nadzorstvu mleka

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se določajo ukrepi za preprečevanje, ugotavljanje in zatiranje mastitisov, ki jih povzročajo streptokoki (Str. agalactiae in drugi streptokoki), stafilokoki, bacilarni povzročitelji in drugi povzročitelji mastitisa ter za zdravstveno nadzorstvo mleka.

2. člen

Šteje se, da je žival zbolela za vnetjem vimena (mastitis):

— če kaže klinična znamenja bolezni, njeno mleko pa je spremenjeno,

— če ne kaže kliničnih znamenj bolezni, v enem mililitru njenega mleka pa je več kot 500.000 celic (v nadaljnjem besedilu: citološko pozitivni vzorci), z mikrobiološko preiskavo mleka pa so bili izolirani povzročitelji mastitisa.

Šteje se, da gre za latentni mastitis, če v mleku ni povečanega števila celic, pač pa so bili iz njega izolirani povzročitelji mastitisa.

Šteje se, da gre za motnje v sekreciji mleka ali pa za nespecifičen (nekužen) mastitis, če je število celic v enem mililitru mleka večje od 500.000, bakteriološka preiskava mleka pa je negativna.

Šteje se, da živali niso zbolele za vnetjem vimena, če je število celic v enem mililitru njenega mleka manjše kot 500.000, z mikrobiološko preiskavo mleka pa niso bili ugotovljeni povzročitelji.

3. člen

Mastitis ugotavljamo s kliničnimi, laboratorijskimi in pomožnimi metodami (preizkus prvih curkov mleka, kalifornijski preizkus ali preizkus z mastitisnim reagensom, lužni preizkus).

Mikrobne povzročitelje mastitisa ugotavljamo le z mikrobiološko preiskavo vzorcev mleka.

II. PREVENTIVA IN NADZORSTVO

4. člen

Zaradi preprečevanja bolezni vimena in pridobivanja higiensko neoporečnega mleka morajo imetniki živali izvajati naslednje preventivne ukrepe:

— skrbeti morajo za pravilno in higiensko molžo,

— pred molžo morajo opraviti preizkus prvih curkov mleka,

— v hlevih, kjer se pogosto pojavljajo mastitisi, morajo imetniki uvesti razkuževanje seskov po vsaki molži,

— novo kupljene krave morajo osamiti (postaviti v hlevu zadnje v vrsti in jih zadnje molsti) ter jih preiskati na mastitis,

— molzne stroje morajo redno čistiti in razkuževati,

— zagotoviti morajo najmanj enkrat letno kontrolo molznih strojev, ki jo opravi strokovni servis.

5. člen

Zaradi sistematičnega nadzorstva in zagotovitve pravočasnega ukrepanja je treba v gospodarstvih, ki oddajajo mleko v mlekarno, družbeno prehrano ali drugo javno potrošnjo (prodaja mleka posameznim potrošnikom), opraviti naslednje preiskave:

1. diagnostični preizkus goved na tuberkulozo, in sicer:

— enkrat na leto vseh govedi v družbeni lastnini in vseh tistih govedi imetnikov, ki prodajajo mleko in mlečne izdelke za družbeno prehrano ali posameznim potrošnikom,

— enkrat na tri leta vseh govedi imetnikov, ki oddajajo mleko v mlekarno;

2. najmanj enkrat letno je treba preiskati mleko ali živali na brucelozo;

3. najmanj enkrat letno je treba preiskati mleko na skupno število celic in na skupno število mikroorganizmov.

6. člen

V rejah z letno proizvodnjo manj kot 30.000 litrov mleka je treba vzeti za preiskave iz druge in tretje točke prejšnjega člena skupni hlevski vzorec enkrat letno v zbiralnici mleka.

7. člen

V večjih rejah z letno proizvodnjo več kot 30.000 litrov mleka je treba vzeti za preiskave iz druge in tretje točke 5. člena tega pravilnika vzorce mleka v hlevu in sicer hlevski vzorec za preiskavo na skupno število mikroorganizmov in vzorec od največ 40 litrov mleka za preiskavo na skupno število celic in brucelozo.

Poleg preiskav iz druge in tretje točke 5. člena tega pravilnika je treba v hlevih večjih rej najmanj dvakrat letno opraviti preizkus mleka posameznih četrti vimena vseh krav z mastitisnim reagensom.

8. člen

Na družbenih obratih je treba poleg preiskav iz prve in druge točke 5. člena tega pravilnika opraviti še naslednje preiskave:

— najmanj dvakrat v laktaciji preiskati mleko iz posameznih četrti vimena vseh krav z mastitisnim reagensom,

— najmanj enkrat letno bakteriološko preiskati mleko iz posameznih četrti vimena vseh krav.

9. člen

Vzorke mleka je treba odvzeti sterilno iz dobro premešanega mleka. Vzorce mleka za mikrobiološko preiskavo je treba takoj po odvzemu in med transportom do laboratorija hraniti na temperaturi do $+5^{\circ}\text{C}$ in jih dostaviti v laboratorij najpozneje 5 ur po odvzemu. Analiza pa mora biti opravljena najpozneje dve uri po prispetju vzorcev v laboratorij.

Vzorke mleka za elektronsko štetje celic v mleku je treba takoj dostaviti v laboratorij. Če to ni mogoče, je treba vzorce fiksirati na terenu in jih dostaviti v laboratorij najpozneje v enem tednu.

10. člen

Če se ugotovi, da je v skupnem vzorcu mleka več kot 500.000 celic v enem mililitru ali če je rezultat drugih pomožnih metod pozitiven, je treba opraviti mikrobiološko preiskavo vzorcev mleka na povzročitelje mastitisa.

Preiskati je treba vzorce mleka iz posameznih četrti vimena vseh krav, ki so bile pozitivne v preizkusu s pomožnimi metodami, in vzorce mleka krav, ki so bile pozitivne v preiskavi na skupno število celic.

Vzorke mleka za mikrobiološko preiskavo na povzročitelje mastitisa je treba dostaviti v laboratorij najpozneje 24 ur po odvzemu in jih ves čas hraniti na hladnem pri temperaturi do $+5^{\circ}\text{C}$.

III. VETERINARSKO-SANITARNI UKREPI

11. člen

Če se ugotovi mastitis ali se pojavijo znamenja, po katerih se sumi na mastitis, mora imetnik živali to takoj naznaniti pooblaščenim veterinarskim organizacijam.

Pooblaščen veterinarska organizacija mora zagotoviti diagnozo bolezni, zdravljenje bolezni in odrediti druge ukrepe, ki jih določa ta pravilnik.

O pojavu mastitisa in o storjenih začasnih ukrepih mora pooblaščen veterinarska organizacija obvestiti pristojni občinski organ veterinarske inšpekcije in zbiralnico ali mlekarno, ki organizira odkup mleka na tem območju.

12. člen

Ob ugotovitvi mastitisa ali suma na mastitis mora pooblaščen veterinarska organizacija s strokovnim navodilom določiti, občinski upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo, pa odrediti enega ali več naslednjih ukrepov:

— prepovedati uporabo mleka bolnih krav za prehrano ljudi,

— odrediti zdravljenje krav, pri katerih je ugotovljen mastitis ali latentna infekcija vimena, in kontrolno zdravljenja,

— prepovedati promet in uporabo mleka tistih krav, ki po trikratnem zdravljenju niso ozdravele ter krav s hujšimi spremembami na vimenu, ali odrediti izločitev takih živali iz mlečne proizvodnje,

— prepovedati uporabo mleka zdravljenih živali za hrano ljudi v času, ko se ostanki zdravil izločajo v mleku,

— odrediti osamitev bolnih živali, ločeno mležo bolnih in zdravljenih živali,

— odrediti dezinfekcijo hleva, opreme in molznih strojev ter druge ukrepe.

13. člen

Če se z mlečno prstanasto preiskavo ugotovijo sumljive ali pozitivne reakcije, je treba odrediti ukrepe iz pravilnika o ukrepih za zatiranje in izkorenjenje bruceloze goved, drobnice in prašičev (v nadaljnjem besedilu: zvezni predpis).

Če se ugotovi tuberkulozo govedi ali se sumi, da gre za tuberkulozo, je treba v takem hlevu odrediti ukrepe iz zveznega predpisa.

Če se ugotovi, da je mleko neustrezne higienske kakovosti, mora občinski upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo, obvestiti organizatorja odkupa mleka in kmetijsko pospeševalno službo ter odrediti ukrepe za izboljšanje higiene pridobivanja mleka.

14. člen

Vse krave, pri katerih je ugotovljen mastitis ali latentna infekcija, je treba zdraviti po navodilih veterinarske organizacije združenega dela, ki opravlja osnovno diagnostično dejavnost.

Zaradi usmerjenega zdravljenja je treba vsaj pri 10 % izoliranih sevov bakterijskih povzročiteljev mastitisa opraviti preizkus občutljivosti za antibiotike (antibiogram).

Kronični mastitis, ki ga povzročata *Str. agalactiae* in *Staphylococcus aureus*, je treba zdraviti takoj po ugotovitvi. Drugi klinični primeri mastitisa se lahko zdravijo v presušitvi.

15. člen

Tri tedne po opravljenem zdravljenju je treba opraviti kontrolo zdravljenja.

Če je bila žival zdravljena v presušitvi, je treba opraviti kontrolo takoj po telitvi.

16. člen

Občinski upravni organ, pristojen za veterinarsko inšpekcijo in pooblaščen veterinarska organizacija združenega dela kontrolirata izvajanje ukrepov in opravila sistematične preiskave mleka iz hlevov, v katerih je bila odrejena začasna prepoved prometa z mlekom, zaradi zdravljenja molznice z zdravili, ki prehajajo v mleko. Mleko iz takšnih hlevov mora biti preiskano na ostanke zdravil vsaj enkrat letno.

Če se ugotovi, da imetnik živali ne preprečuje škodljivih posledic zaradi ostankov zdravil v mleku in da ni izvajal določenih preventivnih ukrepov, se prepove odkup takšnega mleka v času, dokler se zdravilo izloča z mlekom. Obenem pa je treba odrediti druge ukrepe za varstvo zdravja potrošnikov in za zagotovitev proizvodnje zdravstveno neoporečnega mleka in mlečnih izdelkov.

IV. KONČNA DOLOČBA

17. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 322-03/85-70

Ljubljana, dne 23. oktobra 1985.

Republiški komite za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano

Predsednik
Milan Knežević l. r.

1645.

Na podlagi tretjega odstavka 78. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali (Uradni list SRS, št. 37/85) izdaja Republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

PRAVILNIK

o ukrepih za zaščito živali pred mučenjem pri izvajanju zdravstvenega varstva živali

1. člen

Ta pravilnik določa natančnejše ukrepe, ki jih morajo izvajati imetniki živali, veterinarski delavci, organizacije združenega dela in občani za zaščito živali pred mučenjem pri izvajanju vseh oblik zdravstvenega varstva živali in natančnejše opredeljuje vsebino pojma »mučenje živali« pri izvajanju preventivnih ukrepov, pri zdravljenju živali, v prometu z živalmi, pri opravljanju kirurških posegov ter pri klanju in ubijanju živali.

1. Zanimanje preventivnih ukrepov glede zagotavljanja zdravstveno neoporečne vode in krme

2. člen

Za mučenje živali in zanimanje preventivnih ukrepov glede zagotavljanja zdravstveno neoporečne pitne vode in krme do tolikšne mere, da pride do obolevanja ali hiranja živali, se šteje:

- če se živali krmijo z neustrezno krmo ali s premajhnimi količinami krme tri ali več dni zapored,
- če se živali ne napajajo ali pa so dnevne količine vode pod minimalnimi potrebami organizma poleti en dan, pozimi pa dva ali več dni zapored,
- če se živali napajajo ali krmijo z zdravstveno oporečno vodo ali krmo, posledice pa se že kažejo na zdravstvenem stanju živali,
- če se živali pred transportom ne nahranijo in napojijo,
- če živali niso krmljene med transportom, ki traja več kot 24 ur.

2. Zanimanje preventivnih ukrepov glede zagotavljanja in vzdrževanja zoohigijskih razmer

3. člen

Za mučenje živali in zanimanje preventivnih ukrepov glede zagotavljanja in vzdrževanja primernih zoohigijskih razmer v objektih za rejo živali do tolike mere, da škodi zdravju živali, se šteje:

- če živalim površine, na katerih se vzreajo, ne omogočajo gibanja, ki ga zahteva tehnologija reje in se posledice že kažejo v okvarah organizma pri vzrejevanih živalih,
- če se zaradi pomanjkljive ali premajhne izmenjave svežega zraka ali drugega onesčiščenja zraka v objektu pri živalih kažejo znaki otežkočenega dihanja,
- če v objektu živalim (sesalcem) ni zagotovljen prostor z ustrezno vlago, posledice pa se že odražajo v obolevnosti dihal pri vzrejevanih živalih,
- če vlada v objektu dan ali več izjemno nizke ali visoke temperature, na katere živali niso aklimatizirane in se posledice že odražajo na organizmu živali kot okvare organskih sistemov ali poškodbe kože,
- če so živali v poletnih mesecih izpostavljene direktni sončni pripeki, niso pa zagotovljene možnosti, da se lahko umaknejo v pokrit ali pred direktnimi sončnimi žarki zavarovan prostor, posledice pa se že

odražajo v obliki okvare organskega sistema ali poškodbe kože pri živali,

- če v prostoru za rejo živali ni zagotovljen minimum dnevne svetlobe, ki jo zahteva določena tehnologija reje in se posledice reje v takem prostoru že neugodno odražajo na splošnem zdravstvenem stanju živali v obliki okvar organskega sistema živali.

3. Zanimanje bolne živali

4. člen

Za mučenje živali in zanimanje bolne živali, ki boleha za boleznijo, ki povzroča bolečine ali trpljenje živali in nepravčasno zagotavljanje veterinarske pomoči taki živali, se šteje:

- če se žival izkorišča v vpregi ali pod sedlom navzlic rani ali poškodbi na mestu, na katero pritiska vprežni pribor ali sedlo,
- če se žival, ki šepa, ali ki je slepa na obe oči, izkorišča v vpregi ali pod sedlom,
- če imetnik ali oskrbnik živali ne zagotovi veterinarske pomoči živalim, pri katerih je opazil bolezenske spremembe v vedenju, ki kažejo na hujše bolečine v trebuhu, zlome kosti, večje rane, zajetnejšo kilo, preležanine na koži živali, ki so obležale zaradi izčrpanosti, in živalim z boleznimi, ki jih spremljajo izrazitejša živčna znamenja.

4. Mučenje živali s pretepanjem, udarjanjem in poškodovanjem živali

5. člen

Za mučenje živali pri nakladanju, prekladanju in razkladanju ali če se živali ženejo, se šteje:

- pretepanje z različnimi predmeti,
 - zbadanje po raznih mestih telesa,
 - zavijanje repov,
 - stiskanje posameznih delov telesa ter
 - druge vrste nenormalnega ravnanja z živalmi.
- Živali je dovoljeno pri nakladanju, razkladanju in prekladanju ali če se ženejo, priganjati le z električnim priganjačem.

5. Neustrezen transport živali

6. člen

Nakladanje, prekladanje in razkladanje živali in prevoz živali morajo biti v skladu z določbami zveznega pravilnika o načinu nakladanja, prekladanja in razkladanja pošiljk živali, živalskih proizvodov, živalskih surovin in živalskih odpadkov v notranjem prometu, izvozu, uvozu in tranzitu, o pogojih, ki jih mora izpolnjevati prevozno sredstvo, o higijsko-tehničnih pogojih, ki jih mora izpolnjevati pošiljka, o obrazcu potrdila o zdravstvenem stanju pošiljke, namenjene za izvoz (Uradni list SFRJ, št. 22/79 in 8/78).

7. člen

Za neustrezen transport živali, zaradi katerega pride do obolevanja, pogina ali mučenja živali se šteje:

- nakladanje in prevoz živali med največjo vročino ali mrazom (npr. +35° C ali -20° C),
- prevoz v odkritih tovornjakih ali na odkritem krovu plovne objekta, če živali niso zavarovane pred soncem, padavinami in vetrom z ustreznimi ponjavami ali podobno,
- prevoz živali v poletni vročini v zaprtih prevoznih sredstvih, kletkah ali embalaži, če ni med prevozom zagotovljeno zadostno prezračevanje,

- prevoz živali, ki so občutljive na temperature, če med prevozom ni zagotovljena ustrezna temperatura,
- prevoz živali, ki so naložene tako, da ni zagotovljena minimalna predpisana površina za vsako žival in če živali niso zavarovane pred poškodovanjem od drugih živali,

- prevoz rib v specialnih prevoznih sredstvih ali kontejnerjih, ki niso oskrbljeni z zadostno količino vode, ustrezno temperaturo vode in kisikom,

- če se živali med prevozom ne krmijo ustrezno in ne napojijo vsakih 24 ur in sicer na postaji, ki je določena ob nakladanju živali in je navedena v transportni dokumentaciji,

- če živali med prevozom niso ustrezno zavarovane in padejo iz vozila.

6. Kirurški posegi in kirurško zdravljenje

8. člen

Prepovedano je opravljanje kirurškega posega ali kirurškega zdravljenja brez lokalne ali splošne anestezije živali.

Lokalna anestezija živali je obvezna pri bolečih operativnih posegih, kjer z infiltrativno ali prevodno anestezijo lahko zanesljivo izključimo občutljivost prizadetega dela živali.

Splošna anestezija živali je obvezna pri kirurških posegih, kjer s samo lokalno anestezijo ni mogoče zanesljivo izključiti senzibilnega in motoričnega živčevja.

9. člen

Lokalna ali splošna anestezija živali ni potrebna v naslednjih primerih:

- če je nevarno, da bi žival poginila zaradi zadržitve, izkrvavitve ipd. (npr. trokiranje, traheotomija) in v drugih primerih, ko je po presoji diplomiranega veterinarja anestezija kontraindicirana.

- pri označevanju (markiranju) živali,
- pri kastraciji telet in prašičkov mlajših od dveh mesecev, ali spolno nezrelih ovac, koz in kuncev, razen pri nenormalnem anatomskega stanju (hernia, kriptorhid ipd.),

- pri odstranjevanju rogov telet, ki so mlajša od štirih mesecev, kot tudi pri odstranjevanju rogov goved, starih do dveh let, z elastičnimi obročki,

- pri kupiranju repov odojkov starih do štiri dni in pri jagenčkah, starih do osem dni ter pri ščipanju zob pri en dan starih odojkah,

- pri skrajševanju repov jagenčkov do starosti štirih mesecev, z elastičnimi obročki,

- pri krajšanju repov psov do starosti osmih dni,
- pri debikiranju perutnine (pri krajšanju kljuna perutnine) z električnim nožem,

- pri pedikiranju petelinov (odstranjevanju krempljev oziroma njihovih osnov na 1. in 2. prstu nog) z električnim nožem,

- pri diagnostičnih postopkih (npr. punkcija, sondiranje, rektalni pregled, laringoskopija, otoskopija pavalitev goved, ovac, koz in mesojedov, dajanje kontrastnih sredstev v želodec, mehur ali intravensko ipd.).

- če bi z anestezijo povzročili večjo bolečino, kakor s samim posegom na živali.

10. člen

Prepovedana je delna ali popolna amputacija posameznih delov živalskega telesa, razen v primerih, ki jih določa ta pravilnik.

Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja:

- če obstaja za posamezne posege veterinarsko-medicinska indikacija,

- če je poseg koristen za žival in za nadaljnjo uporabo živali in če v zvezi s posegom ni veterinarsko-medicinskih pomislekov in ovir,

- če gre za primere iz 9. člena tega pravilnika,
- za poskuse na živalih v znanstveno-raziskovalne namene v skladu z dovoljenjem iz zakona o zdravstvenem varstvu živali,

- za rezanje uhljev pri psih, starih do treh mesecev, če je poseg opravljen z ustrezno anestezijo živali.

7. Nehumano klanje živali

11. člen

Za mučenje živali in za nehumano klanje živali v klavnici se šteje:

- opustitev krmljenja in napajanja živali pred zakolom, če so živali v hlevih dlje kot 15 ur,

- zakol živali brez omamljanja živali pred zakolom,

- zakol živali po omamljanju, ki ni izvedeno na human in strokoven način,

- izkrvavitve živali, ki ni izvedena takoj po omamljanju živali,

- začetek nadaljnje obdelave zaklanih živali (odiranje, obdelava v vroči vodi ipd.), preden je žival popolnoma izkrvavela.

12. člen

Pred zakolom je treba živali omamiti na human in strokoven način, in sicer:

- goveda in kopitarje je treba pred zakolom omamiti mehanično z napravo s penetrirajočim klinom (Schermjerjeva pištola). Klin mora udariti na čelo (na sečišču zamišljenih diagonal, ki ju potegnemo: prvo z zgornjega roba baze desnega roga do spodnjega kota levega očesa in drugo z zgornjega roba baze levega roga do spodnjega kota desnega očesa). Za mehanično omamljanje različno težkih živali je treba uporabljati različne naboje, ustrezne za posamezne kategorije živali. Izjemoma se lahko pri zakolu v sili goved in kopitarjev na domu imetnika živali, uporabi mehanično omamljanje z udarcem ustreznega topega orodja na čelo živali.

- prašiče in drobnico je treba pred zakolom omamiti z električnim tokom ustrezne napetosti in jakosti. Elektrode je treba nastaviti živali pred ušesi (na senčno kost) ali za njimi (na ušesno bazo). Omamljenje z električnim tokom naj traja 8—10 sekund. Nehumano in nestrokovno omamljanje prašičev pred zakolom je nepopolno omamljenje z električnim tokom in omamljenje s plinom CO₂.

- perutnino in kunce je treba pred zakolom omamiti z dotikom električnega noža ali z električno napravo za omamljenje ustrezne napetosti, ki mora trajati najmanj 3 sekunde.

Prepovedano je mehanično omamljenje goved in kopitarjev z udarcem v zatilje (»knikanje«), vbod z nožem v zatilje (tj. španski vbod) in nepopolno omamljenje.

V izjemnih situacijah, ko ni mogoče zagotoviti omamljenja živali na enega od načinov, določenih v prvem odstavku tega člena, določi drug strokoven način občinski upravni organ, pristojen za veterinarsko inspekcijo.

13. člen

Zakol živali (izkrvavitev) mora biti opravljen čim prej po omamljenju, in sicer:

- govedi in kopitarjev — najpozneje 80 sekund,
- prašičev — najpozneje 30 sekund potem, ko so odstranjene električne klešče,
- perutnine — najpozneje 20 sekund,
- ovac — najpozneje 30 sekund,
- kuncev — najpozneje 30 sekund.

Zakol živali v fazi »prebujanja« ali nepopolne omamljenosti se šteje za mučenje živali in je prepovedano.

14. člen

— omamljene živali morajo po zakolu popolnoma izkrvaveti. Zato mora biti izkrvavitvena linija tako dolga, da zagotavlja popolno izkrvavitev, ki traja:

- pri govedih in kopitarjih — 5 do 7 minut,
- pri perutnini — 1,5 do 2 minuti, pri težjih 3 minute,
- pri ovcah — 2 do 4 minute,
- pri prašičih — 2 do 4 minute,
- pri kuncih — 3 minute.

Za druge postopke omamljanja in klanja si mora organizacija združenega dela ali posameznik pred začetkom dela pridobiti soglasje občinskega upravnega organa, pristojnega za veterinarsko inšpekcijo.

3. Nehumano ubijanje

15. člen

Za nehumano ubijanje se štejejo vse vrste ubijanja, ki niso v skladu s tem pravilnikom in ga izvajajo delavci, ki niso strokovno usposobljeni za ta dela.

16. člen

Usmrtitev brez bolečin (evtanazija) se lahko izvede v naslednjih primerih:

- kadar je tak ukrep odrejen v skladu z zakonom o zdravstvenem varstvu živali,
- kadar je žival neozdravljivo bolna,
- kadar bi bilo zdravljenje živali dolgotrajno in je izhod zdravljenja negotov,
- kadar je žival dosegla tako starost, da ji odpovedujejo osnovne življenjske funkcije,
- kadar se imetnik živali sam odloči za tak ukrep.

17. člen

Usmrtitev brez bolečin se izvrši z zvišanimi dozami narkotikov (npr. t-61, magnezijev klorid, eter, kloralhidrat itd.) ali s strelnim orožjem.

18. člen

Neboleča usmrtitev mora biti opravljena tako, da se pri njej ne pojavijo:

- pretirane reakcije draženja (ekscitacije),
- boleče prebujanje živali,
- druge reakcije, ki se po zakonu in tem pravilniku štejejo za mučenje živali.

19. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 333-63/85-71

Ljubljana, dne 23. oktobra 1985.

Republiški komite za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
Predsednik
Milan Knežević i. r.

1646.

Na podlagi tretjega odstavka 78. člena zakona o zdravstvenem varstvu živali (Uradni list SRS, št. 37/85) izdaja Republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

NAVODILO

o pogojih za izdajo dovoljenja za poskuse na živalih v znanstveno-raziskovalne namene

1. člen

S tem navodilom so določeni natančnejši pogoji za izdajo dovoljenja za poskuse na živalih v znanstveno-raziskovalne in učne namene in za preprečevanje mučenja živali pri izvajanju poskusov oziroma kirurških posegov na živalih, ki niso v znanstveno-raziskovalne namene, ki se ne opravljajo v znanstveno-raziskovalnih organizacijah, in če se opravljajo brez ustrezne lokalne ali splošne anestezije živali.

2. člen

Organizacija združenega dela, ki namerava uporabljati živali za poskuse, ki živali povzročajo bolečino, trpljenje ali poškodbo, mora dobiti za to posebno dovoljenje, ki ga izda republiški upravni organ, pristojen za kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje).

3. člen

Dovoljenje se lahko izda visokošolski organizaciji združenega dela ali drugi organizaciji združenega dela, ki opravlja poskuse na živalih. V dovoljenju je treba navesti naslov organizacije združenega dela in vodjo ter izvajalca poskusov.

4. člen

Poskuse na živalih lahko opravlja delavci z visokošolsko izobrazbo biotehniške fakultete (študija veterinarstva, živinoreje in biologije) in medicinske fakultete.

V posebej utemeljenih primerih lahko opravlja poskuse, pod vodstvom diplomiranega veterinarja, zdravnika ali diplomiranega biologa, tudi oseba, ki nima visokošolske izobrazbe iz prejšnjega odstavka, če ima ustrezno strokovno znanje.

Če pride do zamenjave vodje ali izvajalca poskusa, mora nosilec dovoljenja to sporočiti republiškemu upravnemu organu, pristojnemu za kmetijstvo, ki izda, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena, novo dovoljenje.

5. člen

Dovoljenje ni potrebno za:

- poskuse, ki se opravljajo po zakonskih predpisih,
- za preventivna in diagnostična cepljenja, ki se opravljajo v diagnostične namene, če gre pri tem za že preiskuvane metode ali za navodila, predpisana od republiškega upravnega organa, pristojnega za kmetijstvo in so posegi namenjeni spoznavanju, zdravljenju ali preprečevanju bolezni,
- za ugotavljanje brejosti ali za preiskave serumov ali cepiv,
- za poskuse iz prehrane in selekcije živali.

6. člen

Dovoljenje se izda v naslednjih primerih:

- če se rezultatov iz poskusa ne more dobiti na drug način, in če je poskus namenjen ugotavljanju, zdravljenju ali preprečevanju bolezni pri živalih ali človeku in če je poskus nasploh namenjen v znanstveno-raziskovalne namene.

— če je za opravljanje poskusa zagotovljena potrebna oprema in druga sredstva za nastanitev in oskrbo živali, za zdravstveno varstvo živali in osebje za izvedbo in nadzorovanje poskusa.

7. člen

Poskusi v znanstveno-raziskovalne namene se lahko opravljajo samo, če se pričakuje določen znanstveni rezultat, ki se ni bil ugotovljen, ali če poskusi rabijo za razjasnitev do sedaj nerešenih vprašanj.

8. člen

Poskusi na živalih za učne namene so dovoljeni samo, če ne zadostujejo drugi učni pripomočki (npr. slike, modeli, preparati ipd.).

9. člen

Dovoljenje za poskuse se izda za omejen čas (za posamezen poskus, za dobo enega ali več let).

10. člen

Dovoljenje se preklicuje v naslednjih primerih:

- če zadržki glede dovoljenja po šestem členu tega navodila niso odpravljeni,
- če niso odpravljene pomanjkljivosti v času, ki ga je določil organ, ki je izdal dovoljenje,
- če omejitve niso bile upoštevane ali če ena od nalog, povezanih z njimi, ni bila izpolnjena,
- če so bili kršeni drugi predpisi o izvajanju poskusa na živalih.

11. člen

Poskus, ki povzroča bolečino, trpljenje ali poškodbo živali, se mora opraviti pod anestezijo. Anestezija se opusti, če po mnenju vodje poskusa anestezija izključuje namen in učinek poskusa, ali če bi z anestezijo povzročili večjo bolečino, kakor s samim posegom na živali. Na eni živali se lahko opravi boleč poskus brez anestezije samo enkrat.

12. člen

Poskusi na konjih, parkljarjih, psih ali mačkah se lahko opravljajo samo tedaj, če se s poskusom na drugih živalih ne more doseči predvidenega namena.

Za poskus se ne sme uporabiti več živali, kot je potrebno za razjasnitev določenega vprašanja.

13. člen

Živali, ki bi po končanem poskusu, predvsem po poskusih, ki so bili povezani s kirurškimi posegi, trpele znatne bolečine, je treba neboleče usmrtiti, če je po oceni vodje poskusa to združljivo z namenom poskusa.

14. člen

O poskusih na živalih je treba voditi zapisnik. Zapisnik mora vsebovati podatke o namenu poskusa, datum, število in vrsto uporabljenih živali, način izvajanja poskusa in rezultate poskusa. Zapisnik mora podpisati izvajalec poskusa in se hrani v organizaciji, ki je poskus opravila, vsaj tri leta. Na posebno zahtevo mora biti zapisnik na vpogled upravnemu organu, ki je izdal dovoljenje za poskuse. Vodja poskusa mora o poskusu napisati poročilo (enkrat na leto oziroma glede na izdajo dovoljenja), ki mora vsebovati naslednje podatke: ime organizacije, ime in priimek izvajalca poskusa, vrsto in število živali v poskusu, način uporabe ali aplikacije pri živali v poskusu, ali je poskus izveden v anesteziji, opis izida poskusa (pogin, žrtvovanje, uporaba živali za nadaljnji ali drugi poskus), čas trajanja poskusa, žig organizacije in podpis izva-

jalca poskusa. Če so bile v poskusu uporabljene živali iz prvega odstavka 12. člena tega navodila, je potrebno v zapisnik vpisati tudi ime in priimek ter naslov lastnika.

15. člen

To navodilo začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 322-03/85-74

Ljubljana, dne 23. oktobra 1985.

Republiški komite za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
Predsednik
Milan Knežević l. r.

1647.

Na podlagi 25. člena zakona o varstvu prebivalstva pred nalezljivimi boleznimi, ki ogrožajo vso državo (Uradni list SFRJ, št. 51/84) in pravilnika o pogojih in načinu opravljanja obvezne imunizacije, seropofilakse in kemoprofilakse proti nalezljivim boleznim in o osebah, za katere velja ta obveznost (Uradni list SFRJ, št. 42/85) ter po sklepu 36. seje Republiškega komiteja za zdravstveno in socialno varstvo dne 18. novembra 1985 izdaja Republiški komite za zdravstveno in socialno varstvo

IMUNIZACIJSKI PROGRAM za leto 1986 za cepljenje šolskih otrok in mladine

I. OBVEZNA IMUNIZACIJA PROTI DOLOČENIM NALEZLJIVIM BOLEZNIM

1. proti tuberkulozi
2. proti ošpicam
3. proti mumpsu
4. proti davici, tetanusu
5. proti otroški paralizi
6. proti rdečkam
7. proti tetanusu
8. proti davici

1. Imunizacija proti tuberkulozi

Imunizacija se opravi z BCG cepivom.

1. Revakcinacija — ponovno cepljenje je obvezno za učence, ki bodo v šolskem letu 1986/87 obiskovali 7. razred osnovne šole in negativno reagirajo na vnašanje tuberkulina.

2. Revakcinacija — ponovno cepljenje se lahko uvede na področjih, na katerih so epidemiološke indikacije tudi med 1. in 13. letom starosti oziroma ob vpisu v osnovno šolo. Cepijo se samo učenci, ki negativno reagirajo na vnašanje tuberkulina (transverzalni premer induracije v koži je manjši od 6 mm).

2. Imunizacija proti ošpicam

Imunizacija se opravi z živim atenuiranim cepivom proti ošpicam.

1. Revakcinacija — ponovno cepljenje je obvezno za učence, ki bodo jeseni (v šolskem letu 1986/87) obiskovali 1. razred osnovne šole in zamudnike do dopolnjenih 14 let starosti. Cepljenje se opravi pri sistematskem pregledu za vstop v 1. razred. Če niso bili cepljeni pri sistematskem pregledu, se jih cepi v septembru pred revakcinacijo proti davici, tetanusu in otroški paralizi. Prejmejo 1 dozo cepiva.

2. Revakcinacija — ponovno cepljenje proti ošpicam je obvezno tudi za otroke do dopolnjenih 14 let starosti, ki so bili cepljeni, če so za to epidemiološke indikacije, ki jih je ugotovil pristojni organ v republiki in, če je od predhodnega cepljenja proti ošpicam preteklo več kot leto dni.

3. Imunizacija proti mumpsu

Imunizacija se opravi z živim atenuiranim cepivom proti mumpsu, ob sočasnem cepljenju proti ošpicam pa s kombiniranim živim atenuiranim cepivom proti ošpicam in mumpsu.

Cepljenje je obvezno za učence, ki bodo jeseni (v šolskem letu 1986/87) obiskovali 1. razred osnovne šole in zamudnike do dopolnjenih 14 let, če še niso bili bazično cepljeni proti mumpsu. Prejmejo 1 dozo cepiva.

Cepljenje se opravi pri sistematskem pregledu za vstop v 1. razred sočasno s cepljenjem proti ošpicam. Če niso bili cepljeni pri sistematskem pregledu se jih cepi v septembru pred revakcinacijo proti davici, tetanusu in otroški paralizi.

4. Imunizacija proti davici, tetanusu

Imunizacija se opravi s kombiniranim cepivom Di-Te pro adultis.

Revakcinacija — ponovno cepljenje je obvezno za učence, ki bodo jeseni (v šolskem letu 1986/87) obiskovali 1. in 7. razred osnovne šole in za zamudnike do dopolnjenih 14 let starosti.

Prejmejo 1 dozo cepiva.

Revakcinacijo se opravi sočasno proti davici, tetanusu in otroški paralizi od 1. novembra do 31. decembra.

Učenci v 1. in 7. razredu, ki niso bili popolno cepljeni v predšolski dobi ali nimajo dokumentacije o cepljenju, morajo biti bazično cepljeni. Prejmejo dve dozi cepiva v presledku enega meseca do treh mesecev, tretjo dozo prejmejo čez eno leto.

5. Imunizacija proti otroški paralizi

Imunizacija se opravi z živim tritipnim oralnim cepivom Sabin.

Revakcinacija — ponovno cepljenje je obvezno za učence, ki bodo jeseni (v šolskem letu 1986/87) obiskovali 1. in 7. razred osnovne šole in zamudnike do dopolnjenih 14 let starosti.

Prejmejo 1 dozo cepiva.

Revakcinacijo se opravi sočasno proti davici, tetanusu in otroški paralizi od 1. novembra do 31. decembra.

6. Imunizacija proti rdečkam

Imunizacija se opravi z živim atenuiranim cepivom proti rdečkam.

Cepljenje je obvezno za učenke, ki bodo v šolskem letu 1986/87 obiskovale 7. razred osnovne šole.

Prejmejo eno dozo cepiva.

7. Imunizacija proti tetanusu

Imunizacija se opravi z Ana-Te cepivom.

Revakcinacija — ponovno cepljenje je obvezno za dijake in učence, ki bodo jeseni (v šolskem letu 1986/87) obiskovali zadnji letnik II., III., IV. in V. stopnje usmerjenega izobraževanja ter kmečko mladino, ki ne obiskuje šole, do dopolnjenih 18 let starosti.

Prejmejo eno dozo cepiva.

Revakcinacijo se opravi jeseni od septembra do 31. decembra.

Dijaki in učenci, ki dotlej niso bili cepljeni ali niso bili popolno cepljeni, če ni dokazov o cepljenju ali, če je preteklo več kot 10 let od zadnjega cepljenja, morajo biti bazično cepljeni. Prejmejo tri doze cepiva: dve dozi v presledku 1 meseca do 3 mesecev, tretjo dozo pa po enem letu.

8. Imunizacija proti davici

Ce pride do obolenj za davico v epidemični obliki je imunizacija proti davici obvezna tudi za osebe, stare več kot 14 let, ki utegnejo biti izpostavljene nevarnosti okužbe. Imunizacija oseb, starih več kot 7 let se opravlja samo s cepivom, ki je za ta namen posebej pripravljeno.

II. SPLOŠNE DOLOČBE

Organizacija združenega dela s področja zdravstva, ki opravlja obvezno imunizacijo, prejema od ustrezne službe družbenopolitične skupnosti podatke o novorojenčkih ter o doseljenih, odseljenih in umrlih otrocih in mladostnikih do dopolnjenih 18 let starosti.

Organizacija združenega dela s področja zdravstva opravlja obvezno imunizacijo proti določenim nalezljivim boleznim na podlagi letnih imunizacijskih načrtov.

Po zakonskih določilih je potrebno opraviti dopolnilno imunizacijo, če v posamezni občini (v kateremkoli naselju ali delu naselja) ni imunizirano:

- proti ošpicam 95 % obveznikov,
- proti drugim nalezljivim boleznim 90 % obveznikov za katere je bila imunizacija obvezna po imunizacijskem programu, ki določa proti katerim nalezljivim boleznim in za katere skupine otrok je imunizacija obvezna v določenem koledarskem letu.

Cepilno stanje oseb se preveri:

1. ob vpisu v vse vrste predšolskih organizacij združenega dela;
2. ob vpisu v prve razrede osnovnega in srednjega izobraževanja;
3. ob odhodu v JLA in na mladinske delovne akcije;
4. ob poškodbi ali rani, kjer je obvezno cepljenje proti steklini;
5. ob poškodbi ali rani, kjer je obvezno cepljenje proti tetanusu;
6. ob sprejetju otrok in mladine na zdravljenje v bolnišnici.

To stanje se preveri tako, da se odgovorni osebi kot dokaz predloži ustrezna dokumentacija o vseh prejšnjih imunizacijah.

Na podlagi ugotovljenega stanja o prejšnjih imunizacijah se opravi cepljenje oziroma ponovno cepljenje v skladu z imunizacijskim programom.

Za imunizacijo se uporablja brizgalka in igla praviloma za enkratno uporabo, druge brizgalke in igle se mora uporabljati za vsako osebo posebej in po vsaki uporabi sterilizirati.

Namestnik predsednika
Republiškega komiteja
za zdravstveno in socialno
varstvo

dr. Dinko Leskovšek l. r.

1648.

Na podlagi 25. člena zakona o varstvu prebivalstva pred nalezljivimi boleznimi, ki ogrožajo vso državo (Uradni list SFRJ, št. 51/84) in pravilnika o pogojih in načinu opravljanja obvezne imunizacije, seroprofilakse in kemoprofilakse proti nalezljivim boleznim in o osebah, za katere velja ta obveznost (Uradni list SFRJ, št. 42/85) ter po sklepu 36. seje Republiškega komiteja za zdravstvo in socialno varstvo dne 18. novembra 1985 izdaja Republiški komitej za zdravstvo in socialno varstvo

IMUNIZACIJSKI PROGRAM za leto 1986 za cepljenje predšolskih otrok

I. OBVEZNA IMUNIZACIJA PROTI DOLOČENIM NALEZLJIVIM BOLEZNIM

1. proti tuberkulozi
2. proti davici, tetanusu, oslovskemu kašlju
3. proti otroški paralizi
4. proti ošpicam in mumpsu
5. proti ošpicam

1. Imunizacija proti tuberkulozi

Imunizacija se opravi z BCG cepivom za novorojenčke in se izvaja čez vse leto. Imunizacija otrok v 1. letu starosti se opravi brez poprejšnjega tuberkulinskega testa.

Obvezniki za imunizacijo proti tuberkulozi so otroci v 1. letu starosti. Cepljenje otrok se opravi v porodnišnici ob odpustu, cepljenje otrok, rojenih zunaj porodnišnice pa do dopolnjenih 2 mesecev starosti. Otroci, ki niso bili cepljeni v porodnišnici oziroma do 2 mesecev starosti, morajo biti cepljeni do dopolnjenega enega leta starosti.

Dokaz, da je cepljenje uspelo je cepilna brazgotina, ki se kontrolira tri do šest mesecev po cepljenju. Otroci, ki nimajo cepilne brazgotine, se morajo cepiti takoj, če je cepljenje kontraindicirano, pa po prenehanju kontraindikacije.

2. Imunizacija proti davici, tetanusu in oslovskemu kašlju

Imunizacija proti davici, tetanusu in oslovskemu kašlju se opravi s kombiniranim cepivom proti davici, tetanusu, oslovskemu kašlju (DI-TE-PER cepivo). Cepljenje se izvaja čez vse leto.

Obvezniki za množično in kontinuirano cepljenje

1. Bazična imunizacija je obvezna za otroke, rojene v letu 1985 od dopolnjenih 3 mesecev starosti in zamudnike do dopolnjenih 5 let starosti, če še niso bili cepljeni ali niso bili popolno cepljeni. Prejmejo tri doze cepiva v presledku 1 meseca do 3 mesecev. Izjemoma sme biti presledki med drugo in tretjo dozo do največ 6 mesecev.

Otroci, ki ne smejo biti cepljeni proti oslovskemu kašlju zaradi kontraindikacije, prejmejo dve dozi cepiva Di-Te do 7 let v presledku 1 meseca do 3 mesecev.

Za obveznike, ki ne prejmejo predpisanih doz cepiva v dovoljenih presledkih je cepljenje znova obvezno.

2. Prva revakcinacija — prvo ponovno cepljenje je obvezno za otroke, ki so že bili bazično cepljeni, in sicer po preteku enega leta po popolnem cepljenju

(po tretji dozi). Revakcinacija je obvezna tudi za zamudnike do dopolnjenega 5. leta starosti, ki so bili bazično cepljeni, niso pa bili revakcinirani. Prejmejo eno dozo cepiva.

Otroci, ki so bili zaradi kontraindikacije za cepljenje proti oslovskemu kašlju bazično cepljeni s cepivom Di-Te do 7 let, so revakcinirani s cepivom Di-Te do 7 let.

3. Druga revakcinacija — drugo ponovno cepljenje je obvezno za otroke v 4. letu starosti, ki so že bili prvič revakcinirani, in sicer 2 leti po prvi revakcinaciji in zamudnike najpozneje do dopolnjenih 5 let starosti. Prejmejo 1 dozo cepiva.

Otroci, ki ne smejo biti revakcinirani proti oslovskemu kašlju so revakcinirani s cepivom Di-Te do 7 let.

Bazično cepljenje in revakcinacijo proti davici, tetanusu in oslovskemu kašlju smemo opraviti sočasno s cepljenjem proti otroški paralizi, in sicer samo v času od 1. januarja do 30. junija in od 1. novembra do 31. decembra. V tem primeru so presledki med posameznimi dozami bazičnega cepljenja najmanj 42 dni.

3. Imunizacija proti otroški paralizi

Imunizacija proti otroški paralizi se opravi z živim tritipnim oralnim cepivom Sabin. Izvaja se od 1. januarja do 30. junja in od 1. novembra do 31. decembra.

Obvezniki za množično in kontinuirano cepljenje

1. Bazična imunizacija je obvezna za otroke rojene v letu 1985 od dopolnjenih 3 mesecev starosti in zamudnike do dopolnjenih 14 let, če še niso bili cepljeni ali niso bili popolno cepljeni ali ni dokazov o opravljenem cepljenju. Prejmejo tri doze cepiva v presledku najmanj 42 dni. Obvezniki, ki niso prejeli predpisanih doz cepiva prejmejo samo manjkajoče doze cepiva.

2. Prva revakcinacija — prvo ponovno cepljenje je obvezno za otroke, ki so že bili bazično cepljeni, in sicer po preteku enega leta po popolnem cepljenju (po tretji dozi) in za zamudnike, ki so bili popolno cepljeni, niso pa bili revakcinirani. Prejmejo 1 dozo cepiva.

3. Druga revakcinacija — drugo ponovno cepljenje je obvezno za otroke v 4. letu starosti, ki so že bili prvič revakcinirani, in sicer 2 leti po prvi revakcinaciji in zamudnike do dopolnjenih 14 let starosti. Prejmejo 1 dozo cepiva.

Bazično cepljenje in revakcinacijo proti otroški paralizi smemo opraviti sočasno s cepljenjem proti davici, tetanusu in oslovskemu kašlju.

4. Imunizacija proti ošpicam in mumpsu

Imunizacija se opravi s kombiniranim živim atenuiranim cepivom proti ošpicam in mumpsu. Izvaja se čez vse leto.

Obvezniki za množično in kontinuirano cepljenje

Bazična imunizacija je obvezna za otroke, rojene leta 1985 od dopolnjenih 12 mesecev in se mora opraviti najpozneje do dopolnjenih 16 mesecev starosti in za zamudnike do dopolnjenih 14 let. Prejmejo eno dozo cepiva.

5. Imunizacija proti ošpicam

Imunizacija proti ošpicam se opravlja z živim atenuiranim cepivom proti ošpicam. Cepljenje se izvaja čez vse leto.

1. Imunizacija proti ošpicam je obvezna za otroke od 6 do 12 mesecev starosti, če pristojna epidemiološka služba oceni, da obstajajo epidemiološke indikacije. Ti otroci morajo biti ponovno cepljeni v obdobju od 15 do 24 mesecev starosti.

Prejmejo eno dozo cepiva.

2. Imunizacija proti ošpicam je obvezna tudi za otroke od dopolnjenih 16 mesecev do dopolnjenih 14 let starosti, ki so bili cepljeni proti ošpicam, če so za to epidemiološke indikacije (obolevanje cepljenih, epidemija ošpic pri otrocih te starosti), ki jih je ugotovil pristojni organ v republiki in, če je od predhodnega cepljenja proti ošpicam preteklo več kot leto dni.

Prejmejo 1 dozo cepiva.

II. SPLOŠNE DOLOČBE

Imunizacija proti davici, tetanusu, oslovskemu kašlju in otroški paralizi je obvezna za otroke takoj, ko dopolnijo 3 mesece starosti, zato se mora cepiti v letu 1986 tudi otroke, rojene v letu 1986, ko dosežejo predpisano starost.

Organizacija združenega dela s področja zdravstva, ki opravlja obvezno imunizacijo, prejema od ustrezne službe družbenopolitične skupnosti podatke o novorojencih ter o doseljenih, odseljenih in umrlih otrocih in mladostnikih do dopolnjenih 18 let starosti.

Organizacija združenega dela s področja zdravstva opravlja obvezno imunizacijo proti določenim nalezljivim boleznim na podlagi letnih imunizacijskih načrtov.

Obvezna imunizacija proti določenim nalezljivim boleznim se opravlja praviloma čez vse leto — kontinuirano cepljenje, v določenem obdobju — kampanjsko cepljenje pa se opravlja le v naseljih, kjer ni organizirana zdravstvena služba.

Po zakonskih določilih je potrebno opraviti dopolnilno imunizacijo, če v posamezni občini (v kateremkoli naselju ali delu naselja) ni imunizirano:

— proti ošpicam 95 % obveznikov,

— proti drugim nalezljivim boleznim 90 % obveznikov za katere je bila imunizacija obvezna po imunizacijskem programu, ki določa proti katerim nalezljivim boleznim in za katere skupine otrok je imunizacija obvezna v določenem koledarskem letu.

Cepilno stanje oseb se preveri:

1. ob vpisu v vse vrste predšolskih organizacij združenega dela;

2. ob vpisu v prve razrede osnovnega in srednjega izobraževanja;

3. ob odhodu v JLA in na mladinske delovne akcije;

4. ob poškodbi ali rani, kjer je obvezno cepljenje proti steklini;

5. ob poškodbi ali rani, kjer je obvezno cepljenje proti tetanusu;

6. ob sprejetju otrok in mladine na zdravljenje v bolnišnici.

To stanje se preveri tako, da se odgovorni osebi kot dokaz predloži ustrezna dokumentacija o vseh prejšnjih imunizacijah.

Na podlagi ugotovljenega stanja o prejšnjih imunizacijah se opravi cepljenje oziroma ponovno cepljenje v skladu z imunizacijskim programom.

Za imunizacijo se uporablja brizgalka in igla praviloma za enkratno uporabo, druge brizgalke in igle se mora uporabljati za vsako osebo posebej in po vsaki uporabi sterilizirati.

Namestnik predsednika
Republiškega komiteja
za zdravstveno in socialno
varstvo
dr. Dinko Leskovšek l.r.

1649.

Na podlagi 25. člena zakona o varstvu prebivalstva pred nalezljivimi boleznimi, ki ogrožajo vsoto državo (Uradni list SFRJ, št. 51/84) in pravilnika o pogojih in načinu opravljanja obvezne imunizacije, seropofilakse in kemoprofilakse proti nalezljivim boleznim in o osebah, za katere velja ta obveznost (Uradni list SFRJ, št. 42/85) ter po sklepu 36. seje Republiškega komiteja za zdravstveno in socialno varstvo dne 18. novembra 1985 izdaja Republiški komitej za zdravstveno in socialno varstvo

IMUNIZACIJSKI PROGRAM za leto 1986 za cepljenje posebnih skupin prebivalstva

I. OBVEZNA IMUNIZACIJA PROTI DOLOČENIM NALEZLJIVIM BOLEZNIM

1. proti tuberkulozi
2. proti steklini
3. proti tetanusu
4. proti rdečkam
5. proti trebušnemu tifusu
6. proti davici
7. proti virusni zlatenici B
8. proti klopnemu meningoencefalitisu

1. Imunizacija proti tuberkulozi

Imunizacija proti tuberkulozi je obvezna za osebe do 25 let starosti, ki so še posebej izpostavljene okužbi s tuberkulozo, in sicer: za osebe, ki so bile v družinskem stiku z zbolelim za tuberkulozo, in za osebe, ki stopajo na delo v organizacijo združenega dela s področja zdravstva, ki se ukvarjajo z diagnostiko in zdravljenjem tuberkuloze in negativno reagirajo na vnašanje tuberkulina (transverzalni primer induracije v koži je manjši od 6 mm).

Imunizacija se opravi z BCG cepivom.

2. Imunizacija proti steklini

1. Imunizacija proti steklini je obvezna za vse osebe, ki so izpostavljene okužbi z virusom stekline, in sicer:

— za osebo, ki jo je ugriznila ali kako drugače ranila stekla, divja ali domača žival ali žival, za katero se sumi, da je stekla;

— za osebo, ki jo je ugriznil pes ali mačka neznanega lastnika, če psa ali mačke ni mogoče imeti pod desetdnevno veterinarsko kontrolo;

— za osebo, ki jo je ugriznil pes ali mačka, ki v desetih dneh po ugrizu pokažeta znake stekline, pogineta, sta ubiti ali se zgubita;

— za osebo, ki se je utegnila okužiti z virusom stekline prek sluznice ali poškodbe na koži;

— za osebo, ki se je ranila pri delu z materialom, kontaminiranim z virusom stekline.

Imunizacija se opravi s cepivom pripravljenim na kulturi humanih diploidnih celic. Obvezniki prejmejo 5 doz cepiva takoj po ugotovitvi indikacije, in sicer ničelnega, tretjega, sedmega, štirinajstega in tridesetega dne.

Osebam, ki so cepljene proti steklini, se dajo v primeru nove poškodbe tri doze cepiva proti steklini ničelnega, tretjega in sedmega dne, če je od cepljenja preteklo manj kot leto dni. Če je od cepljenja preteklo več kot eno leto in manj kot tri leta se cepljenje opravi s tremi dozami cepiva proti steklini ob sočasni seroprofilaksi, če pa je od cepljenja preteklo več kot tri leta, se mora opraviti popolno cepljenje.

Seroprofilaksa proti steklini je obvezna za vse osebe, za katere je obvezno cepljenje proti steklini. Daje se ustrezna doza humanega antirabičnega imunoglobulina. Opravi se takoj po ugotovitvi indikacije, hkrati pa se da prva doza cepiva proti steklini.

Hkrati z imunizacijo proti steklini se s cepljenjem oziroma ponovnim cepljenjem opravi tudi imunizacija in seroprofilaksa proti tetanusu.

2. Imunizacija proti steklini je obvezna za veterinarje, gozdarje, lovske čuvaje, preparatorje, laboratorijske delavce in vse osebe, ki pri svojem delu lahko pridejo v neposredni stik s steklini živalmi ali s kužnim materialom, ki vsebuje virus stekline. Imunizacija se opravi s cepivom pripravljenim na kulturi humanih diploidnih celic.

Za preekspozicijsko cepljenje proti steklini moramo upoštevati navodila proizvajalcev cepiva.

3. Imunizacija proti tetanusu

1. Imunizacija in seroprofilaksa proti tetanusu je obvezna v primeru poškodbe za osebe, ki še niso bile cepljene proti tetanusu ali niso bile popolno cepljene, če ni dokazov o cepljenju ali če je preteklo več kot 10 let od zadnjega cepljenja. Prejmejo 2 dozi cepiva proti tetanusu v presledku 1 do 3 mesecev, tretjo dozo pa čez 1 leto.

Poškodovane osebe, ki so bile popolno cepljene ali revakcinirane proti tetanusu in je od cepljenja oziroma revakcinacije preteklo več kot 1 leto in manj kot 10 let prejmejo 1 dozo cepiva proti tetanusu.

Seroprofilaksa proti tetanusu se opravi takoj po ugotovitvi indikacije. Daje se ustrezne doze antitetanusa imunoglobulina, hkrati pa se da prva doza cepiva proti tetanusu.

2. Imunizacija proti tetanusu je obvezna za vse osebe, ki še niso bile cepljene proti tetanusu.

Priprave in izvedbo cepljenja organizirajo pristojni zavodi za socialno medicino in higieno.

4. Imunizacija proti rdečkam

Imunizacija proti rdečkam je obvezna za žene v fertilni dobi, ki še niso bile cepljene proti rdečkam in so na delovnih mestih izpostavljene infekciji zaradi stalnega stika z otroki v zdravstvenih, pedagoških in varstvenih delovnih organizacijah.

Imunizacija se opravi z eno dozo živega atenuiranega cepiva proti rdečkam.

5. Imunizacija proti trebušnemu tifusu

Imunizacija proti trebušnemu tifusu je obvezna:

1. za osebe, ki so zaposlene pri čiščenju kanalizacije, snaženju septičnih jam, odstranjevanju smeti ter drugih odpadnih snovi iz naselij;

2. za osebe, ki živijo v skupnem gospodinjstvu s klicenoscem trebušnega tifusa.

Poleg teh oseb je obvezna imunizacija tudi za osebe po epidemioloških indikacijah, ki jih določi pristojni organ v republiki.

Bazično cepljenje se opravi z dajanjem dveh doz cepiva v presledku, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 3 mesecev.

Revakcinacija se opravi po enem letu od bazičnega cepljenja in se obnavlja po treh letih vse dotlej, dokler je to cepljenje obvezno.

6. Imunizacija proti davici

Imunizacija proti davici je obvezna, če pride do obolenj za davico v epidemični obliki, za osebe stare več kot 14 let, ki utegnejo biti izpostavljene nevarnosti okužbe. Imunizacija proti davici oseb, starih več kot 7 let, se opravi samo s cepivom, ki je za ta namen posebej pripravljeno.

7. Imunizacija proti virusni zlatenici B

Imunizacija proti virusni zlatenici B je obvezna za zdravstvene delavce, ki nimajo niti antigena, niti zaščitnih protiteles in so pri svojem vsakodnevnem strokovnem delu izpostavljeni okužbi z virusom zlatenice B. Prioriteto za cepljenje imajo zdravstveni delavci, ki delajo v:

- dializnih centrah,
- inštitutih za patologijo in sodno medicino ter imajo neposredno stik s krvjo, truplom in izločki,
- laboratorijih, če delajo neposredno nezaščiteno s krvjo,
- transfuzijskih enotah,
- hematoloških oddelkih,
- stomatoloških oddelkih,
- gastroenteroloških oddelkih,
- kirurških, kardioloških in ginekoloških oddelkih,
- intenzivnih enotah,
- infekcijskih oddelkih.

Imunizacija se opravi z inaktiviranim H-B-VAX cepivom. Za cepljenje proti virusni zlatenici B se mora upoštevati navodila proizvajalcev cepiva.

8. Imunizacija proti klopnemu meningoencefalitisu

Obvezniki za imunizacijo so osebe, ki so zaposlene na delovnih mestih, kjer je nevarnost okužbe in posamezniki.

Imunizacija se opravi s tremi dozami mrtvega cepiva proti klopnemu meningoencefalitisu, in sicer prejme obveznik prvo in drugo dozo v presledku 1 do 3 mesecev, tretjo pa 9 do 12 mesecev po drugi dozi, nato pa vsaka tri leta po 1 dozo, dokler je cepljenje obvezno za omenjene osebe.

II. SPLOŠNE DOLOČBE

Cepilno stanje oseb se preveri:

1. ob vpisu v vse vrste predšolskih organizacij združenega dela;
2. ob vpisu v prve razrede osnovnega in srednjega izobraževanja;
3. ob odhodu v JLA in na mladinske delovne akcije;
4. ob poškodbi ali rani, kjer je obvezno cepljenje proti steklini;

5. ob poškodbi ali rani, kjer je obvezno cepljenje proti tetanusu;

6. ob sprejetju otrok in mladine na zdravljenje v bolnišnici.

To stanje se preveri tako, da se odgovorni osebi kot dokaz predloži ustrezna dokumentacija o vseh prejšnjih imunizacijah.

Na podlagi ugotovljenega stanja o prejšnjih imunizacijah se opravi cepljenje oziroma ponovno cepljenje v skladu z imunizacijskim programom.

Za imunizacijo se uporablja brizgalka in igla praviloma za enkratno uporabo, druge brizgalke in igle se mora uporabljati za vsako osebo posebej in po vsaki uporabi sterilizirati.

Namestnik predsednika
Republiškega komiteja
za zdravstveno in socialno
varstvo
dr. Dinko Leskovšek l. r.

1650.

Na podlagi 25. člena zakona o varstvu prebivalstva pred nalezljivimi boleznimi, ki ogrožajo vso državo (Uradni list SFRJ, št. 51/84), pravilnika o pogojih in načinu opravljanja obvezne imunizacije, seroprofilakse in kemoprofilakse proti nalezljivim boleznim in o osebah, za katere velja ta obveznost (Uradni list SFRJ, št. 42/85), mednarodnega zdravstvenega pravilnika (Uradni list SFRJ — mednarodne pogodbe, št. 6/77), mednarodnih zdravstvenih predpisov WHO Geneva 1983 ter po sklepu 36. seje Republiškega komiteja za zdravstveno in socialno varstvo dne 18. novembra 1985 izdaja Republiški komitej za zdravstveno in socialno varstvo

IMUNIZACIJSKI PROGRAM

za leto 1986 za cepljenje potnikov v mednarodnem prometu

OBVEZNA IMUNIZACIJA

PROTI DOLOČENIM NALEZLJIVIM BOLEZNIM

1. proti koleri
2. proti rumeni mrzlici
3. proti trebušnemu tifusu

1. Imunizacija proti koleri

Imunizacija proti koleri je obvezna za osebe, ki potujejo v državo, v kateri je kolera, ali v državo, ki zahteva imunizacijo proti tej bolezni. Imunizacija proti koleri je obvezna tudi za osebe, ki potujejo v države, v katerih sicer ni kolere pa tja potujejo, da bi se udeležile raznih množičnih shodov, katerih se udeležijo tudi osebe iz držav, v katerih je kolera.

Za bazično cepljenje prejmejo dve dozi cepiva proti koleri v presledku najmanj 8 dni do največ enega meseca.

Mednarodno spričevalo o cepljenju proti koleri prične veljati takoj po prejemu druge doze.

2. Imunizacija proti rumeni mrzlici

Imunizacija proti rumeni mrzlici je obvezna za osebe, ki potujejo v državo, v kateri je ta bolezen, ali v državo, ki zahteva imunizacijo proti tej bolezni.

Prejmejo eno dozo cepiva najpozneje 10 dni pred odhodom na pot.

Mednarodno spričevalo o cepljenju proti rumeni mrzlici prične veljati 10 dni po bazičnem cepljenju, revakciniranim pa z dnem revakcinacije in velja 10 let.

3. Imunizacija proti trebušnemu tifusu

Imunizacija proti trebušnemu tifusu je obvezna za osebe, ki sodelujejo pri izvajanju del na velikih deloviščih v izvenevropskih državah.

Bazično cepljenje se opravi z dajanjem dveh doz cepiva proti trebušnemu tifusu v presledku najmanj 15 dni do 3 mesecev.

Revakcinacija se opravi 1 leto po bazičnem cepljenju in se obnavlja po treh letih vse dotlej, dokler je to cepljenje obvezno. Opravi se z eno dozo cepiva proti trebušnemu tifusu.

Namestnik predsednika
Republiškega komiteja
za zdravstveno in socialno
varstvo
dr. Dinko Leskovšek l. r.

1651.

Ustavno sodišče Socialistične republike Slovenije je na predlog TOZD Kmetijska proizvodnja, Šempeter v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti aneksov k dogovoru o spremembah in dopolnitvah dogovora o temeljih družbenega plana občine Nova Gorica za obdobje 1981—1985 in k spremembam in dopolnitvam družbenega plana občine Nova Gorica za obdobje 1981—1985, po opravljeni javni obravnavi dne 18. 11. 1985 in na seji dne 21. 11. 1985

odločilo:

Razveljavita se:

1) tretji odstavek z »obrazložitvijo« v točki f poglavja »Surovinska in rudna bogastva« aneksa k dogovoru o spremembah in dopolnitvah dogovora o temeljih družbenega plana občine Nova Gorica za obdobje 1981—1985 in

2) drugi odstavek točke 4 poglavja »Surovinski in rudninski viri« aneksa k spremembam in dopolnitvam družbenega plana občine Nova Gorica za obdobje 1981—1985,

ki opredeljujeta raziskovalni prostor fliša na lokaciji Biljenski griči in sta bila objavljena v Uradnem glasilu občin Ajdovščina, Nova Gorica, Tolmin, št. 1 z dne 24. 1. 1985.

Obrazložitev

Kmetijski kombinat Vipava, TOZD Kmetijska proizvodnja, Šempeter pri Gorici je predlagala, da ustavno sodišče oceni ustavnost in zakonitost navedenih aneksov. Predlagatelj trdi, da se z aneksom spreminja namembnost zemljišč trajno namenjenih za kmetijsko obdelavo v zemljišča za pozidavo ter rudarske raziskave za izkop opekarske gline za potrebe opekarske industrije Goriške opekarne. Gre za približno 90 ha plantažnih vinogradov v k. o. Vrtojba v območju Biljenskih gričev, ki za predlagatelja predstavljajo osnovo vinogradniške proizvodnje.

3. člen zakona o varstvu kmetijskih zemljišč pred spreminjanjem namembnosti (Uradni list SRS, št. 44/82) ne dovoljuje spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč, trajno namenjenih za kmetijsko proiz-

vodnjo, za nekmetijsko rabo. Izjeme so določene v 5. členu navedenega zakona. 8. alineja tega člena dopušča izjemo, če gre za gradnjo objektov in naprav za raziskovanje in izkoriščanje rudnin, razen za kamen, mivko, pesek, gramoz, lončarsko in opekarsko glino.

Po določbi prvega odstavka 12. člena zakona o rudarstvu (Uradni list SRS, št. 17/75) se raziskovanje rudnin opravlja na raziskovalnem prostoru, po prvem odstavku 11. člena istega zakona so z raziskovanjem rudnin mišljena rudarska dela, globinsko vrtanje ter dela, ki imajo namen, da se ugotovi lega in oblika ležišča, količina in kakovost rudnine ter pogoji za izkoriščanje.

Oba aneksa sta bila sprejeta na seji Skupščine občine Nova Gorica dne 27. 12. 1984. V obeh aneksih je identična določba, da se »za zagotovitev dolgoročnih zalog surovine za potrebe Goriških opekarn opredeli raziskovalni prostor fliša na lokacijah Biljenski griči, Tomaški hrib, Bukovnik in Dolgi hrib«.

Na podlagi podatkov pripravljalega postopka in navedb na javni obravnavi je Ustavno sodišče SR Slovenije ugotovilo, da izpodbijane določbe v planskih dokumentih Skupščine občine Nova Gorica niso v skladu z zakonom o varstvu kmetijskih zemljišč pred spreminjanjem namembnosti. Plantažni vinogradi v Biljenskih gričih so v družbenem planu Skupščine občine Nova Gorica trajno varovana kmetijska zemljišča, ki so temelj proizvodnje hrane v SR Sloveniji. Na teh varovanih kmetijskih zemljiščih je dovoljena sprememba namembnosti le izjemoma, če gre za gradnjo objektov in naprav za raziskovanje in izkoriščanje rudnin, vendar ne za kamen, mivko, pesek, gramoz, lončarsko in opekarsko glino. Ker spadajo fliš, lapornata glina, peščenjak, lapor pod »opekarsko glino« oziroma »kamen« in »pesek«, ni v skladu z zakonom opredelitev lokacije Biljenskih gričev za raziskovalni prostor. Smisel te določbe je nedvomno v zaščiti najboljših kmetijskih zemljišč, da se na njih ne spreminja namembnost, četudi bi v teh zemljiščih bile navedene rudnine, ki v naravi niso redke.

Aneks k dogovoru o spremembah in dopolnitvah dogovora o temeljnih družbenega plana občine Nova Gorica za obdobje 1981—1985 ima v poglavju Surovinska in rudna bogastva v dopolnitvi točke f tretji odstavek še »obrazložitev«, kot sestavni del te dopolnitve. V tej »obrazložitvi« je zavzeto stališče, da je območje Biljenskih gričev opredeljeno kot trajno zaščiteno kmetijsko zemljišče, ki se bo po sanaciji ponovno uporabljalo za kmetijsko dejavnost z nezmanjšano vrednostjo v dolgoročnem smislu in da zato ne gre za spreminjanje namembnosti trajno zaščitene kmetijske zemljišča. To stališče je v nasprotju z določbo 3. člena zakona o varstvu kmetijskih zemljišč pred spreminjanjem namembnosti, ki prepoveduje spremembe namembnosti najboljših kmetijskih zemljišč, razen v izjemnih primerih, ki so navedeni v 5. členu istega zakona. To pomeni, da ni mogoče nameniti najboljših kmetijskih zemljišč niti začasno niti stalno za nekmetijsko rabo.

Na podlagi 413. člena ustave SR Slovenije in ob uporabi prvega odstavka 25. člena zakona o postopku pred Ustavnim sodiščem SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 39/74 in 28/76) je ustavno sodišče odločilo tako, kot je razvidno iz izreka te odločbe.

To odločbo je Ustavno sodišče Socialistične republike Slovenije sprejelo v sestavi: predsednik Joze Pavličič in sodniki dr. Mara Bešter, Tone Bole, Janko Cesnik, Bogdan Osolnik, Jože Pernuš, Ivan Repinc, Bojan Škrk in Ivan Tavčar.

Št. UI 35/85-19

Ljubljana, dne 21. novembra 1985.

Predsednik
Ustavnega sodišča
SR Slovenije

Jože Pavličič, r.

1652.

Ustavno sodišče Socialistične republike Slovenije je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti 13. člena pravilnika za delo sveta za varstvo pravic občanov ČGP Delo, TOZD Delo, po opravljeni javni obravnavi dne 25. novembra 1985.

odločilo:

Drugi odstavek 13. člena pravilnika za delo sveta za varstvo pravic občanov ČGP Delo, TOZD Delo (Uradni list SRS, št. 7/85) se razveljavi.

Obrazložitev

Temeljno sodišče v Ljubljani je s predlogom začelo postopek za oceno ustavnosti in zakonitosti določbe v izreku navedenega pravilnika. Po 1. členu pravilnika je svet za varstvo pravic občanov organ skupščine ČGP Delo, ki na drugi stopnji odloča o pritožbi zoper zavrnitev objave javnega odgovora, sporočila ter mnenja, pomembnega za javnost, če je pritožiteljevo zahtevo za objavo zavrnil odgovorni urednik dnevnika Delo. Izpodbijana določba pa se glasi: »Odgovorni urednik je dolžan v primeru, kadar svet ugodi pritožbi, poskrbeti za objavo javnega odgovora ali mnenja. Če pa meni, da svet ni dovolj upošteval posameznih določil 10. člena tega pravilnika, lahko zadrži objavo in o tem takoj obvesti predsednika skupščine ČGP Delo.« Po predlagateljevem mnenju je izpodbijana določba v neskladju z 220. členom ustave in 43. členom zakona o javnem obveščanju, ker daje prvostopnemu organu pravico, da presoja, ali bo izvršil odločbo drugostopnega organa ali ne.

Ustava SR Slovenije vsakomur jamči pravico do pritožbe ali drugega pravnega sredstva proti odločbam sodišč, državnih organov in drugih organov in organizacij, s katerimi ti odločajo o njegovi pravici ali na zakonu temelječem interesu, in da ima v postopku pred omenjenimi organi vsakdo pravico do enakega varstva svojih pravic in interesov (220. člen).

Določba drugega stavka 13. člena obravnavanega pravilnika prepušča izvršitev odločbe pristojnega drugostopnega organa prostemu preudarku odgovornega urednika, to je iste osebe, ki je odločala na prvi stopnji in zoper odločitev katere je bila pritožba vložena. Takšna ureditev po mnenju ustavnega sodišča ne zagotavlja obveznosti in dokončnosti odločitve pritožbenega organa, hkrati pa lahko prizadejo stranko zavede, da zamudi rok za uveljavitev sodnega varstva. Zato je takšna ureditev v nasprotju s funkcijo, pristojnostjo in odgovornostjo pritožbenega organa ter smislom in namenom pritožbe, ki jo zoper odločitev

prvostopnega organa zagotavlja prizadeti stranki 220. člen ustave.

Tudi veljavni zakon o javnem obveščanju (Uradni list SRS, št. 7/73) ne daje podlage za ureditev v obravnavani določbi pravilnika. Glede odločanja o objavi zakon določa le, da se s splošnim aktom organizacije, ki odloča o objavi sporočila, določijo podrobnejši pogoji za objavo, organ, ki odloča o objavi, in organ, ki odloča o pritožbi zoper zavrnitev objave (drugi odstavek 20. člena in tretji odstavek 43. člena). V zakonu pa ni nobene določbe, ki bi kakorkoli pooblašala odgovornega urednika, da lahko po svoji presoji odloča o tem, ali bo odločbo drugostopnega organa izvršil, ali pa bo njeno izvršitev zadržal.

Ustavno sodišče je s sklepom št. U I 51/84 z dne 7. februarja 1985 začelo postopek za oceno ustavnosti omenjenih določb zakona o javnem obveščanju. Gre za oceno, ali so zakonske določbe, ki prepuščajo splošnemu aktu organizacije določitev podrobnejših pogojev za objavo ter določitev organov, ki na prvi in drugi stopnji odločata o objavi, v skladu z 249. členom ustave, po katerem se način uresničevanja posameznih ustavnih svoboščin in pravic lahko predpiše samo z zakonom. Ta postopek še ni končan, kar pa ne pomeni ovire za odločanje o tem, ali je izpodbijana določba 13. člena obravnavanega pravilnika v skladu z ustavo.

Ustavno sodišče je odločilo kot je razvidno iz izreka te odločbe na podlagi 413. člena ustave SR Slovenije in na podlagi prvega odstavka 25. člena zakona o postopku pred Ustavnim sodiščem SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 39/74 in 28/76).

Ustavno sodišče Socialistične republike Slovenije je to odločbo sprejelo v sestavi: predsednik Jože Pavličič in sodniki dr. Mara Bešter, Tone Bole, Janko Česnik, Bogdan Osolnik, Jože Pernuš, Ivan Repinc, Bojan Skrk in Ivan Tavčar.

Št. U I 39/85-15

Ljubljana, dne 25. novembra 1985.

Predsednik

Ustavnega sodišča SR Slovenije

Jože Pavličič l. r.

1653.

Na podlagi metodologije za spremljanje izvajanja družbenega dogovora o skupnih osnovah za urejanje določenih stroškov, ki so jih imeli delavci pri opravljanju določenih del in nalog (Uradni list SRS, št. 14/82), objavlja služba družbenega knjigovodstva

PREGLED

razmerij stroškov do dohodka oziroma sredstev za osebne dohodke po podskupinah dejavnosti v SR Sloveniji za obdobje januar—september 1985. leta

I

Razmerja stroškov do dohodka (K1) oziroma do razporejenih sredstev za osebne dohodke (K2) so v SR Sloveniji za obdobje januar—september 1985. leta po podskupinah dejavnosti znašala:

Zap. št.	Sifre in opisi podskupin dejavnosti	K1	K2
1.	010101 Proizvodnja hidroelektrične energije	0,65	0,16
2.	010102 Proizvodnja termoelektrične energije	0,40	0,08
3.	010103 Proizvodnja jedrske električne energije	0,46	0,16
4.	010104 Prenos električne energije	0,46	0,05
5.	010105 Distribucija električne energije	0,63	0,21
6.	010202 Pridobivanje rjavega prefnoga	0,19	1,32
7.	010203 Pridobivanje in sušenje lignita	0,20	0,04
8.	010500 Proizvodnja naftnih derivatov	0,84	0,03
9.	010711 Proizvodnja surovega železa	0,13	0,57
10.	010712 Proizvodnja surovega jekla	0,13	0,19
11.	010713 Proizvodnja valjanega, vlečenega in kovanega jekla	0,55	0,60
12.	010720 Proizvodnja ferolegur	0,58	0,12
13.	010820 Proizvodnja rud in koncentratov svinca in cinka	0,27	0,02
14.	010920 Proizvodnja svinca	0,19	0,10
15.	010941 Proizvodnja glinice	0,08	0,15
16.	010942 Proizvodnja aluminija	0,57	0,12
17.	010992 Proizvodnja živega srebra	1,03	0,40
18.	011010 Predelava aluminija	0,44	0,16
19.	011091 Predelava bakra in bakrovih zlitin	0,61	0,04
20.	011093 Predelava cinka	2,15	0,13
21.	011113 Proizvodnja kremenovega peska	0,43	0,25
22.	011119 Proizvodnja drugih nekovinskih rudnin	0,57	0,38
23.	011121 Proizvodnja morske soli	0,52	9,26
24.	011212 Proizvodnja embalažnega stekla	0,51	2,18
25.	011219 Proizvodnja drugega stekla	1,44	0,32
26.	011220 Proizvodnja neizgorljivega materiala	1,15	2,93
27.	011231 Proizvodnja porcelana in keramike za gospodinjstvo	0,54	0,09
28.	011232 Proizvodnja stavbno-tehnične keramike in porcelana	0,82	0,19
29.	011291 Proizvodnja azbestnih izdelkov	2,12	0,10
30.	011292 Proizvodnja ogljikografiranih izdelkov	0,26	0,45
31.	011299 Druga predelava nekovinskih rudnin	1,02	0,10

Zap. st.	Sifre in opisi podskupin dejavnosti	K1	K2
32.	011311 Proizvodnja liti, kovanih in stiskanih izdelkov	0,48	0,36
33.	011312 Proizvodnja kovinskega instalacijskega materiala	0,73	0,22
34.	011313 Proizvodnja orodja	0,69	0,18
35.	011314 Proizvodnja kovinske embalaže	1,68	0,62
36.	011315 Proizvodnja žičnikov, kovic, vijakov in drugega žičnega blaga	0,63	0,19
37.	011319 Proizvodnja drugega kovinskega reprodukcijskega materiala	1,06	0,36
38.	011320 Proizvodnja kovinskih stavbnih in drugih konstrukcij	3,10	0,21
39.	011390 Proizvodnja blaga za široko porabo in drugih kovinskih izdelkov	1,56	0,33
40.	011411 Proizvodnja energetskih strojev in naprav	0,46	0,05
41.	011412 Proizvodnja gradbenih rudarskih strojev in naprav	1,82	0,34
42.	011413 Proizvodnja strojev za obdelavo kovin in lesa	0,98	0,35
43.	011419 Proizvodnja drugih strojev in naprav (brez električnih in kmetijskih)	2,09	0,26
44.	011420 Proizvodnja kmetijskih strojev	1,72	0,26
45.	011430 Proizvodnja opreme v poklicne in znanstvene namene, merilnih in kontrolnih instrumentov in naprav za avtomatizirano upravljanje (izvzemši tiste iz panoge 0117)	0,58	0,51
46.	011511 Proizvodnja tirnih vozil	0,48	—
47.	011512 Popravilo tirnih vozil	0,35	0,17
48.	011521 Proizvodnja motorjev	0,12	0,01
49.	011522 Proizvodnja tovornjakov in posebnih vozil	1,63	0,31
50.	011523 Proizvodnja osebnih avtomobilov	2,12	0,29
51.	011524 Proizvodnja traktorjev	—	0,48
52.	011525 Proizvodnja motornih koles in mopedov	1,53	0,07
53.	011526 Proizvodnja koles	0,50	0,15
54.	011527 Proizvodnja delov in pribora za motorna vozila	0,34	0,04
55.	011590 Proizvodnja drugih prometnih sredstev	0,49	—
56.	011601 Pomorske ladjedelnice	1,02	0,23
57.	011710 Proizvodnja električnih strojev in naprav	1,26	0,29
58.	011721 Proizvodnja sestavnih delov elektronskih aparatov in naprav	0,92	1,30
59.	011722 Proizvodnja radijskih in televizijskih sprejemnikov ter elektroakustičnih aparatov in naprav	1,48	0,11
60.	011723 Proizvodnja komunikacijskih aparatov in naprav	3,01	1,45
61.	011724 Proizvodnja merilne in regulacijske opreme sredstev za upravljanje in avtomatizacijo v industriji in prometu	1,50	0,24
62.	011729 Proizvodnja neomenjenih elektronskih aparatov in naprav	3,99	1,15
63.	011730 Proizvodnja kablov in vodov	1,05	—
64.	011741 Proizvodnja termičnih aparatov	0,81	0,09
65.	011742 Proizvodnja hladilnih aparatov in naprav	1,57	0,16
66.	011743 Proizvodnja aparatov in naprav za pranje in sušenje	0,11	0,08
67.	011749 Proizvodnja drugih aparatov za gospodinjstvo	0,23	0,01
68.	011791 Proizvodnja elektroinstalacijskega materiala	1,25	0,07
69.	011792 Proizvodnja žarnic in luminiscentnih cevi	0,95	0,20
70.	011793 Proizvodnja akumulatorjev in galvanskih elementov	1,18	0,34
71.	011799 Proizvodnja neomenjenih elektrotehničnih izdelkov	0,66	0,25
72.	011810 Proizvodnja kemikalij (razen za kmetijstvo)	0,76	0,41
73.	011820 Proizvodnja kemikalij za kmetijstvo	0,38	0,16
74.	011831 Proizvodnja umetnih in sintetičnih vlaken	1,02	2,40
75.	011832 Proizvodnja plastičnih mas	0,68	0,34
76.	011910 Proizvodnja zdravil in farmacevtskih kemikalij	1,96	0,94
77.	011920 Proizvodnja pralnih sredstev in kozmetičnih preparatov	1,67	0,54
78.	011930 Proizvodnja premaznih sredstev	1,08	0,59
79.	011941 Proizvodnja embalaže in plastičnih mas	0,88	0,77
80.	011949 Druga predelava plastičnih mas	0,87	0,32
81.	011990 Proizvodnja drugih kemičnih izdelkov	0,49	0,53
82.	012001 Proizvodnja in obdelava kamna	1,16	0,23
83.	012002 Proizvodnja gramoza in peska	0,63	2,27
84.	012111 Proizvodnja apna	0,24	2,10
85.	012120 Proizvodnja cementa	0,19	0,24
86.	012130 Proizvodnja opeke in strešnikov	1,15	0,82
87.	012141 Proizvodnja azbestno-cementnih izdelkov	0,67	0,02
88.	012142 Proizvodnja predizdelanih gradbenih elementov	1,24	0,24
89.	012143 Proizvodnja bitumenskih materialov za ceste in strehe	0,78	0,37
90.	012201 Proizvodnja žaganega lesa	0,37	0,26
91.	012202 Proizvodnja furnirja in plošč	0,70	0,48

Zap. št.	Šifre in opisi podskupin dejavnosti	K1	K2
92.	012203 Impregniranje lesa	0,29	0,53
93.	012310 Proizvodnja lesenega pohištva	1,59	0,41
94.	012321 Proizvodnja lesene embalaže	0,29	0,02
95.	012322 Proizvodnja lesenih stavbnih elementov	1,15	0,61
96.	012323 Proizvodnja galanterije iz lesa in plute	1,12	0,12
97.	012240 Proizvodnja celuloze in papirja	0,69	0,42
98.	012421 Proizvodnja papirnate embalaže	0,35	0,20
99.	012429 Druga predelava papirja	0,13	0,02
100.	012512 Proizvodnja preje in sukanca bombažnega tipa	0,25	0,22
101.	012513 Proizvodnja preje volnenega tipa	0,44	0,08
102.	012514 Proizvodnja preje in vrvi iz trdih in likastih vlaken	0,36	—
103.	012516 Proizvodnja sintetične krep preje in sukanca	0,56	0,15
104.	012521 Proizvodnja bombažnih tkanin (bombažnega tipa)	0,54	0,28
105.	012522 Proizvodnja volnenih tkanin (volnenega tipa)	2,08	0,28
106.	012523 Proizvodnja tkanin iz preje iz trdih in likastih vlaken	0,04	0,26
107.	012524 Proizvodnja svilenih tkanin (svilenega tipa)	0,46	0,09
108.	012611 Proizvodnja trikotažnih tkanin	0,38	—
109.	012612 Proizvodnja trikotažnega perila	1,27	0,22
110.	012613 Proizvodnja trikotažnih oblačil	1,06	0,24
111.	012614 Proizvodnja nogavic	0,64	0,28
112.	012615 Proizvodnja pozamenterije	0,98	0,57
113.	012621 Proizvodnja perila (izvzemski trikotaži)	0,50	0,03
114.	012622 Proizvodnja oblačil	1,10	0,09
115.	012623 Proizvodnja gospodinjanskega perila	0,42	0,71
116.	012624 Proizvodnja težke konfekcije	0,63	0,55
117.	012699 Proizvodnja neomenjenih tekstilnih izdelkov	0,80	0,31
118.	012701 Proizvodnja težkega usnja	0,87	0,38
119.	012702 Proizvodnja svinjskega usnja	1,60	0,22
120.	012810 Proizvodnja usnjene obutve	1,15	0,46
121.	012820 Proizvodnja usnjene galanterije	1,00	0,21
122.	012830 Proizvodnja usnjene in krznene konfekcije	1,42	1,21
123.	012901 Proizvodnja pnevmatik za vozila	0,56	0,13
124.	012909 Drugi izdelki iz kavčuka	0,70	0,30
125.	013010 Mletje in luščenje žita	1,89	0,48
126.	013021 Proizvodnja kruha in peciva	0,42	0,49
127.	013022 Proizvodnja testenin	0,22	—
128.	013030 Predelava in konzerviranje sadja in zelenjave	2,76	0,80
129.	013041 Klanje živine	0,62	0,47
130.	013042 Predelava in konzerviranje mesa	0,94	0,67
131.	013043 Predelava in konzerviranje rib	2,33	0,65
132.	013050 Predelava in konzerviranje mleka	0,74	0,95
133.	013060 Proizvodnja sladkorja	—	0,11
134.	013072 Proizvodnja bombonov in slaščic	0,31	0,08
135.	013080 Proizvodnja rastlinskih olj in masti	0,59	0,87
136.	013099 Proizvodnja začimb, kavovine in drugih živilskih proizvodov	0,98	0,61
137.	013112 Proizvodnja piva	0,75	0,24
138.	013113 Proizvodnja vina	2,28	0,99
139.	013119 Proizvodnja drugih alkoholnih pijač	1,39	0,41
140.	013121 Proizvodnja osvežujočih pijač	1,79	0,15
141.	013122 Proizvodnja mineralne vode	2,85	0,11
142.	013200 Proizvodnja krmil	1,12	0,50
143.	013320 Predelava tobaka	0,24	0,11
144.	013400 Grafična dejavnost	0,61	1,21
145.	013500 Zbiranje in primarna predelava industrijskih odpadkov	0,29	0,21
146.	013901 Proizvodnja učil in telesnokulturnih rekvizitov	1,81	0,15
147.	013902 Proizvodnja gramofonskih plošč in glasbil	0,38	1,35
148.	013904 Proizvodnja nakita	0,73	0,11
149.	013909 Druga neomenjena industrija	1,76	0,26
150.	020110 Poljedelstvo	0,69	14,52
151.	020121 Pridelovanje sadja	0,63	23,30
152.	020131 Pridelovanje grozdja	0,86	5,96
153.	020140 Živinoreja	0,90	3,12
154.	020201 Kmetijske storitve za rastlinsko proizvodnjo	0,90	1,76
155.	020202 Kmetijske storitve za živinorejo	1,36	1,81

Zap. št.	Šifre in opisi podskupin dejavnosti	K1	K2
156.	020301 Ribništvo na morju	1,99	0,49
157.	020302 Ribništvo na rekah, jezerih in ribnikih	2,13	4,49
158.	030001 Gojitev gozdov	1,22	12,38
159.	030003 Izkoriščanje gozdov	0,40	1,77
160.	030004 Lov in gojitev divjadi	0,41	9,27
161.	040002 Varstvo pred škodljivim delovanjem voda	0,40	0,40
162.	050100 Visoka gradnja	0,78	0,29
163.	050201 Gradnja prometnih objektov	0,64	0,28
164.	050202 Gradnja hidrogradbenih objektov	0,79	0,15
165.	050203 Gradnja rudarskih objektov	1,04	0,17
166.	050209 Gradnja drugih objektov nizke gradnje	1,17	0,42
167.	050301 Napeljava, popravilo in vzdrževanje gradbenih instalacij	1,34	0,28
168.	050302 Zaključna, obrtna dela, opravljena pri gradnji novih ter vzdrževanju obstoječih stanovanjskih in drugih hiš in objektov	1,30	0,39
169.	060101 Prevoz potnikov in blaga	0,61	0,21
170.	060102 Vleka vlakov	0,41	0,09
171.	060103 Vzdrževanje in snajenje vozov	1,21	—
172.	060104 Vzdrževanje prog	0,21	0,10
173.	060105 Vzdrževanje naprav	0,18	—
174.	060201 Prevoz potnikov in blaga v pomorskem prometu	1,44	—
175.	060401 Prevoz potnikov in blaga v zračnem prometu	10,35	4,53
176.	060402 Letališke storitve	0,58	1,00
177.	060501 Prevoz potnikov v cestnem prometu	5,46	0,83
178.	060502 Prevoz blaga v cestnem prometu	5,99	0,32
179.	060503 Storitve v cestnem prometu	6,56	2,49
180.	060601 Prevoz potnikov v mestnem in obmestnem prometu	0,82	0,29
181.	060602 Prevoz potnikov s taksi avtomobili	0,78	0,22
182.	060609 Prevoz potnikov z drugimi prometnimi sredstvi	1,60	7,25
183.	060700 Cevovodni transport	0,28	0,13
184.	060801 Prekladalne storitve v lukah	0,27	0,06
185.	060803 Prekladalne storitve na železniških postajah in drugih mestih	0,44	0,05
186.	060900 PTT storitve	0,21	0,63
187.	070113 Trgovina na drobno z mesom, perutnino in ribami in mesnimi izdelki	1,10	0,91
188.	070114 Trgovina na drobno z drugimi živili	0,33	0,37
189.	070121 Trgovina na drobno s tekstilom	0,73	0,35
190.	070122 Trgovina na drobno z obutvijo, gumo in plastiko	0,96	0,29
191.	070123 Trgovina na drobno s kovinskim in elektrotehničnim blagom	0,64	0,16
192.	070124 Trgovina na drobno s kurivom in gradbenim materialom	0,82	0,51
193.	070125 Trgovina na drobno s pohištvo	1,79	0,32
194.	070127 Trgovina na drobno z barvami, laki in kemikalijami	0,10	0,33
195.	070128 Trgovina na drobno s knjigami in pisarniškim materialom	1,51	1,74
196.	070129 Trgovina na drobno s tobakom in drugimi neživilskimi proizvodi	1,82	14,61
197.	070131 Blagovnice	0,45	0,46
198.	070132 Druga trgovina z mešanim blagom	0,55	0,51
199.	070140 Trgovina z vozili in deli na drobno	1,82	1,35
200.	070150 Trgovina z naftnimi derivati na drobno	0,26	0,37
201.	070211 Trgovina na debelo z žitom	15,65	0,77
202.	070212 Trgovina na debelo z zelenjavo in sadjem	0,79	1,56
203.	070213 Trgovina na debelo z alkoholnimi pijačami	3,50	0,46
204.	070214 Trgovina na debelo z živino in perutnino	3,11	0,45
205.	070219 Trgovina na debelo z drugimi živili	2,55	0,34
206.	070221 Trgovina na debelo s tekstilom	3,78	0,26
207.	070222 Trgovina na debelo s surovimi kožami, volno ipd.	1,84	2,46
208.	070223 Trgovina na debelo s kovinskim in elektrotehničnim blagom	4,20	0,36
209.	070224 Trgovina na debelo z gradbenim, sanitarnim in instalacijskim materialom	4,51	0,34
210.	070225 Trgovina na debelo s kemičnimi izdelki	2,31	0,25
211.	070226 Trgovina na debelo s papirjem in pisarniškim materialom	4,40	0,80
212.	070227 Trgovina na debelo z zdravili	4,46	0,31
213.	070229 Trgovina na debelo s tobakom in drugimi neživilskimi proizvodi	2,97	0,80
214.	070230 Trgovina z vozili, deli in priborom na debelo	2,02	0,54
215.	070240 Trgovina z naftnimi derivati na debelo	0,60	0,16
216.	070250 Trgovina z mešanim blagom na debelo	1,63	0,84
217.	070260 Trgovina z industrijskimi odpadki na debelo	0,25	0,46

Zap. št.	Sifre in opisi podskupin dejavnosti	K1	K2
218.	070310 Zunanja trgovina z živilskimi proizvodi	3,36	0,36
219.	070320 Zunanja trgovina z neživilskimi proizvodi	4,70	0,44
220.	080111 Hoteli, moteli, penzioni in turistična naselja s sezonskim poslovanjem	0,57	2,88
221.	080112 Hoteli, moteli, penzioni in turistična naselja s celoletnim poslovanjem	0,58	1,53
222.	080113 Delavski, otroški in mladinski počitniški domovi	6,30	72,62
223.	080119 Druge nastanitvene storitve	0,42	0,94
224.	080121 Restavracije s postrežbo	0,26	2,38
225.	080122 Restavracije s samopostrežbo	0,04	0,24
226.	080123 Restavracije družbene prehrane	0,31	0,96
227.	080129 Druge storitve prehrane	0,15	0,97
228.	080196 Druge gostinske storitve	0,37	1,82
229.	080201 Turistične agencije	6,23	4,43
230.	080202 Turistični uradi	0,48	13,00
231.	090110 Izdelava predmetov iz nekovin	0,11	1,57
232.	090121 Popravilo in vzdrževanje cestnih motornih vozil	0,70	0,25
233.	090122 Popravilo in vzdrževanje izdelkov precizne mehanike	2,98	1,43
234.	090123 Izdelava raznovrstnih kovinskih izdelkov	0,92	1,04
235.	090124 Storitve kovinskopredelovalne obrti gospodinjstvom	1,49	0,49
236.	090129 Druge storitve kovinskopredelovalne obrti	0,58	0,13
237.	090131 Popravilo in vzdrževanje gospodinskih električnih aparatov	2,10	0,19
238.	090132 Popravilo in vzdrževanje radijskih, televizijskih aparatov in naprav	1,23	0,04
239.	090133 Izdelava raznovrstnih elektrotehničnih izdelkov	—	1,23
240.	090139 Popravilo in vzdrževanje elek. strojev in drugih elektrotehničnih aparatov in naprav	0,62	0,04
241.	090140 Izdelava in popravilo lesenih predmetov	2,67	1,56
242.	090150 Izdelava in popravilo tekstilnih predmetov	0,57	0,96
243.	090160 Izdelava in popravila predmetov iz usnja in gume	0,31	7,95
244.	090171 Izdelava kruha in peciva	0,11	1,02
245.	090172 Klanje živine in predelava mesa	1,65	3,86
246.	090179 Izdelava drugih živilskih proizvodov	0,52	2,71
247.	090181 Izdelava predmetov iz plastičnih mas	2,01	5,77
248.	090182 Izdelava in popravilo ortopedskih pripomočkov	0,82	2,48
249.	090183 Izdelava predmetov iz papirja	0,82	5,54
250.	090189 Izdelava in popravilo neomenjenih raznovrstnih proizvodov	1,08	0,93
251.	090201 Moške in ženske frizerske, kozmetične in podobne storitve	0,07	0,23
252.	090202 Pranje, čiščenje in barvanje perila in oblačil	0,49	1,58
253.	090209 Druge osebne storitve in storitve gospodinjstvom	0,98	3,36
254.	100101 Urejanje stavbnega zemljišča	0,38	1,21
255.	100102 Urejanje in vzdrževanje ulic in prometnih poti	0,66	0,47
256.	100103 Urejanje in vzdrževanje parkov, zelenic in rekreacijskih površin	0,22	0,27
257.	100200 Stanovanjska dejavnost	0,38	1,02
258.	100310 Proizvodnja in distribucija vode	0,29	1,12
259.	100320 Prečiščevanje in odvajanje odplak	0,16	0,38
260.	100330 Proizvodnja, prenos in distribucija plina	0,75	0,67
261.	100340 Proizvodnja in distribucija toplote	0,37	0,37
262.	100351 Čiščenje javnih površin v naselju	0,43	1,04
263.	100352 Odnašanje, odlaganje in predelava odpadkov	0,11	0,65
264.	100390 Druge komunalne dejavnosti	0,18	1,39
265.	110201 Zavarovanje	1,12	0,87
266.	110202 Loterije in stave	0,38	8,41
267.	110301 Javna skladišča in tržnice	0,55	0,66
268.	110302 Storitve reklame in ekonomske propagande	8,00	11,60
269.	110303 Komercialni posli pri uresničevanju funkcije prometa blaga in storitev	8,49	0,46
270.	110309 Neomenjene storitve na področju prometa	3,97	0,50
271.	110401 Prostorsko in urbanistično planiranje in projektiranje	0,81	1,11
272.	110402 Projektiranje gradbenih objektov	2,28	4,38
273.	110403 Drugo projektiranje	2,52	0,48
274.	110404 Inženiring	6,35	2,15
275.	110405 Izmera in kartiranje zemljišča	5,25	4,08
276.	110500 Geološka raziskovanja	7,43	0,93
277.	110611 Raziskovalno-razvojne storitve v gospodarskih dejavnostih	2,92	3,89
278.	110612 Raziskovalno-razvojne storitve v družbenih dejavnostih	7,77	26,19
279.	110620 Ekonomske, organizacijske in tehnološke storitve	3,65	8,41

Zap. št.	Sifre in opisi podskupin dejavnosti	K1	K2
280.	110901 Storitve kontrole kakovosti in količine blaga	1,92	0,83
281.	110902 Prirejanje sejmov in razstav	3,30	9,96
282.	110903 Knjigovodske storitve in obdelava podatkov	0,49	0,45
283.	110904 Odvetniške in druge storitve	0,90	4,47
284.	110905 Obdelava podatkov	0,43	0,92
285.	110909 Druge neomenjene storitve	0,35	3,42
286.	120111 Osnovno izobraževanje splošnega tipa	0,19	0,31
287.	120112 Osnovno specialno izobraževanje	0,13	0,53
288.	120113 Osnovno posebno izobraževanje	0,18	2,09
289.	120122 Srednje usmerjeno izobraževanje	0,26	1,77
290.	120131 Višje ekonomske in upravne šole	0,99	11,86
291.	120132 Tehnične šole	2,40	11,96
292.	120133 Medicinske šole	0,48	2,53
293.	120134 Kmetijske in gozdarske šole	1,41	4,56
294.	120135 Pedagoške šole	0,63	2,44
295.	120139 Druge višje šole	0,95	4,06
296.	120141 Naravoslovno-matematične fakultete	1,54	4,80
297.	120142 Tehnične fakultete	1,29	8,58
298.	120143 Medicinske fakultete	0,02	0,93
299.	120144 Kmetijske, veterinarske in gozdarske fakultete	4,59	5,78
300.	120145 Fakultete in visoke šole družbenih ved	1,32	8,04
301.	120146 Umetniške akademije in fakultete	0,39	4,44
302.	120147 Fakultete za telesno kulturo	2,11	3,86
303.	120149 Druge visoke šole in fakultete	3,49	11,51
304.	120190 Drugo izobraževanje	1,57	14,88
305.	120201 Naravoslovno-matematične vede	2,77	3,51
306.	120202 Tehnične in tehnološke vede	3,55	4,20
307.	120203 Kmetijske, veterinarske in gozdarske vede	3,38	5,22
308.	120204 Medicinske vede	0,12	2,53
309.	120205 Družbene vede	3,75	5,83
310.	120206 Humanistične vede	4,40	6,89
311.	120209 Pomožne znanstveno-raziskovalne dejavnosti	2,41	17,02
312.	120311 Založniška dejavnost	5,88	42,00
313.	120312 Časopisno-založniška dejavnost	3,79	26,61
314.	120321 Muzeji, galerije, zbirke idr.	2,09	9,78
315.	120322 Knjižnice	0,42	2,74
316.	120323 Arhivi	1,30	3,64
317.	120324 Varstvo kulturnih dobrin, naravnih in drugih znamenitosti	0,50	3,97
318.	120331 Kulturno-izobraževalne dejavnosti	2,84	32,91
319.	120332 Dejavnosti, sorodne kulturno-izobraževalnim dejavnostim	1,10	3,40
320.	120341 Odrsko-glasbene dejavnosti	2,93	21,68
321.	120349 Druge kulturno-umetniške dejavnosti	29,56	—
322.	120350 Radio in televizija	4,71	13,47
323.	120361 Snemanje filmov	25,48	171,39
324.	120363 Izposojanje in distribucija filmov	1,33	1,55
325.	120364 Predvajanje filmov	0,43	3,43
326.	120410 Organizacije, društva in klubi poklicnega športa	2,76	28,90
327.	120420 Organizacije, društva in klubi amaterskega športa	1,24	20,73
328.	130111 Zdravstveno-preventivno varstvo	0,49	1,09
329.	130112 Sanitarno varstvo	0,43	0,59
330.	130120 Ambulantno-poliklinično in dispanzersko zdravstveno varstvo	0,13	0,80
331.	130131 Stacionarno zdravstveno varstvo (brez rehabilitacije)	0,15	0,54
332.	130132 Medicinska rehabilitacija	0,87	1,14
333.	130140 Stomatološko zdravstveno varstvo	0,05	0,49
334.	130151 Transfuzija krvi	0,33	0,61
335.	130159 Druge oblike zdravstvenega varstva	0,13	2,33
336.	130160 Lekarne	0,11	0,33
337.	130211 Dejavnost zavodov za dnevno bivanje otrok	0,06	0,32
338.	130212 Dijaški in študentski domovi	0,13	0,76
339.	130221 Varstvo in oskrba socialno ogroženih otrok in mladine	0,14	0,48
340.	130222 Varstvo otrok in mladine z motnjami v razvoju in vedenju	0,14	0,63
341.	130231 Socialno varstvo normalnih odraslih oseb	0,09	0,48
342.	130232 Socialno varstvo telesno in duševno defektnih odraslih oseb	0,76	0,77
343.	130240 Socialno delo	0,36	1,43

II

Objavljena razmerja stroškov služijo organizacijam združenega dela in delovnim skupnostim pri planiranju obsega teh stroškov v naslednjem letu.

Ta razmerja stroškov ne pomenijo gornje meje, do katere lahko posamezne organizacije združenega dela in delovne skupnosti povečajo svoje stroške, temveč podlago za primerjavo stroškov z drugimi organizacijami in delovnimi skupnostmi v isti podskupini dejavnosti.

Temeljne organizacije združenega dela in delovne skupnosti v delovni organizaciji lahko skupaj upoštevajo kazalec K1 in K2 izračunan za delovno organizacijo kot celoto in ga primerjajo z doseženim razmerjem v podskupini dejavnosti delovne organizacije.

Št. 013-5/85

Ljubljana, dne 26. novembra 1985.

Generalni direktor
Službe družbenega knjigovodstva
v SR Sloveniji
mag. Franc Knafelc l. r.

OBMOČNE SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI

1654.

Skupščina Samoupravne skupnosti za obrambo pred točo osrednje Slovenije je na 5. seji dne 21. novembra 1985 v skladu s 6. členom zakona o sistemu obrambe pred točo (Uradni list SRS, št. 33/79) sprejela

SKLEP

o določitvi obveznosti za zavezance financiranja obrambe pred točo v osrednji Sloveniji

1

Za leto 1986 so za zavezance določene naslednje obveznosti:

Družbeni sektor od dohodka v %			Zasebni sektor od katastrskega dohodka v %
primarni	sekundarni	terciarni in ostali zainteresirani	
0,44	0,30	0,15	1

ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBČINI

LJUBLJANA

1655.

Na podlagi 194. člena ustave SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 6/74), družbenega dogovora o izvajanju politike na področju splošne porabe na ravni občin v SR Sloveniji v letu 1985 (Uradni list SRS, št. 7/85), 77. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 2/78, 35/81 in 2/82), 45. člena statuta občine Ljubljana Bežigrad (Uradni list SRS, št. 2/78 in 35/81), 138. člena statuta občine Ljubljana Center (Uradni list SRS, št. 2/78 in 35/81), 92. člena statuta občine Ljubljana Moste-Polje (Uradni list SRS, št. 2/78 in 35/81), 77. člena statuta občine Ljubljana Šiška (Uradni list SRS, št. 2/78 in 32/81), 87. člena statuta občine Ljubljana Vič-Rudnik (Uradni list SRS, št. 2/78 in 35/81) sklenejo Skupščina mesta Ljubljane in Skupščine občin Ljubljana Bežigrad, Ljubljana Center, Ljubljana Moste-Polje, Ljubljana Šiška in

samoupravni skladi za intervencije v kmetijstvu in porabi hrane občin branjenega območja pa po naslednjem ključu za leto 1986:

Prispevna stopnja od bruto osebnega dohodka v %	Stopnja za obrambo pred točo od mase zbranih sredstev, v %
0,3	3,6
0,35	3,4
0,4	3,2
0,45	3
0,5	2,8
0,55	2,6
0,6	2,4
0,65	2,2
0,7	2
0,75	1,8
0,8	1,6
0,85	1,4
0,9	1,2
0,95	1
1	0,8
in več	0,8

2

Svojo obveznost poravnajo udeleženci iz naslova družbenega sektorja za prve tri mesece skupaj, preostalo pa v enakih mesečnih zneskih do konca tekočega meseca. Celotno obveznost pa lahko poravnajo takoj po sprejemu zaključnega računa za preteklo leto.

Sredstva iz naslova katastrskega dohodka skladno s pobiranjem, ki jim imajo uprave za družbene prihodke.

Sredstva iz naslova občinskih interventnih skladov v kmetijstvu in porabi hrane vsak mesec do 25. v mesecu oziroma po dogovoru v enkratnem oziroma večkratnem znesku.

Predsednik skupščine
Samoupravne skupnosti
za obrambo pred točo
osrednje Slovenije
Albin Ječelnik, dipl. inž. agr. l. r.

Ljubljana Vič-Rudnik (v nadaljnjem besedilu: udeleženke)

DOGOVOR

o spremembah in dopolnitvah dogovora o oblikovanju in razporejanju sredstev splošne porabe v občinah in mestu Ljubljana za leto 1985

(Uradni list SRS, št. 16/85), ki se spremeni in dopolni tako, da njegovo prečiščeno besedilo glasi:

I. OBLIKOVANJE SREDSTEV SPLOŠNE PORABE OBČIN IN MESTA

1. člen

Sredstva za zadovoljevanje splošnih družbenih potreb v občinah in mestu Ljubljana znašajo v letu 1985 5.352.710.000 din. Od tega je za sredstva priznavalnin borcev NOV po merilih Republiškega komiteja za borce in vojaške invalide namenjeno 114.117.000

din, ostala sredstva v višini 5.238.593.000 din bodo uporabljena za kritje drugih splošnih družbenih potreb.

2. člen

V sredstva splošne porabe iz 1. člena tega dogovora niso vključeni prihodki doseženi od lastnih pri-

hodkov, od turističnih taks ter od taks na promet parkljarjev in kopitarjev (nelimitirani prihodki).

3. člen

Udeleženske ocenjujejo, da bodo dosegle prihodke za financiranje splošne porabe v naslednjih zneskih:

v 000 din

Zap. št.	DPS	Prihodki		Odstop. del. poseb. rep. davka od prom. proizvod.	Neli-mitirani	Skupaj (3+4+5+6)	Dogo-vorjena poraba	Priz-naval. borcem NOV	Razlika (3+4+5-8-9)
		davki občanov	drugi						
1.	Ljubljana Bežigrad	422.360	307.400	184.658	36.380	950.798	907.325	19.693	-12.600
2.	Ljubljana Center	369.910	428.930	692.668	51.900	1.543.408	876.940	18.478	596.090
3.	Ljubljana Moste-Polje	345.400	289.100	82.376	41.600	758.476	949.233	14.551	-246.908
4.	Ljubljana Šiška	768.528	394.949	158.371	73.100	1.394.948	1.300.219	26.636	-5.007
5.	Ljubljana Vič-Rudnik	557.521	296.668	53.871	44.130	952.190	1.204.876	34.759	-331.575
6.	Skupaj	2.463.719	1.717.047	1.171.944	247.110	5.599.820	5.238.593	114.117	
7.	Mesto Ljubljana	—	—	—	28.304	28.304	—	—	
8.	Skupaj	2.463.719	1.717.047	1.171.944	275.414	5.628.124	5.238.593	114.117	

Glede na to, da planirani prihodki občin Ljubljana Bežigrad, Ljubljana Moste-Polje, Ljubljana Šiška in Ljubljana Vič-Rudnik ne dosega višine sredstev dogovorjene porabe se bodo manjkajoča sredstva v višini 596.090.000 din zagotavljala iz presežkov občine Ljubljana Center, posebne partije proračuna mesta Ljubljana skladno z 11. členom tega dogovora in sicer

Občina	Odstotek	v 000 din
Ljubljana Bežigrad	2,11	12.600
Ljubljana Moste-Polje	41,42	246.908
Ljubljana Šiška	0,84	5.007
Ljubljana Vič-Rudnik	55,63	331.575
Skupaj	100,00	596.090

Iz posebne partije proračuna mesta Ljubljana se bodo sredstva nakazovala na žiro račun proračuna občine v navedenih odstotkih skladno s prilivom.

4. člen

Delež sredstev dogovorjene porabe posamezne občine se določi z izračunom na podlagi naslednjih petih meril:

1. število prebivalstva (relativna teža 40 %),
2. družbeni proizvod (relativna teža 35 %),
3. površina (relativna teža 15 %),
4. število samoupravnih subjektov v gospodarstvu negospodarstvu (relativna teža 5 %),
5. število zaposlenih (relativna teža 5 %)

Z izračunom na podlagi zgornjih petih meril določen splošni strukturni delež posamezne občine v globalnih sredstvih dogovorjene porabe v Ljubljani je naslednji:

	%
Ljubljana Bežigrad	17,72
Ljubljana Center	15,95
Ljubljana Moste-Polje	18,83
Ljubljana Šiška	23,94
Ljubljana Vič-Rudnik	23,56
Skupaj	100,00

Do postopne uveljavitve meril iz prejšnjega odstavka je treba v letu 1985 upoštevati učinek delovanja le do polovice tako, da se uporabi srednja vrednost med splošnim strukturnim deležem posamezne občine iz prejšnjega odstavka in njenim strukturnim deležem v letu 1984.

Izračun splošnega strukturnega deleža posamezne občine za leto 1985 je naslednji:

	%
Ljubljana Bežigrad	17,32
Ljubljana Center	16,74
Ljubljana Moste-Polje	18,12
Ljubljana Šiška	24,82
Ljubljana Vič-Rudnik	23,00
Skupaj	100,00

5. člen

Na podlagi splošnega strukturnega deleža, določenega v 4. odstavku 4. člena tega dogovora, znašajo sredstva dogovorjene porabe za posamezne občine:

Občina	Delež	v 000 din
Ljubljana Bežigrad	17,32	907.325
Ljubljana Center	16,74	876.940
Ljubljana Moste-Polje	18,12	949.233
Ljubljana Šiška	24,82	1.300.219
Ljubljana Vič-Rudnik	23,00	1.204.876
Skupaj	100,00	5.238.593

Na podlagi meril Republiškega komiteja za borce in vojaške invalide, znašajo sredstva za priznavalnino udeležencem NOV po posameznih občinah:

Občina	v 000 din
Ljubljana Bežigrad	19.693
Ljubljana Center	18.478
Ljubljana Moste-Polje	14.551
Ljubljana Šiška	26.636
Ljubljana Vič-Rudnik	34.759
Skupaj	114.117

6. člen

Udeleženske ugotavljajo, da je za izvajanje pravic in dolžnosti mesta v proračun mesta za leto 1985 iz dogovorjene porabe občin potrebno združiti 1,579.436.000 din.

Občine združujejo sredstva za skupne naloge mesta po splošnem strukturnem deležu po 2. odstavku 4. člena tega dogovora.

Do postopne uveljavitve splošnega strukturnega deleža po 2. odstavku 4. člena tega dogovora je treba v letu 1985 upoštevati učinek delovanja le do polovice tako da se uporabi srednja vrednost med splošnim strukturnim deležem posamezne občine iz prejšnjega odstavka in njenim deležem v združevanju sredstev za skupne naloge mesta v letu 1984.

Izračun deleža za združevanje sredstev za skupne naloge mesta v letu 1985 je naslednji:

Občina	Delež	v 000 din
Ljubljana Bežigrad	17,26	272.610
Ljubljana Center	15,24	240.706
Ljubljana Moste-Polje	18,34	289.669
Ljubljana Šiška	26,95	425.658
Ljubljana Vič-Rudnik	22,21	350.793
Skupaj	100,00	1,579.436

7. člen

V skladu z razporeditvijo sredstev dogovorjene porabe v 5. in 6. členu dogovora, znaša dogovorjena poraba v posamezni družbenopolitični skupnosti v Ljubljani:

DPS	Delež	v 000 din
Ljubljana Bežigrad	12,12	634.715
Ljubljana Center	12,14	636.234
Ljubljana Moste-Polje	12,59	659.564
Ljubljana Šiška	16,70	874.561
Ljubljana Vič-Rudnik	16,30	854.083
Mesto Ljubljana	30,15	1,579.436
Skupaj	100,00	5,238.593

8. člen

Če sredstva za zadovoljevanje splošnih družbenih potreb občin in mesta za leto 1985 ne bodo pritekala v predvideni višini in dinamiki, če bo prišlo do izpada prihodkov ali dodatnih sprememb predpisov s tega področja, da bo to vplivalo na obseg sredstev dogovorjene porabe, se sredstva dogovorjene porabe občin in mesta Ljubljane temu ustrezno sorazmerno zmanjšajo oziroma zvečajo.

9. člen

Če bodo prilivi prihodkov od davkov občanov presegli globalno opredeljeno rast splošne porabe, se bodo ti presežki izločali na posebno partijo proračuna mesta Ljubljana in uporabili za:

— modernizacijo in razvoj računalniškega in informacijskega sistema,

— financiranje prostorskih delov planskih aktov in prostorskih izvedbenih načrtov predvsem za:

— ažuriranje prostorskega obrambnega načrta, graditev postaj ljudske milice, muzej revolucije, izdelavo dolgoročnega plana občin in mesta Ljubljane do leta 2000 in izdelavo druge planske urbanistične dokumentacije za urejanje prostora, zelenih površin in za varstvo okolja;

— izvedbo nalog v zvezi s preprečevanjem in odpravljanjem nedovoljenih gradenj;

— druge naloge skladne z republiškim dogovorom o splošni porabi.

Financiranje posamezne od naštetih nalog bo opravljeno po programu, ki ga soglasno sprejmejo izvršni sveti občinskih skupščin in Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljana.

Če bodo prilivi drugih prihodkov dogovorjene splošne porabe doseženi nad limitom, se bodo izločali na posebno partijo žiro računa proračuna mesta Ljubljana in se bodo uporabili za oblikovanje blagovnih rezerv.

10. člen

Občine bodo prihodke od turističnih taks in taks na promet parkljarjev in kopitarjev plačevale na posebne račune skladno s prilivi.

11. člen

Občina Ljubljana Center, ki planira prihodke višje od dogovorjene porabe občine bo le-te med letom usmerjala v odstotku od vseh svojih izvršnih prihodkov na zbirnih in prehodnih računih, razen prihodkov od turističnih taks, taks na promet parkljarjev in kopitarjev ter lastnih prihodkov upravnih organov skladno z mesečno realizacijo navedenih prihodkov, in sicer v deležu 39,97 %, kar zneso 596.090.000 din.

Način zagotavljanja sredstev ter odstotni delež in višina sredstev, ki jih občina Ljubljana Center izloča na posebno partijo žiro računa proračuna mesta Ljubljana skladno s tem dogovorom, določi občina v odstotku v proračunu. Usmerjanje prihodkov izvaja na podlagi podatkov občin Služba družbenega knjigovodstva v Ljubljani.

12. člen

V primeru, da prihodki posamezne občine v letu 1985 ne bodo pritekali v predvideni višini tako, da bo imelo to za posledico tudi zmanjšanje sredstev dogovorjene porabe te občine in mesta Ljubljana, bo treba ta izpad do višine dogovorjene porabe v Ljubljani pokrивati z ustrezno preusmeritvijo dela sredstev, ki bodo dosežena na posebni partiji žiro računa proračuna mesta Ljubljana, skladno z določbami 3. in 11. člena tega dogovora.

II. ZDRUŽEVANJE SREDSTEV ZA SKUPNE NALOGE MESTA

13. člen

V skladu z določbami 6. člena tega dogovora bodo občine sredstva, ki jih združujejo za skupne naloge mesta zagotavljale v odstotku od vseh svojih izvršnih prihodkov na zbirnih in prehodnih računih, razen prihodkov od turističnih taks, taks na promet parkljarjev in kopitarjev ter lastnih prihodkov upravnih organov, skladno z mesečno realizacijo navedenih prihodkov, in sicer:

Občina	Odstotek	v 000 din
Ljubljana Bežigrad	29,81	272.610
Ljubljana Center	16,14	240.706
Ljubljana Moste-Polje	40,41	289.669
Ljubljana Šiška	32,20	425.658
Ljubljana Vič-Rudnik	38,63	350.793
Skupaj		1,579.436

Način zagotavljanja sredstev ter odstotni delež in višina sredstev, ki jih posamezna občina združuje za skupne naloge mesta skladno s tem dogovorom, določi občina v odstotku v proračunu. Usmerjanje prihodkov izvaja Služba družbenega knjigovodstva v Ljubljani.

14. člen

Udeleženske soglašajo, da združujejo prihodke, pobrane s takсами na promet parkljarjev in kopitarjev na posebnem računu pri mestu Ljubljana.

15. člen

Udeleženske pooblašajo mestni komite za finance za urejanje knjigovodskih del, veterinarsko inšpekcijo pri meslini, upravi za inšpekcijske službe pa, da izvaja naloge skladno z zakonom o varstvu živali pred kužnimi boleznimi (Uradni list SRS, št. 18/77 in 2/78) ter navodilom o plačevanju pristojbin za zdravstveno varstvo živali in o ravnanju s sredstvi iz teh pristojbin na posebnih računih (Uradni list SRS, št. 2/78).

16. člen

Za skupno dogovorjene naloge in obveznosti, ki jih sofinancira mesto skupno z občinami, bodo v proračunu mesta zagotovljene naslednje višine sredstev:

— za program izgradnje cestnega omrežja	15.422.000
— za Zavod za družbeno planiranje Ljubljana in Skupnost za cene	62.669.000
— za Skupnost slovenskih občin	2.234.687
— za Skupnost občin ljubljanske regije	1.397.700
— za Radio glas Ljubljana	1.319.136
— za službo INDOK	2.341.397
— za Živalski vrt Ljubljana	15.989.040
— za ureditev pokopališča Žale	560.000
— za odbor »po poteh partizanske Ljubljane«	2.400.000
Skupaj	104.332.960

III. ZAGOTAVLJANJE SREDSTEV ZA SKUPNO DOGOVORJENE NALOGE

17. člen

Občine se zavezujejo, da bodo za sprejete skupno dogovorjene naloge in obveznosti zagotavljale naslednje višine sredstev za:

Zap. št.	Uporabniki sredstev oziroma namen	v 000 din
1.	Temeljno sodišče Ljubljana	574.587
—	za ureditev avle ob proslavi 41. obletnice slovenskega sodstva	811
2.	Temeljno javno tožilstvo Ljubljana	94.004
3.	Sodišče združenega dela	47.540
4.	Družbeni pravobranilec samoupravljanja	32.293
5.	Program izgradnje cestnega omrežja na območju Ljubljane	77.493
6.	Kritje negativne razlike v ceni »Dnevnik«	17.987
7.	Zavod za družbeno planiranje Ljubljana	52.257
—	popravilo kotlovnice	300
—	za dokončanje predloga dolgoročnega plana Ljubljana 2000	84.885

Zap. št.	Uporabniki sredstev oziroma namen	v 000 din
8.	Skupnost slovenskih občin	6.324
9.	Skupnost občin ljubljanske regije	2.293
10.	Služba INDOK	1.480
11.	Radio glas Ljubljane	6.427
12.	Pot spominov in tovarištva	5.389
13.	Muzej ljudske revolucije	4.000
14.	Živalski vrt Ljubljana	15.878
15.	Ureditev pokopališča Žale	1.400
16.	Odbor »Po poteh partizanske Ljubljane«	1.319
—	dodatna sredstva ob 40-letnici osvoboditve Ljubljane	431
17.	Zavod za spomeniško varstvo	1.456
18.	Mestni muzej Ljubljana	1.456
19.	Zgodovinski arhiv Ljubljana	1.456
20.	Izvedba vred. stanovanjskih hiš in stanovanj v stanovanjskih hišah v lasti občanov	13.000
21.	Biološko središče Ljubljana	3.000
22.	Obnova in moder. oddajniškega in pren. sistema RTV	12.692
23.	Moderniz. in razvoj računal. infor. sistema mesta	44.000
	Skupaj	1.104.158

Udeleženske tega dogovora pooblašajo Mestni komite za finance za zbiranje in pripravo podatkov na podlagi katerih je oblikovana višina sredstev po tem členu, ter za izvajanje kontrole o namenski porabi sredstev.

18. člen

Posamezne ljubljanske občine bodo za skupno dogovorjene naloge in obveznosti iz 17. člena tega dogovora zagotavljale sredstva v višini, ki ustreza njihovem splošnemu strukturnemu deležu, določenem v 4. odstavku 4. člena tega dogovora.

19. člen

Za financiranje nalog in akcij za katere se občine posebej dogovorijo v letu 1985, združujejo sredstva skladno s svojimi splošnimi strukturnimi deleži, določenimi v 4. odstavku 4. člena tega dogovora.

20. člen

Mesto Ljubljana bo za skupno dogovorjene naloge in obveznosti zagotavljalo sredstva v višini, ki jo odobrijo za proračun mesta ljubljanske občine, kot je izkazano v 13. členu tega dogovora.

IV. OBLIKOVANJE SREDSTEV SPLOŠNE PORABE V KRAJEVNIH SKUPNOSTIH

21. člen

Za financiranje splošnih družbenih potreb v krajevnih skupnostih v Ljubljani bodo zagotavljale občine v letu 1985 sredstva v višini 311.683.000 din.

22. člen

Za izračun relativnih deležev občin v financiranju krajevnih skupnosti v Ljubljani se uporabljajo naslednja merila:

1. število prebivalstva (relativna teža 30 %),
2. število zaposlenih (relativna teža 20 %),
3. število delegacij krajevnih skupnosti za skupščine SIS in DPS (relativna teža 40 %),

4. površina (relativna teža 10 %).

Delež posamezne občine v financiranju krajevnih skupnosti v Ljubljani je na podlagi zgornjih meril naslednji:

	%
Ljubljana Bežigrad	17,63
Ljubljana Center	14,39
Ljubljana Moste-Polje	18,78
Ljubljana Šiška	22,43
Ljubljana Vič-Rudnik	26,77

Skupaj	100,00
--------	--------

Do postopne uveljavitve meril iz prejšnjega odstavka je treba v letu 1985 upoštevati učinek le do polovice tako, da se uporabi srednja vrednost med deležem posamezne občine iz prejšnjega odstavka in njenim deležem v financiranju krajevnih skupnosti v Ljubljani v letu 1984.

Izračun deleža posamezne občine v financiranju splošne porabe v krajevnih skupnostih v Ljubljani v letu 1985 je naslednji:

Občina	Delež	v 000 din
Ljubljana Bežigrad	18,94	59.033
Ljubljana Center	14,93	46.534
Ljubljana Moste-Polje	17,90	55.791
Ljubljana Šiška	22,65	70.596
Ljubljana Vič-Rudnik	25,58	79.729
Skupaj	100,00	311.683

V. KONČNE DOLOČBE

23. člen

Posamezna udeleženka je dolžna v okviru sredstev oblikovanih po tem dogovoru skrbno preveriti predvidene odhodke proračuna za leto 1985 in se odločiti ali je treba posamezne vrste odhodkov in njihovo višino zadržati ali jo spremeniti, opustiti ali prenesti na ustreznejše področje financiranja.

Ce posamezna udeleženka ne bo mogla zagotavljati v okviru oblikovanih sredstev po tem dogovoru financiranja dela organov pod enakimi pogoji kot druge udeleženke, bodo posamezen primer obravnavali izvršni sveti občinskih skupščin in Izvršni svet Skupščine mesta Ljubljana ter soglasno odločati o načinu reševanja problema.

24. člen

Ta dogovor je sklenjen, ko ga v imenu udeleženk podpišejo njihovi pooblaščen organi in začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1985.

Št. 400/1-85.

Predsednik
Skupščine občine
Ljubljana Bežigrad
Vlado Beznik l. r.

Predsednik
Skupščine občine
Ljubljana Center
Albin Vengust l. r.

Predsednik
Skupščine občine
Ljubljana Moste-Polje
Niko Lukež l. r.

Predsednica
Skupščine občine
Ljubljana Šiška
Anka Tomiňšek l. r.

Predsednik
Skupščine občine
Ljubljana Vič-Rudnik
Maks Klanšek l. r.

Predsednica
Skupščine mesta Ljubljane
Tina Tomlje l. r.

1656.

Na podlagi 13. člena odloka o ureditvi cestnega prometa na območju ljubljanskih občin (Uradni list SRS, št. 11/85) je Mestni komite za komunalno gospodarstvo, promet in zveze na 39. seji dne 23. oktobra 1985 izdal

ODLOČBO

o določitvi javnih in rezerviranih parkirnih površin na območju ljubljanskih občin

I

Javne parkirne površine so:

1. površine, določene s prometnimi znaki kot parkirni prostor

- parkirišče Tivoli in
- parkirišči na Zalah

2. površine, kjer je parkiranje časovno omejeno: (čas parkiranja se označi s parkirno uro, ki stoji ob robu parkirnega prostora)

- Pražakova ulica od Titove ceste do Moša Pi-jadejeve ceste,
- Moša Pijadejeva cesta od Cufarjeve ulice do Pražakove ulice,
- Miklošičeva cesta od Trga osvobodilne fronte do Prešernovega trga,
- Cigaletova ulica od Tavčarjeve ulice do Pra-žakove ulice,
- Trdinova ulica od Cigaletove ulice do Titove ceste,
- Dalmatinova ulica od Titove ceste do Miklo-šičeve ceste,
- Kersnikova ulica,
- Župančičeva ulica od Tomšičeve ulice do Go-sposvetske ceste,
- Kidričeva ulica od Beethovnovе ulice do Pre-žihove ulice,
- Prežihova ulica od Kidričeve ulice do Can-karjeve ceste,
- Beethovnova ulica od Cankarjeve ceste do Kidričeve ulice,
- Tomšičeva ulica od Titove ceste do Beethov-nove ulice in od Župančičeve ulice do Valvazorjeve ulice,
- Trubarjeva cesta od Miklošičeve ceste do Ob-režne steze in
- Trg osvoboditve do Gosposke ulice.

(čas parkiranja se označi s parkirno uro v vozilu)
— Slomškova ulica od Moša Pijadejeve ceste do Resljeve ceste,

— Moša Pijadejeva cesta od Tavčarjeve ulice do Pražakove ulice,

— Tavčarjeva ulica od Miklošičeve ceste do Cigaličeve ulice,

— Dalmatinova ulica od Miklošičeve ceste do Moša Pijadejeve ceste,

— Pražakova ulica med Titovo cesto in Cigaličovo ulico,

— Kersnikova ulica,

— Vošnjakova ulica,

— Puharjeva ulica od Prešernove ceste do Zupančičeve ulice,

— Zupančičeva ulica od Cankarjeve ceste do Kidričeve ulice in

— Rimska cesta od Trga mladinskih delovnih brigad do Trga Francoske revolucije.

3. Površine, kjer je parkiranje nadzorovano so:

— parkirišče pred hotelom Turist,

— parkirišče na Pogačarjevem trgu,

— parkirišče na Krekovem trgu,

— parkirišče na Trgu osvoboditve,

— parkirišče na Trgu revolucije,

— parkirišče ob Titovi cesti 52 (Slovenijales),

— parkirišče ob Titovi cesti 25 (uvoz iz Kersnikove ulice),

— parkirišče na Petkovškovem nabrežju in

— parkirišče na Ježici (za tovorna motorna vozila).

II

Rezervirane parkirne površine so:

— površine za sejem motornih vozil ob Litijski cesti in

— površine za turistične avtobuse:

na Miklošičevi cesti pri hotelu Kompas in

na Vegovi ulici pri turistični poslovalnici.

III

Ta odločba se objavi v Uradnem listu SRS.

Predsednik
mestnega komiteja
za komunalno gospodarstvo,
promet in zveze

Ivo Krč, dipl. iur., l. r.

1657.

Na podlagi 16. člena statuta Samoupravne interesne stanovanjske skupnosti mesta Ljubljane je zbor uporabnikov skupščine Samoupravne interesne stanovanjske skupnosti mesta Ljubljane na 12. redni seji dne 5. novembra 1985 sprejel

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE PRAVILNIKA

o pogojih in merilih za zagotavljanje družbene pomoči iz sredstev solidarnosti pri pridobitvi stanovanjske pravice na družbenih stanovanjih v Samoupravni interesni stanovanjski skupnosti mesta Ljubljane

1. člen

V XIII. poglavju Zamenjava solidarnostnih stanovanj se črta.

44. člen se spremeni in se glasi:

Pri zamenjavi solidarnostnih stanovanj je treba upoštevati načelo, da se sklad solidarnostnih stanovanj zaradi zamenjav ne sme okrniti oziroma sredstva zmanjšati.

2. člen

Za 44. členom se dodajo 44 a, 44 b, 44 c, in 44 d členi in se glasijo:

Člen 44 a:

Območje zamenjave solidarnostnih stanovanj je praviloma omejeno na območje ljubljanskih občin.

Odbor za solidarnost lahko da soglasje tudi k zamenjavi solidarnostnega stanovanja z drugim družbenim stanovanjem, nad katerim ima razpolagalno pravico TOZD (DS) ali druga družbeno pravna oseba.

V primerih iz prejšnjega odstavka tega člena mora biti zagotovljeno načelo, da se sklad solidarnostnih stanovanj vrednostno ne zmanjša.

Kolikor je stanovanje, ki se menja za solidarnostno stanovanje manj vredno, mora interesent za zamenjavo razliko v vrednosti nakazati na žiro račun stanovanjske skupnosti Ljubljana, sredstva za solidarnost.

Člen 44 b:

Imetnik stanovanjske pravice, ki želi zamenjati solidarnostno stanovanje mora vložiti pri strokovni službi odbora za solidarnost vlogo za zamenjavo stanovanja. V vlogi mora navesti:

— svoje osebne podatke, podatke o drugih članih skupnega gospodinjstva (oziroma uporabnikih),

— podatke o stanovanju, ki ga želi zamenjati (površina, starost, lega, stanodajalec) ter o stanovanju, ki ga želi dobiti v zamenjavo (velikost, lega, lokacija, druge želje),

— druge podatke, ki so bistvenega pomena pri odločanju o upravičenosti prosilca do zamenjave (socialni položaj, zdravstveni pogoji in drugo).

Vlogi mora interesent priložiti:

— odločbo o dodelitvi stanovanja oziroma drug ustrezen dokument (stanovanjska pogodba oziroma izjava...),

— potrdilo o stalnem bivanju.

Člen 44 c:

Odbor za solidarnost stanovanjske skupnosti Ljubljana prednostno odobri vloge za medsebojno zamenjavo solidarnostnih stanovanj, zlasti naslednjim prosilcem za zamenjavo oziroma upravičencem:

— invalidom ter ostarelim in bolnim občanom, ki jim je predvsem zaradi zdravstvenih razlogov bistveno oteženo bivanje v sedanjem stanovanju (bolezen se upošteva tudi za člane družine imetnika stanovanjske pravice),

— občanom, ki živijo v izredno težkih materialnih razmerah z namenom, da se jim omogoči pridobitev primerne starejšega standardnega stanovanja z nižjimi obratovalnimi stroški in stanarino,

— občanom, ki imajo solidarnostno stanovanje z nadstandardno površino za manjše stanovanje s pripadajočo standardno površino,

— tistim družinam, ki jim je sedanje solidarnostno stanovanje zaradi povečanja števila družinskih članov postalo premajhno,

— udeležencem NOV, ki so pridobili stanovanja sklada SLP od občine ali stanovanjske skupnosti in jim je zaradi zdravstvenih razlogov bistveno oteženo bivanje v sedanjem stanovanju.

Prednost pri zamenjavah imajo tiste zamenjave med solidarnostnimi upravičenci, s katero se ustrezno rešuje več vlog za zamenjavo.

Člen 44 d:

Odbor za solidarnost najmanj enkrat letno poroča o zamenjavah solidarnostnih stanovanj zboru uporabnikov skupščine stanovanjske skupnosti Ljubljana.

3. člen

Spremembe pravilnika začnejo veljati, ko jih sprejme zbor uporabnikov skupščine Samoupravne interesne stanovanjske skupnosti mesta Ljubljane, uporabljati pa se začne osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Ljubljana, dne 5. novembra 1985.

Predsednica
zboru uporabnikov skupščine
Samoupravne interesne
stanovanjske skupnosti Ljubljana
Kristina Zupančič l. r.

KOČEVJE

1658.

Na podlagi 617., 622., 628. in 633. člena zakona o združenem delu (Uradni list SFRJ, št. 53/76) 9. člena zakona o sprejemanju začasnih ukrepov družbenega varstva, samoupravnih pravic in družbene lastnine (Uradni list SRS, št. 32/80) ter 196. člena statuta občine Kočevje (Uradni list SRS, št. 6/79, 2/82) je Skupščina občine Kočevje na sejah zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 26. novembra 1985 sprejela

SKLEP

o začasnem ukrepu družbenega varstva v delovni organizaciji Tekstilana Kočevje

1. člen

Skupščina občine ugotavlja, da so v delovni organizaciji Tekstilana nastale take bistvene motnje v samoupravnih odnosih v smislu 3., 6. in 9. točke 619. člena zakona o združenem delu, zaradi česar so hujše oškodovani družbeni interesi po 620. členu točke 3 in 4 zakona o združenem delu, ki nujno narekujejo sprejem ukrepa družbenega varstva.

2. člen

V delovni organizaciji Tekstilana Kočevje se zaradi hujše prizadetosti družbenih interesov in bistvenih motenj v samoupravnih odnosih uvedejočasni ukrepi družbenega varstva:

1. v skladu s 622. členom ter 3. in 4. točko 620. člena zakona o združenem delu se odstavi v. d. individualnega poslovnega organa — Matija Krkoviča,

2. odstavi se naslednje delavce s posebnimi pooblastili in odgovornostmi:

— v skladu s 622. členom in 9. točko 219. člena zakona o združenem delu se odstavi direktorja tehničnega sektorja — Vojka Križmana

— v skladu s 622. členom in 9. točko 219. člena zakona o združenem delu se odstavi direktorja komercialnega sektorja — Mirka Južniča

— v skladu s 622. členom in 3. točko 620. člena zakona o združenem delu se odstavi direktorja finančnega sektorja — Marjo Zlindra

— v skladu s 622. členom ter 3. in 6. točko 619. člena zakona o združenem delu se odstavi direktorja splošnega sektorja — Matija Krkoviča,

3. imenuječasni kolegijski organ družbenega varstva,

4. v skladu s 5. točko 622. člena zakona o združenem delu se omejuje naslednje samoupravne pravice delavcem Tekstilane:

a) po zboru delavcev

v skladu z 2. in 5. točko 30. člena statuta delovne organizacije Tekstilana, ki se nanašajo na predlaganje organizacijskih, tehnoloških in kadrovskih rešitev za boljšo proizvodnjo in odločanju o investicijah v skladu s temeljni plana,

b) po delavskem svetu

— v skladu s 5. točko 34. člena statuta DO, ki določa poslovno politiko in ukrepe za njeno izvajanje,

— v skladu s 6. točko 34. člena statuta DO, ki sprejema plane delovne organizacije in spremlja njihovo izpolnjevanje ter v mejah tega odloča o potrebnih ukrepih in akcijah,

— v skladu s 7. točko 34. člena statuta DO, ki odloča o prodaji osnovnih sredstev ter o oddaji oziroma prevzemu osnovnih sredstev v zakup,

— v skladu z 10. točko 34. člena statuta DO, ki odloča o najetu sredstev banke in interesne skupnosti,

— v skladu z 12. členom statuta DO, ki določa notranjo organizacijo,

— v skladu s 14. točko 34. člena statuta, ki imenuje in razrešuje individualni poslovodni organ, ter direktorje sektorja delovne organizacije,

— v skladu s 15. točko 34. člena statuta, ki odloča o pravicah in obveznostih iz delovnega razmerja delavcev,

— v skladu z 18. točko 34. člena statuta, ko na drugi stopnji odloča zoper ugovor na sklepe komisije za delovna razmerja, disciplinske komisije, komisije za razreševanje stanovanjskih vprašanj ter komisije za osebne dohodke,

— v skladu z 22. točko 34. člena statuta DO, ki odloča o najetu posojil,

— v skladu z 20. točko 34. člena statuta DO, ki odloča o višini stroškov za reklamo, propagando in reprezentanco,

— v skladu s 25. točko 34. člena statuta DO, ki sprejema pravilnik o razvidu del in nalog,

— v skladu s 27. točko 34. člena statuta ter 3. in 20. točko pravilnika o oblikovanju cen DO, ki določa cene izdelkov,

po upravnem odboru:

c) v skladu z 69. členom statuta DO, ki določa pravice in dolžnosti upravnega odbora,

d) po komisijah delavskega sveta

— v skladu s prvo alineo 132. člena statuta, ki odloča o posameznih pravicah delavcev iz delovnih razmerij glede odločanja v sklepanju delovnega razmerja ter prerazporejanju delavcev v skladu s 43. členom zakona o delovnih razmerjih,

— v skladu s tretjo alineo 132. člena statuta, ki odloča komisija za delovna razmerja o delu preko polnega delovnega časa,

— v skladu s tretjo alineo 132. člena statuta, ki odloča komisija za osebne dohodke o popravku osebnega dohodka delavcev v primeru motenj v delovnem procesu,

— v skladu z drugo alineo 132. člena, ko komisija za reševanje stanovanjskih vprašanj odloča o rešitvi prijave za dodelitev stanovanja — kadrovskih stanovanj.

3. člen

V začasni kolegijski organ družbenega varstva se imenujejo:

— predsednik: Jože Vonta — gen. dir. DO Tekstil

— član: Miroslav Samardžija — pomočnik gen. dir. Tekstil

— član: Rudi Zbačnik — vodja Ljubljanske banke — Gospodarske banke Ljubljana — enota Kočevje.

4. člen

Začasni kolegijski organ družbenega varstva se imenuje za čas od uveljavitve tega sklepa za dobo 12 mesecev.

5. člen

Začasni kolegijski organ družbenega varstva prevzame vse pravice, dolžnosti in odgovornosti individualnega poslovnega organa delovne organizacije, ki jih ima po ustavi, zakonih in drugih predpisih ter samoupravnih splošnih aktih delovne organizacije, kakor tudi za delavce s posebnimi pooblastili in odgovornostmi do zasedbe teh del.

Začasni kolegijski organ družbenega varstva prevzame odločanje o zadevah iz omejenih pristojnosti delavcev (4. točka 2. člena).

6. člen

Predsednik začasnega kolegijskega organa družbenega varstva zastopa in predstavlja delovno organizacijo Tekstilana Kočevje.

7. člen

Začasni kolegijski organ družbenega varstva je dolžan:

— sprejeti program za odpravo razlogov, zaradi katerih se izreka začasni ukrep družbenega varstva in z njim določi naloge, nosilce nalog in roke za izvršitev posameznih nalog in ga predloži v potrditev Izvršnemu svetu SO Kočevje,

— imenovati delavce s posebnimi pooblastili v skladu z 2. točko 2. člena,

— zagotoviti pravočasen razpis za imenovanje individualnega poslovnega organa delovne organizacije in sicer tri mesece pred potekom roka za katerega je izrečen začasni ukrep družbenega varstva.

8. člen

Začasni kolegijski organ družbenega varstva je dolžan sproti obveščati Izvršni svet Skupščine občine Kočevje o svojih ugotovitvah in rezultatih pri odpravi razlogov, zaradi katerih so bili huje oškodovani družbeni interesi.

Začasni kolegijski organ družbenega varstva lahko predlaga občinski skupščini sprejem dodatnih ukrepov družbenega varstva, če ugotovi, da določeni obseg ukrepov družbenega varstva ne zagotavljajo, da bodo odpravljeni razlogi, zaradi katerih je bil izrečen začasni ukrep družbenega varstva.

Občinska skupščina pooblašča izvršni svet, da spremlja uresničevanje začasnih ukrepov družbenega varstva in ji po potrebi poroča.

9. člen

Začasni kolegijski organ družbenega varstva, delavci delovne organizacije Tekstilana, organi samo-

upravne delavske kontrole, osnovna organizacija ZSS, služba družbenega knjigovodstva, Izvršni svet Skupščine občine Kočevje, družbeni pravobranilec samoupravljanja lahko predlagajo občinski skupščini, da preneha mandat začasnemu kolegijskemu organu družbenega varstva pred potekom časa, za katerega je bil imenovan, če prenehajo razlogi, zaradi katerih je bil ukrep izrečen.

10. člen

Delovna organizacija Tekstilana je dolžna nositi stroške, vezane na delo začasnega kolegijskega organa družbenega varstva.

Nadomestilo osebnega dohodka predsedniku kolegijskega organa družbenega varstva in članom organa določi Izvršni svet Skupščine občine Kočevje.

11. člen

Začasni kolegijski organ družbenega varstva in njegova pooblastila se vpišejo v sodni register.

12. člen

Ta sklep velja naslednji dan po sprejemu in se objavi v Uradnem listu SRS.

13. člen

Zoper ta sklep je možno v roku 15 dni vložiti zahtevo na sodišču združenega dela SRS, da odloči o zakonitosti tega sklepa.

Predsednik
Skupščine občine
Kočevje
Jože Novak l. r.

1659.

V skladu z zakonom o začasni prepovedi razpolaganja z delom družbenih sredstev družbenopolitičnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti za porabo v letu 1985 (Uradni list SFRJ, št. 70/83) in v skladu s planom Občinske raziskovalne skupnosti Kočevje za leto 1985 je koordinacijski odbor za družbeno planiranje in svobodno menjavo dela na 7. seji dne 19. novembra 1985 sprejel

SKLEP

o začasni ustavitvi obveznosti plačevanja akontacij za mesec december 1985

I

Temeljne in druge organizacije združenega dela in delovne skupnosti, ki plačujejo prispevek od dohodka Občinski raziskovalni skupnosti Kočevje, v mesecu decembru 1985 ne vplačujejo akontacije tega prispevka v višini 0,023 %.

II

Ta sklep se objavi v Uradnem listu SRS in začne veljati po objavi.

St. 49/2-1-RS/SU-85

Kočevje, dne 19. novembra 1985.

Za koordinacijski odbor
za družbeno planiranje
in svobodno menjavo dela
predsednik skupščine
mag. Janez Lesar, dipl. inž. l. r.

LITILJA

1660.

Na podlagi družbenega dogovora o skupnih izhodiščih za določanje stanarin, cen komunalnih storitev ter mestnega in primestnega prometa v letu 1985 (Uradni list SRS, št. 3/85) in 250. člena statuta občine Litija (Uradni list SRS, št. 28/83) je Izvršni svet Skupščine občine Litija na 94. seji dne 21. novembra 1985 sprejel

ODREDBO

o povečanju cene toplotnega ogrevanja v stanovanjski soseski Rozmanov trg v Litiji

1. člen

Cena toplotnega ogrevanja iz centralne kotlovnice v stanovanjski soseski Rozmanov trg znaša 169 din/m².

2. člen

Cena iz 1. točke te odredbe se uporablja od 1. decembra 1985 dalje.

3. člen

Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o ceni toplotnega ogrevanja v stanovanjski soseski Rozmanov trg v Litiji, ki je bila objavljena v Uradnem listu SRS, št. 25/85.

4. člen

Ta odredba velja od dneva objave v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. decembra 1985 dalje.

Predsednik

Izvršnega sveta

Skupščine občine Litija

Zvonimir Bric l. r.

LJUBLJANA BEŽIGRAD

1661.

Na podlagi drugega odstavka 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18-1133/84) in 206. člena statuta občine Ljubljana Bežigrad (Uradni list SRS, št. 35-1626/81) je Skupščina občine Ljubljana Bežigrad na 36. seji zbora združenega dela dne 1. oktobra 1985 in na 35. seji zbora krajevnih skupnosti dne 1. oktobra 1985 sprejela

ODLOK

o sprejetju ureditvenega načrta za pokopališče Zale — BM 5

I. UVODNE DOLOČBE**1. člen**

S tem odlokom se sprejme ureditveni načrt za pokopališče Zale — BM 5 s številko projekta 3128, pri izdelavi katerega so sodelovale projektne organizacije: Investicijski zavod za izgradnjo Trga revolucije v Ljubljani, Zavod za izgradnjo Ljubljane TOZD Urbanizem-LUZ in Komunalno podjetje Ljubljana TOZD Projektiva.

Projekt je izdelan na podlagi prvonagrajenega natečajnega elaborata »TUMUL«, avtorja Marka Mušiča dipl. inž. arh.

2. člen

Ureditveni načrt vsebuje:

A. Grafični del:

1. Prikazi iz prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana za obravnavano območje:

— izris iz prostorskega dela družbenega plana občine Ljubljana Bežigrad za obdobje 1981—1985, M 1:5000;

— širše območje Zale, M 1:2500.

2. Prikazi prostorskih pogojev za realizacijo planskih odločitev:

— ureditvene situacije območja:

— ureditvena situacija, M 1:1000

— organizacija notranjega prometa, M 1:1000

— strukturna gibanja pešca, shema

— oblikovne značilnosti, shema

— koncept osvetlitve, shema

— komunalna in prometna ureditev, shema

— prikaz območij za različne tipe pokopavanja in izračun kapacitete, shema

— ureditvene situacije območja širitve pokopališča in usmeritve za urejanje:

— južni vstopni del in južni del osrednje aleje, situacija, prerezi, pogledi, M 1:200

— osrednja aleja, južni del, M 1:200

— zahodni vstop, izvennivovski prometni priključek, PST in osrednja aleja ter vstopni objekt, tloris, prerezi, M 1:200

— severni vstop s severnim zaključkom osrednje aleje, situacija, prerezi, pogledi, M 1:200

— istočnica prečne poti med grobnimi polji; gaj in paviljon s knjigo spomina, tloris, prerez, M 1:100

— oblikovanje grobnih polj, tloris, prerezi in pogledi, M 1:200

— funkcionalne in oblikovalske rešitve predvidenih objektov in naprav:

— vstopni objekt ob zahodnem vhodu, M 1:200

— servisni objekt, nivo 0, M 1:200

— servisni objekt, nivo — 1, M 1:200

— servisni objekt, prereza, M 1:200

— servisni punkt (smeti, voda) tloris, prerez, M 1:50

— idejne rešitve prometnega, energetskega, vodovodnega in kanalizacijskega omrežja ter omrežja zvez.

3. Promet:

— prometna ureditev širšega prostora, M 1:5000

— situacija, alternativa prometne ureditve s tramvajsko progo, M 1:2500

— situacija, alternativa prometne ureditve brez tramvajске proge, M 1:2500

— situacija prometne ureditve, M 1:1000

— severni vstop, M 1:200

— zahodni vstop, M 1:200

— zahodna (notranja) prometna ploščad, M 1:200

4. Komunalna:

— zbirni načrt komunalnih vodov, M 1:1000

5. Prostorske ureditve po posameznih območjih:

— zasnova ureditve zelenih površin

— pejsažna ureditev, M 1:1000

— prostorske ureditve in ukrepi za obrambo in zaščito, načrt zaklanjanja, M 1:1000

6. Načrt gradbenih parcel in tehničnih elementov za zakoličenje:

- kopija katastrskega načrta, M 1:1000
- načrt gradbenih parcel z obodno parcelacijo, M 1:1000
- zakoličbeni načrt objektov, gradbenih parcel in cestnih osi, M 1:1000
- višinska regulacija utrjenih površin, M 1:1000
- 7. Etapnost izvajanja načrta:
 - I. faza ureditve, M 1:1000
- B. Testualni del:
 1. Obrazložitev:
 - pogoji za realizacijo planskih odločitev
 - prostorske ureditve po posameznih področjih
 - etape izvajanja načrta
 2. Soglasja pristojnih organov, organizacij oziroma skupnosti
 3. Ocena stroškov za izvedbo načrta
 4. Besedilo odloka o prostorskem izvedbenem načrtu

II. MEJE UREDITVENEGA OBMOČJA, NJEGOVA FUNKCIJA IN POGOJI ZA IZRABO

3. člen

Meja območja, ki se ureja z ureditvenim načrtom, poteka:

- na jugovzhodnem delu po severozahodnem robu Žalske ulice,
- na vzhodu po obstoječem pokopališkem zidu in v isti liniji dalje tudi ob novem delu pokopališča,
- na severnem delu po osi nove poti pod ježo,
- na zahodu po osi nove Tomačevske ceste (varianta ob pokopališču), ki se v južnem delu zaključuje v križišču z Linhartovo cesto.

Meja ureditvenega območja poteka po jugovzhodni meji zemljišča parc. št. 1370/2, 1373, 1370/1, 1367/2, 1367/1 k. o. Bežigrad in 680 k. o. Brinje I proti severovzhodu, nato po vzhodni meji zemljišča parc. št. 680, 682/1, 158, 659/1 k. o. Brinje I, 1632/2 in 1632/1 k. o. Stožice proti severu do sredine zemljišča parc. št. 1597/1 k. o. Stožice, nato po zemljišču parc. št. 1597/1 k. o. Stožice, preko zemljišča parc. št. 1651/1, 1654/1, 1654/4, 1810, 1659/1, 1660/1, 1667/1, 1669/1, 1676/1 in 1677/1 k. o. Stožice, po severovzhodni meji zemljišča parc. št. 1678/1 in 1679/1 k. o. Stožice ter preko zemljišča parc. št. 1680/1 in 1681/1 k. o. Stožice proti severozahodu in zahodu do vzhodnega dela zemljišča parc. št. 1682/1 k. o. Stožice, nato preko zemljišča parc. št. 1682/1, 1681/1, 1680/2, 1690/3 k. o. Stožice, 829/11, 574/3 in 574/2 k. o. Brinje I proti jugozahodu, nato po zahodni meji zemljišča parc. št. 575/1 k. o. Brinje I in preko zemljišča parc. št. 574/2, 574/1, 581/2, 582, 583, 584, 585, 590/2, 589/1, 589/3, 590/1, 594/1, 830/1 k. o. Brinje I, 1333/1, 1334, 1335/2, 1336/1, 1336/3, 1337/3, 1340/2, 1342/2, 1344/1, 1347/4, 1353/1, 1354/1 in 1355/1 k. o. Bežigrad proti jugu do zahodne meje zemljišča parc. št. 1355/2, k. o. Bežigrad, nato preko zemljišča parc. št. 1355/2, 2234/2, 1356/2, 1356/1, 1376/1 in 1375 k. o. Bežigrad proti vzhodu, nato po jugovzhodni meji zemljišča parc. št. 1375 k. o. Bežigrad proti severovzhodu in nato po jugozahodni meji zemljišča parc. št. 1370/1 in 1370/2 k. o. Bežigrad proti jugovzhodu.

4. člen

Ureditveno območje sestavljajo naslednja funkcionalna in oblikovno zaokrožena ožja območja:

- območje širitve pokopališča,
- območje obstoječega pokopališča,

— območje južnega vstopnega dela s Plečnikovimi vežicami, kulturnimi objekti in parkovno ureditvijo.

5. člen

Območje širitve pokopališča na jugu meji na vstopni del BM 5. Razmejitve med obstoječim in novim delom poteka po sedanjí meji pokopališča. Servisni objekt se vključuje v ožje območje novega pokopališča, ki se ureja z določili obravnavanega ureditvenega načrta. Ta vsebuje funkcionalne in oblikovalske rešitve predvidenih objektov in ureditev, ki so podlaga za izdelavo idejnih projektov.

6. člen

Območje obstoječega pokopališča ohranja dosedanja ureditev. Večji posegi, ki bi spreminjali funkcijo in obstoječo oblikovno zasnovo, niso predvideni.

7. člen

Območje južnega vstopnega dela s Plečnikovimi vežicami, kulturnimi objekti in parkovno ureditvijo je bilo urejevano že z dopolnitvami zazidalnega načrta (LUZ 1982, Uradni list SRS, št. 2/83), ki je bila izdelana za:

- lokacijo objekta rimokatoliške cerkve,
- lokacijo objekta islamske verske skupnosti,
- preureditev obstoječega župnišča,
- nadomestno vrtnarijo "Šimec".

Ureditveni načrt vključuje že sprejete dopolnitve in predlog ureditve območja iz leta 1982, daje natančnejše oblikovne in funkcionalne rešitve vstopa na osrednjo alejo z ureditvijo velikega portala ter parkirišča, za ostali del pa so podana izhodišča za nadaljnje reševanje.

III. FUNKCIONALNE IN OBLIKOVALSKE REŠITVE OBJEKTOV IN NAPRAV OZIROMA POSEGOV V PROSTOR TER DOVOLJENE TOLERANCE

8. člen

Nova grobna polja so urejena na zahodni in severni strani obstoječega pokopališča v zaporedju pasov, ki jih določajo načini pokopavanja.

Klasični grobovi so predvideni v notranjem pasu. Posamezna grobna polja ne presegajo območja 30 × 30 m, vizualne ločnice so parapetni zidci in nekoliko dvignjena niveleta okoliškega terena.

Žarni grobovi so urejeni v srednjem pasu pokopavanja. Tudi ta grobna polja so nekoliko poglobljena in vizualno ločena od okoliških poti. Ohranjajo različne načine pokopa od običajnih žarnih grobov do kolumbarijev in obodnih zidovih.

Območje anonimnega pokopavanja je urejeno v zunanjem obodu, ki je istočasno zeleni ovoj. Zal. Privzdignjenost savske ježe je v ožjem in hrštem vizualnem prostoru poudarjena z gomilami in skupinami hrastov. Ob obodni poti pokopališča je rob trate anonimnega polja rahlo privzdignjen in tako obiskovalcem nedostopen. V zaledju zelenic anonimnega pokopa so ob poti oaze s klopmi in območno knjigo spomina, v katero so kronološko vpisani pokopi z letom določenega območja.

9. člen

Poti, ki opredeljujejo prostor razširjenega pokopališča določa hierarhija pomembnosti:

Osrednja aleja Žal je Cardo celovitega pokopališča, ki poteka po stari Tomačevski cesti. Del aleje, ki ga na eni strani določa zid starega pokopališča, je ožji in urejen z obojestransko poševno zeleno, brežino. V delu novega pokopališča ob zahodnem vhodu je osrednja aleja širša: med obema lipovima drevoredoma so prečni gaji spomina z obeležji izjemnih ljudi in dogodkov.

Glavna prečna aleja, Decumanus Žal, je Pot spominov in tovarištva, na katero se navezujejo novi zahodni vhod s spremljajočimi programi in vzhodni vhod v pokopališče.

Poti med grobnimi polji so glede na pomembnost povezav in vstopov oblikovane kot široke (vzdolžne in daljše) ter ožje (prečne in krajše).

10. člen

Vezni elementi prehodov, vhodov in vozlišč predstavljajo značilne in obvezne oporne točke prostorske in pomenske identifikacije Žal.

Veliko portal Žal je glavna simbolična in prostorska oznaka pokopališča v njegovem zunanem in notranjem prostoru, ki označuje vse tri glavne vhode v osrednje pokopališče (južni, zahodni in severni) ter križanje Poti spominov in tovarištva z novo osrednjo alejo obstoječega pokopališča. Vsi trije novi vhodi v osrednje pokopališče so dopolnjeni s postajališčem MPP, potrebnimi parkirnimi prostori in kolesarnicami, zahodni vhod kot glavni vhod celotnega razširjenega pokopališča pa je dopolnjen tudi z vsemi vstopnimi in spremljajočimi programi in prostori.

Portal grobnih polj spremlja v različnih mikro-oblikovanih vse vhode v polja. Sestavlja ga par manjših kapitelov — korit z zelenjem in spremljajoča ureditev parapetov ter dostopov do grobov.

Iztočnica poti med polji v zeleni obod je označena s terasasto zeleno piramido.

Atrij in lope zbiranja so prostori, ki v končnih fazah ureditve dopolnjujejo nov zahodni vhod. Vključujejo tudi spremljajoče programe zahodnega vhoda: nadstreški za zbiranje, prostori za informacije in sprejem, prodajno razstavni salon elementov ureditve grobov, cvetličarne, svečarna, gostinstvo.

IV. REŠITVE INFRASTRUKTURNEGA OMREŽJA TER DOVOLJENE TOLERANCE

11. člen

Prometni sistem:

v ureditvenem območju je promet speljan obodno, niti javne niti interne prometnice ne prehajajo območja Žal. Osební, dostavni, servisni kot tudi mestni javni promet poteka po obodnih cestah okrog pokopališkega območja, ki so istočasno tudi elementi osnovne mestne cestne mreže.

Prometna dostopnost:

prometno je dostopnost pokopališča zasnovana tako, da so z obodnega cestnega sistema speljane posebne komunikacije do vseh štirih vstopov, ki se zaključujejo v parkiriščih. Predvidena kapaciteta posameznega parkirišča je 100–200 parkirnih mest. Ob obeh glavnih, tj. ob južnem in zahodnem vhodu sta predvideni po dve parkirišči. V ureditvenem načrtu je za potrebe pokopališča predvidenih ca. 800 urejenih parkirnih mest, ki jih je po potrebi možno tudi razširiti. Ob izjemnih prilikah je dopustno parkiranje v zelenicah vzdolž pokopališča.

Servisna dostopnost in ureditev internega prometa:

dovoz vozil za servisiranje objektov osnovnega in spremljajočega programa pokopališča je predviden z vzhodne strani po posebni dovozni poti, širine 5 m. Ob vstopu te poti na območje pokopališča je lociran nov servisni objekt s centralno deponijo smeti. Do deponije naj bi jih dovažali po posebnem internem komunikacijskem sistemu in s posebnimi internimi transportnimi sredstvi, iz deponije pa odvažali z vozili za odvoz smeti javnih komunalnih služb.

Mreža peš komunikacij med grobnimi polji služi istočasno tudi za interni servisni promet.

Promet znotraj pokopališča se odvija s posebnim internim strojnim parkom oziroma vozili, ki so prirejena možnostim komuniciranja, ki ga dopušča ureditev omenjene mreže peš poti med grobnimi polji.

12. člen

Kanalizacija:

za vse peš poti je predviden odtok meteorne vode v ponikovalnice. Vse fontane za oskrbo z vodo na pokopališču se odvajajo preko peskolova v ponikovalnice. Nove sprejemne pisarne ob Poti spomina in tovarištva in spremna dvorana se priključijo na obstoječo kanalizacijo.

Servisni objekt na vzhodni strani novih Žal se priključi na kanalizacijo po Jarški cesti. Parkirni prostor ob vhodnem portalu se odvodnjava v obstoječo kanalizacijo po Tomačevski cesti. Po izgradnji nove Tomačevske ceste se parkirni prostor z novo povezavo priključi na kanal po novi Tomačevski cesti.

13. člen

Vodovod:

obstoječe vodovodno omrežje je priključeno na obstoječi vodovod $\varnothing 200$ po Tomačevski cesti. Del novega pokopališča se napaja iz obstoječega vodomerara. Del novega zahodnega dela se napaja z novim vodomerom in priključkom na obstoječi vodovod po Tomačevski cesti. Interno omrežje služi za predvidene fontane na novem pokopališču ter za požarno zaščito novih objektov. Vodovodno omrežje bo grajeno iz plastičnih cevi. V zimskem času se vodovodno omrežje na pokopališču izključi z zapiranjem zasuvov in izpraznjenjem cevi.

14. člen

Električno omrežje:

Napajanje objektov:

obstoječi objekti na obravnavanem področju so napajani iz transformatorske postaje TP Zale, moči 1×400 kVA. Novi objekti se napajajo iz iste TP. Trije odcepi so že zasledeni, en pa je še prost. Ker bosta za napajanje novih objektov, ki bodo tudi v sestavi podjetja Zale potrebna dva odcepa, bo potrebno še en odcep prigraditi.

Obstoječi daljnovodi:

lokacija servisnega objekta je predvidena pod obstoječim daljnovodom 2×35 kV. Gradnja tega objekta in razširitev pokopališča pod njim bo možna po predstavitvi daljnovoda.

15. člen

PTT:

obstoječi objekti Žal so priključeni na krajevno telefonsko omrežje, ki je vključeno na RATC Ljubljana II.

Novi sprejemni prostori ob Poti spominov in tovarištva bodo priključeni na obstoječo hišno centralo v obstoječem poslovnem objektu. Ravno tako se na hišno centralo priključi servisni objekt na vzhodni strani novih Zal.

16. člen

Plin:

obstoječi objekti Zal so priključeni na plinovodno omrežje, ki poteka po Zalski cesti, zunaj vzhodnega zidu starih Zal in znotraj zidu severnega dela Zal. V obstoječem poslovnem objektu je plinska postaja. Iz omenjene postaje se napaja z novim vodom servisni objekt na vzhodni strani Zal.

17. člen

Javna razsvetljava:

stojna mesta svetilk, oblika nosilnih stebrov ter izbira svetilk se bo opravila v skladu z načrti oblikovalca zunanje ureditve v izvedbenem projektu.

Kabli za napajanje javne razsvetljave se bodo položili 70 cm globoko. Kjer kabel poteka pod utrjeno površino, se položi v juvidur cevi $\varnothing 103,6/110$ mm.

Energetsko napajanje javne razsvetljave se bo izvršilo iz bližnje transformatorske postaje.

V. ETAPNOST IN ZAČASNA NAMEMBNOST

18. člen

Faznost:

projektirana prostorska zasnova širitve zahodne strani pokopališča je prilagojena možnosti realizacije I. faze na zahodni strani. Začasno, do realizacije nove Tomačevske ceste, je potrebna semaforška ureditev prečkanja prometnice

VI. OBVEZNOSTI INVESTITORJEV IN IZVAJALCEV PRI IZVAJANJU UREDITVENEGA NAČRTA

19. člen

Sočasno z izgradnjo pokopališča je potrebno dograjevati tudi ureditve, ki segajo izven območja ureditvenega načrta:

- . obodni prometni sistem,
- . parkirišča,
- . postajališče mestnega potniškega prometa,
- . obvozne poti za kmetijske stroje, kolesarje in pešce,
- . zaščitne parkovne površine.

Posamezne faze izgradnje morajo biti arhitekturno, infrastrukturno in hortikulturno zaključeno urejene. Zagotovljena mora biti dostopnost in zadostno število parkirnih mest.

Pred pričetkom gradnje je potrebno zavarovati drevesa, ki ostanejo.

VII. KONČNE DOLOČBE

20. člen

Ureditveni načrt za pokopališče Zale - BM 5 je na vpogled delovnim ljudem in občanom, organizacijam združenega dela ter samoupravnim organizacijam in skupnostim pri upravnem organu Skupščine občine Ljubljana Bežigrad, pristojnim za urbanizem, Geodetski upravi SML, ZIL TOZD Urbanizem-LUZ, ZIL TOZD Urejanje stavbnih zemljišč, Zavodu za

družbeno planiranje Ljubljana, Urbanistični inspekciji MUIS in krajevnih skupnosti Tomačevsko-Jarše in Savsko naselje I.

21. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati odlok o sprejetju zazidalnega načrta prostorske ureditve centralnega pokopališča »Zale« v Ljubljani (Glasnik L. XIV, št. 35/67 — 1. 12. 1967).

22. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja urbanistična inspekcija pri Mestni upravi za inšpekcijske službe Skupščine mesta Ljubljane.

23. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 351-18/79-8

Ljubljana, dne 18. novembra 1985.

Predsednik
Skupščine občine
Ljubljana Bežigrad
Vlado Beznik l. r.

SLOVENSKE KONJICE

1662.

Skupščina občine Slovenske Konjice je po 1. in 4. členu zakona o komunalnih taksah (Uradni list SRS, št. 29/65, 7/70 in 7/72) in 169. členu statuta občine Slovenske Konjice na seji zbora združenega dela in na seji zbora krajevnih skupnosti dne 19. novembra 1985 sprejela

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o komunalnih taksah

1. člen

V odloku o komunalnih taksah v občini Slovenske Konjice (Uradni list SRS, št. 17/80, 22/80, 45/82, 7/84 in 10/85) se v tarifni številki ena znesek 800 din nadomesti z zneskom 2000 din.

2. člen

V prvem odstavku tarifne številke dve se v prvi alineji znesek 200 din nadomesti z zneskom 500 din.

V drugi alineji se znesek 1000 din nadomesti z zneskom 2000 din, v tretji alineji se znesek 500 din nadomesti z zneskom 1200 din.

3. člen

V prvem odstavku tarifne številke štiri se pod točko ena spremenijo zneski: v prvi alineji se znesek 100 din nadomesti z zneskom 250 din, v drugi alineji se znesek 300 din nadomesti z zneskom 700 din, v tretji alineji se znesek 600 din nadomesti z zneskom 1500 din.

Pod točko dve se znesek 0,50 din nadomesti z zneskom 10 din.

4. člen

V tarifni številki pet se pod prvo točko znesek 600 din nadomesti z zneskom 1800 din, v drugi točki se znesek 20 din nadomesti z zneskom 500 din.

5. člen

V tarifni številki šest se znesek 200 din nadomesti z zneskom 600 din.

6. člen

V tarifni številki osem se pod točko dve v prvi alineji znesek 4 din nadomesti z zneskom 100 din, v drugi alineji se znesek 0,20 din nadomesti z zneskom 2 din.

7. člen

V prvem odstavku tarifne številke devet se v prvi alineji znesek 10 din nadomesti z zneskom 100 din.

8. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS, uporablja pa se od 1. januarja 1986 dalje.

Št. 423-2/85-1

Slovenske Konjice, dne 19. novembra 1985.

Predsednik
Skupščine občine
Slovenske Konjice
Tone Turnšek l. r.

1663.

Skupščina občine Slovenske Konjice je na podlagi drugega odstavka 39. in 43. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84) in po 169. členu statuta občine Slovenske Konjice (Uradni list SRS, št. 23-1205/82) na seji zbornega združenega dela in na seji zbornega krajevnih skupnosti dne 19. novembra 1985 sprejela

ODLOK

o sprejetju spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta osrednjega dela mesta Slovenske Konjice

1. člen

Sprejme se sprememba in dopolnitev zazidalnega načrta osrednjega dela mesta Slovenske Konjice, ki je bil sprejet z odlokom o sprejetju zazidalnega načrta osrednjega dela mesta Slovenske Konjice (Uradni list SRS, št. 5/76 in 5/81).

2. člen

Spremembe zazidalnega načrta so izdelane za predel, ki je omejen na severu na južni rob ceste ob opušteni železniški postaji od križišča z Delavsko cesto do zahodnega roba ceste ob bivšem zdravstvenem domu in ob severnem robu ulice Toneta Melive do podaljška vzhodnega roba parcel s št. 168/2 in 442, na zahodu — zahodni rob ceste ob bivšem zdravstvenem domu in vzhodne meje parcel 168/2 in 442.

Na jugu: reka Dravinja od mostu za Delavsko cesto do vzhodnih parcelnih mej s št. 168/2 in 442, na vzhodu pa vzhodni rob Delavske ceste od začetka mostu do križišča pri železniški postaji.

3. člen

Prostorske pogoje za realizacijo zazidalne zasnove določajo:

- zazidalna situacija, ki določa pogoje za funkcionalne in oblikovne rešitve območja,
- funkcionalne in oblikovne rešitve objektov in naprav,

— rešitve prometnega, energetskega, vodovodnega, kanalizacijskega in telefonskega omrežja.

4. člen

Zazidalna situacija določa pogoje za funkcionalno in oblikovno rešitev območja in prikazuje:

- razporeditev objektov, njihovo velikost in površino,
- pripadajoče funkcionalno zemljišče in njihovo ureditev s potmi in zelenimi površinami.

5. člen

Osnutek sprememb zazidalnega načrta osrednjega dela Slovenske Konjice je bil razgrnjen na javni vpogled s sklepom Izvršnega sveta Skupščine občine Slovenske Konjice (Uradni list SRS, št. 35/85).

6. člen

Spremembe zazidalnega načrta so delovnim ljudem in občanom, organizacijam in skupnostim stalno na vpogled pri Občinskem komiteju za planiranje, družbenoekonomski razvoj in urejanje prostora SO Slovenske Konjice — oddelek za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve.

7. člen

Nadzorstvo nad izvajanjem tega odloka opravlja občinska urbanistična inšpekcija.

8. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Št. 351-2/85-8

Slovenske Konjice, dne 19. novembra 1985.

Predsednik
Skupščine občine
Slovenske Konjice
Tone Turnšek l. r.

VRHNIKA**1664.**

Na podlagi 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84) in 234. člena statuta občine Vrhnika (Uradni list SRS, št. 31/79 in 5/82), je Skupščina občine Vrhnika na seji zbornega združenega dela in zbornega krajevnih skupnosti dne 21. novembra 1985 sprejela

ODLOK

o sprejemu zazidalnega načrta Avtomontaže v Sinji gorici

1. člen

S tem odlokom se sprejme zazidalni načrt območja Avtomontaže v Sinji gorici, ki ga je izdelal zavod za prostorsko in urbanistično načrtovanje, izdelovanje tehnične dokumentacije objektov ter inženiring, pod št. 02/3/84.

2. člen

Območje zazidalnega načrta obsega površino med magistralno cesto M 10 Ljubljana—Vrhnika, traso opušćene železniške proge, glavno napajalno cesto v industrijski coni in kmetijskimi površinami kmetije Kralovš.

3. člen

Območje zazidalnega načrta je namenjeno proizvodnim, upravnim, funkcionalnim in pomožnim površinam industrije.

Proizvodnja obsega panoge, ki so opisane v zazidalnem načrtu. V bodoćih fazah izgradnje je možna razširitev obstojećih proizvodnih programov, ki jih opravlja Avtomontaža — TOZD Kovinarska in so v skladu s predvidenimi ukrepi varstva okolja.

4. člen

1. Tlorisni gabariti proizvodnih objektov so oziroma bodo: hala 1 — 135 m × 31,30 m, hala 2 — 125 m × 20 m, hala 3 — 125 m × 20 m, hala 4 — 120 m × 20 m, hala 5 — 115 m × 20 m. Toleranca horizontalnega gabarita je ± 1 m. Zahodne fasade proizvodnih objektov so v gradbeni liniji hale 1.

Arhitektura proizvodnih objektov bo enotna:

- konstrukcija bo armiranobetonska — tipska,
- kritina bo na vseh halah enotna — enaka kot na hali 1,
- zunanje stene bodo iz siporeksa, omet bo svetlo sive barve,
- čelne fasade bodo od roba strehe do višine + 7,00 m, obložene z enakimi ploščicami kot hala 1,
- obloge ostalih sten bodo enake,
- okna na fasadi bodo enotna tipska, kovinska, kot na hali 1,
- strešne kupole bodo na halah 2, 3, 4, 5 enake,
- vertikalni gabarit je lahko enak kot pri hali 1 ali nižji,
- hale 2, 3, 4 in 5 bodo v osnovnem prećnem razponu enake, enake tudi po strešnem naklonu in ostalih elementih, ki določajo arhitekturo objektov.

2. Upravni objekt bo maksimalne velikosti 55 m × 18 m ± 1,00 m. Višina objekta bo P + 2, stenske obloge bodo enake kot na proizvodnih halah. Streha je lahko enaka kot pri hali 1, lahko pa je naklon strehe zakrit s horizontalnim vencem.

5. člen

Ogrevanje objektov bo omogoćeno s prikljućitvijo na obstojećo kotlovnico, ki jo bo treba ob morebitni razširitvi proizvodnih programov ustrezno preurediti za večjo zmogljivost oziroma zgraditi novo kotlovnico za potrebe celotnega kompleksa, ki bo locirana zahodno od železniške proge in bo predmet prostorskega izvedbenega načrta.

6. člen

Program zazidalnega načrta bo realiziran postopoma, v skladu s planom razvoja DO.

Zemljišća, ki se ne pozidajo v I. fazi so zavarovana zemljišća. Na teh zemljišćih se lahko do realizacije celotnega zazidalnega načrta postavljajo zaćasni montažni objekti oziroma se lahko uporabljajo kot deponija industrijskih proizvodov.

Z zazidalnim načrtom predvideno zaklonišće mora biti realizirano istoćasno z upravnim objektom.

7. člen

Investitorji in izvajalci objektov morajo dosledno upošćevati določila besednega in grafićnega dela zazidalnega načrta in pogoje soglasij, ki so sestavni del prostorskega izvedbenega načrta.

8. člen

Zazidalni načrt Avtomontaže je na vpogled obćanom, organizacijam združenega dela in skupnostim pri upravnem organu Skupšćine obćine Vrhnika, pristojnem za urbanizem in na Zavodu za prostorsko in urbanistićno načrtovanje Vrhnika.

9. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja Medobćinski inšpektorat obćin Idrija, Logatec in Vrhnika.

10. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu SRS.

St. 3/6-350-011/77

Vrhnika, dne 25. novembra 1985.

Predsednik
Skupšćine obćine
Vrhnika
Andrej Vidović l. r.

POPRAVEK

V sklepu o razpisu referendumu za uvedbo samoprispevka na obmoćju krajevnne skupnosti Jevnica, objavljenem v Uradnem listu SRS, št. 39-1629/85 z dne 28. XI. 1985 je

— v tretji alineji 5. ćlena pravilno »do 30. septembra«

— v drugi vrsti 11. ćlena pa pravilno »15. decembra 1985«.

Predsednik
skupšćine krajevnne skupnosti
Jevnica
Ivan Rus l. r.

POPRAVEK

V odloku o spremembah in dopolnitvah odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišća na obmoćju obćine Slovenska Bistrica (Uradni list SRS, št. 37-1550/85) se 4. ćlen pravilno glasi:

»Spremeni se 19. ćlen tako, da se glasi:

Z denarno kaznijo od 10.000 do 30.000 din se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe za prekršćek iz 18. ćlena tega odloka.«

Uredništvo

VSEBINA	Stran	Stran
SKUPSCINA SR SLOVENIJE		glede raziskovalnega prostora fliša na lokaciji Biljenski grič 2036
1635. Zakon o spremembi zakona o proračunu Socialistične republike Slovenije za leto 1985	1999	1632. Odločba o oceni ustavnosti in zakonitosti drugega stavka 13. člena pravilnika za delo sveta za varstvo pravic CGP »DELO«, TOZD DELO 2037
1636. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o davku iz dohodka temeljnih organizacij združenega dela in delovnih skupnosti	2000	DRUGI REPUBLIŠKI ORGANI IN ORGANIZACIJE
IZVRŠNI SVET SKUPSCINE SR SLOVENIJE		1653. Pregled razmerij stroškov do dohodka oziroma sredstev za osebne dohodke po podskupinah dejavnosti v SR Sloveniji za obdobje januar—september 1985. leta 2038
1637. Odlok o obsegu izdatkov investicijskega vzdrževanja osnovnih sredstev, ki se štejejo za materialne stroške	2001	OBMOČNE SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI
REPUBLIŠKI UPRAVNI ORGANI IN ZAVODI		1654. Sklep o določitvi obveznosti za zavezance financiranja obrambe pred točo v osrednji Sloveniji 2041
1638. Odredba o vplačilih stopnji za vplačilo dodatnega prispevka solidarnosti v mesecu decembru 1985	2001	ORGANI IN ORGANIZACIJE V OBCINI
1639. Program varstva prebivalstva pred zoonozami v obdobju 1985—1990	2001	1655. Dogovor o spremembah in dopolnitvah dogovora o oblikovanju in razporejanju sredstev splošne porabe v občinah in mestu Ljubljana za leto 1985 2044
1640. Navodilo o plačevanju pristojbin za zdravstveno varstvo živali in o ravnanju s sredstvi na posebnih računih za zdravstveno varstvo živali	2009	1656. Odločba o določitvi javnih in rezerviranih parkirnih površin na območju ljubljanskih občin 2048
1641. Pravilnik o strokovnih, organizacijskih, kadrovskih in higienskotehničnih pogojih za delo veterinarskih organizacij	2009	1657. Spremembe in dopolnitve pravilnika o pogojih in merilih za zagotavljanje družbene pomoči iz sredstev solidarnosti pri pridobitvi stanovanjske pravice na družbenih stanovanjih v Samoupravni interesni stanovanjski skupnosti mesta Ljubljane 2049
1642. Navodilo o bolezenskih znamenjih, po katerih je mogoče soditi, da se je pojavila živalska kužna bolezen, ter o načinu in postopku obveščanja o tem	2020	1658. Sklep o začasnem ukrepu družbenega varstva v delovni organizaciji Tekstilana Kočevje 2050
1643. Pravilnik o ukrepih za preprečevanje in zatiranje živalskih kužnih bolezni	2022	1659. Sklep o začasnem ustavitvi obveznosti plačevanja akontacij za mesec december 1985 2051
1644. Pravilnik o ukrepih za preprečevanje, ugotavljanje in zatiranje mastitisa pri kravah ter o zdravstvenem nadzorstvu mleka	2026	1660. Odredba o povečanju cene toplotnega ogrevanja v stanovanjski soseski Rozmanov trg v Litiji 2052
1645. Pravilnik o ukrepih za zaščito živali pred mučenjem pri izvajanju zdravstvenega varstva živali	2023	1661. Odlok o sprejetju ureditvenega načrta za pokopališče Zale — BM 5 (Ljubljana Bežigrad) 2052
1646. Navodilo o pogojih za izdajo dovoljenja za poskuse na živalih v znanstvenoraziskovalne namene	2030	1662. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o komunalnih taksah (Slovenske Konjice) 2053
1647. Imunizacijski program za leto 1986 za cepljenje šolskih otrok in mladine	2031	1663. Odlok o sprejetju spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta osrednjega dela mesta Slovenske Konjice 2056
1648. Imunizacijski program za leto 1986 za cepljenje predšolskih otrok	2033	1664. Odlok o sprejemu zazidalnega načrta Avtomontaže v Sinji gorici (Vrhnika) 2056
1649. Imunizacijski program za leto 1986 za cepljenje posebnih skupin prebivalstva	2034	— Popravek sklepa o razpisu referendumu za uvedbo samoprispevka na območju krajevnih skupnosti Jevnica (Litija) 2057
1650. Imunizacijski program za leto 1986 za cepljenje potnikov v mednarodnem prometu	2036	— Popravek odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča na območju občine Slovenska Bistrica 2057
USTAVNO SODIŠČE SR SLOVENIJE		
1651. Odločba o razveljavitvi določb aneksov k planskim aktom občine Nova Gorica za obdobje 1981—1985		